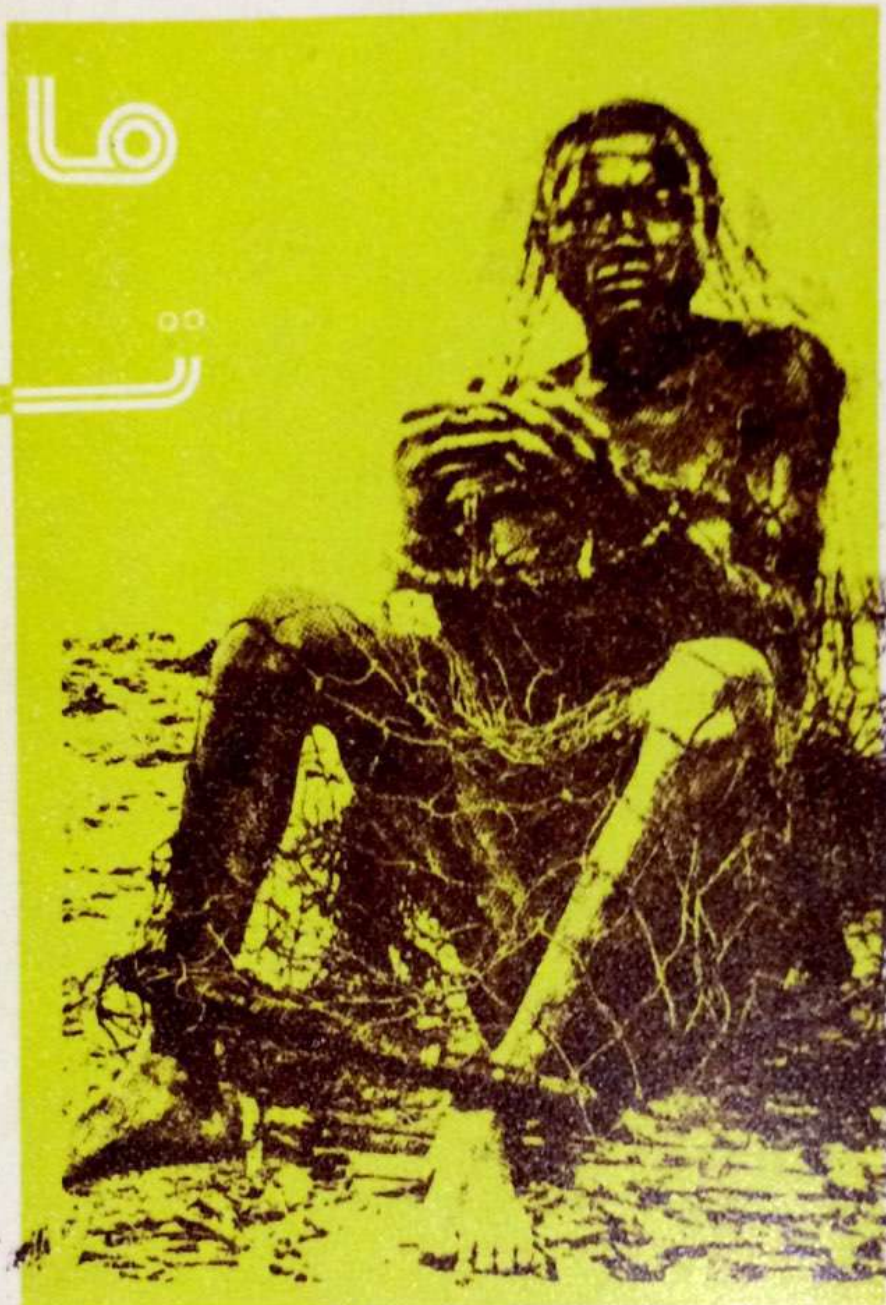

گوڤه گه گه

ما
م

نوسینی :

دکتور فاضل محمد عزیز قهفتان

هاریت بیچاره ستو

گور یوتی بو کوردی

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پەرەز فەرمی کتابی PDF

Public Figure

لێره

باشترین و بەسودترین و پر خۆتەرترین کتێبەکان

بە خۆڕایی و بە شێوەی PDF داگرە

Ganjyna

لینکی کتێبەکان ئەم لینکە بکەرەوه بۆ داگرانی کتێبەکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

کتاب / ۸ / ۹۶۹
سازمان

گورنمادی نام تروم

نوسینی :

هاریت بیچه رستو
د. فاضل قه فتان
گوریویتی بو کوردی

۱۹۸۸

سایماخ

له بلاما و کراوه کاخه یل پانخانه یل تو فستی سه ره و

(ه) بئینه کی بو خو بیره و نه باره تا به زیانی بهیرون خود به که دوداره و کورته یه کی و اما کی کورته یه کی فستی و نه بیره

پیشه‌کی

دهست دریژی و ناهه‌مواری و چه‌وساندنه‌وو ره‌گه‌ز په‌رستی به‌هه‌وو شپوه‌کانیه‌وه له‌م
جهانه‌ی ئیستامان‌دا یان ناو‌مید کردنی که‌سیکی که‌ی به‌رام‌به‌رو دان نه‌نان به‌ مافی ره‌وا‌یدا یان کوشتن و
برین و له‌ناو بردن و نه‌ه‌شتن . . جا هه‌ر جوریکی که‌ش بی جگه‌ له‌م جوړه‌ کارو کرده‌وه
ناسوړو پر له‌تالی وء شکه‌نجان . . نه‌مانه‌ تیکرا پالیان پپوه‌نام که‌ دهست بده‌مه به‌ کوردی کردنی
چیروکه‌ که‌ی «مام‌توم» که‌ چیروکیکی ناوداری مه‌زنی سهرانسهری له‌ده‌بی نه‌م‌ریکی به‌ ، نه‌و
چیروکه‌ی له‌و کاته‌وه نووسراوه‌ تاوه‌کو ئیستا ، گورپراوده‌ ته‌ سهر ده‌یان زمانی بیگانده‌و به‌
چهنده‌ها ملیون ژماره‌ی لی چاپ کراوه‌ . .

ده‌سا با ، زمانه‌ شیرینه‌ که‌ی نیمه‌ش چاو‌یکی نازو خوشه‌ویستی به‌م چیروکه‌ مه‌زنده‌دا
هه‌ل بپنی و له‌ میزوی نه‌ده‌به‌که‌مان‌دا چیروکیکی وای تیا تو‌مار بکرت . . نه‌و چیروکه‌
نه‌م‌ری به‌ش به‌ حالی خوی هاویه‌شی کرد له‌ بن برکردنی رژیمیکی ناهه‌مواری درنده‌ که‌
رژیمی کویلا‌یه‌تی بوو له‌ نه‌م‌ریکای نه‌وسادا ، که‌ مرو‌فی پست ره‌شی بی‌تاوان وه‌ک گه‌م‌و
جوړو تازول به‌سهر یا به‌ کو‌مه‌ل ده‌کرران وده‌فرۆشران و له‌تر قامچی زورداره‌کان‌دا له‌شیان
داده‌رزا و گیان ده‌رکیشانیشیان له‌لایه‌ن خاوه‌نه‌کانیه‌وه هه‌میشه‌ هه‌ر کاریکی ره‌وا بووه‌و
نه‌نه‌بوو که‌س لاری‌یه‌کی له‌وه‌بی ، سهرباری نه‌وه‌ش . یاسای نه‌وساش بی‌سله‌مینه‌وه
سزای نه‌و که‌سه‌ی نه‌دا یارمه‌تی یان هه‌ر جوړه‌ سوژیک یا به‌زه‌بی‌یه‌کی خوی ده‌ربری
به‌رام‌به‌ر کویله‌یه‌کی را‌کردوو له‌ خاوه‌نه‌که‌ی !!

جا نه‌م چیروکه‌ له‌و کاته‌دا هه‌میشه‌ بلیسه‌ی ته‌قینه‌وی شو‌ریشیک بوو به‌سهر نه‌و زولم‌و
زوردار‌یه‌ی ده‌کرا به‌تایه‌ت له‌ هه‌ریمه‌کانی خوارووی نه‌و وولاته‌دا ، تا له‌ کوتابی‌داو له‌
ده‌وروبه‌ری سالانی ۱۸۶۳ز به‌پپی‌ی یاسا ، کویلا‌یه‌تی قه‌ده‌غه‌ کراو هه‌رکه‌س له‌وان نازاد
کران . . به‌لام دیسان لپه‌ده‌دا ده‌لین . . که‌ گه‌ر نه‌وسا به‌ جوړیک ره‌ش پیسته‌کانیان
ده‌چه‌وساندنه‌وه ، نه‌وا نه‌م‌رو له‌ هه‌مان وولات و له‌چهنده‌ها وولاتانی تریش‌دا هه‌مان جوړی
مرو‌ف و مرو‌فانی که‌ش له‌ته‌کیانا به‌جوړیکی که‌و به‌لکو له‌وه‌ش سه‌خترو ناهه‌موارتر
ده‌ته‌زین‌ترین و زیات‌ریش له‌وه‌ ده‌چه‌وسین‌نه‌وه‌و به‌لکو گیان له‌ له‌شیان جیا ده‌کرته‌وه . .
(ده‌سا . . خوزگه‌ مرو‌فیش له‌م سه‌ده‌یه‌ی نه‌م‌رومان‌دا هه‌رگیز مرو‌فیکی که‌ی نه‌ده‌چه‌وساندنه‌وه‌و
ریژی مرو‌ف و واتای مرو‌فایه‌تی بایه‌خیکی ته‌واوی خوی ده‌بوو !!)
ده‌با . . ئیتر ره‌گ و‌ریشه‌ی ره‌گه‌ز په‌رستی و جیاوازی نیو مرو‌ف وچه‌وساندنه‌وه له‌ بیخ
ده‌رپی و ویه‌ته‌واوی بن پر بکری

د . فاضل قه‌فتان

سلیانی

۱۹۸۳/۱۰/۱۲

ھاریت بیچەر ستۆ لەچەند دیرێك دا . .

گەر ھیزیکی رامیاری گەورە بیویستباوە ھێرشیکێ پرۆپاگاندەو شالۆوی خۆی بیاتە سەر و
بۆتە لاکی رژیمی ئەمریکای ئەوسا ، ھەرگیز ناکامی ئەو ھێرش و شالۆوە ھیچ لە چیرۆکە
سەرکەوتوووەکەی «خاتو ھاریت بیچەر ستۆ» بە تەوژم و کەلک بەخسترو بە ئەنجام تر
نەئەبوو . .

ئەم ئافەرەتە نەمرە ، ھەرچەندە کە لە ھونەری دیپلوماسیەت و پرۆپاگاندە و راگەیانندن دا ئەو
توانایەتی نەبوو ، بەلام لەگەڵ ئەوێش دا توانیوتی کە سەبارەت بە کۆیلە و مەسەلەی پیست
رەشەکانی ئەمریکا گەورەترین ھەلپەیی پرۆپاگاندەیی بۆ بکا و بانگەوازیکی وا بدات کە
مەزنیترین گۆرانکاری پێی بە ئەنجام بێت کە ھەرگیز لە میژووی پرۆپاگاندە چیتی جیھان دا
ھەلپەیی و درووی نەدات ، بەتایبەت لە مەسەلەیەکی وا گرنگ دا کە دەیان دەستە و کۆمەڵی
شارەزاو پستیوری پیوست دەبی کە سەرپەرشتی بکا و دەست بەرداری بی . .
لەو کاتەدا کە ئەم شازنە بە تەنیا و بەووردبینتی خۆی توانی کۆیلە ئاگرو بێتە لەگیانی
زۆرداری و رژیمة کۆیلایەتی بەکەیی ئەوسای ئەمریکا بەربدات و کسپەیی لی ھەلسینی . . بۆ
ئەوێش ھەر تەنیا دلە فراوانە پر سۆزو ھەستە مەرفایەتیەکەی خاتو «ھاریت» بوو کە لەم کارە
پێرۆزەیدا ، ھەر ئارام گرتن و وزە و توانای خۆی بوو یاری دەدەرو پال پشتی تەواوی بوون ، نەك
پەنا بردنە بەر چەك و تەقەمەنی ، بەلكو چەکی دەستی ئەم ھەر تەنیا ئەو پێنوسە بوو کە بە ھیزی
باوەر ئەم چیرۆکە نەمرە مەزنی پێنووسی . بەم پێنوسەو بەو دلە ناسکە پر لە
ھەست و بەزەیی بە بوو ، کە «ھاریت» ئەم روو داوێ میژووی بە نەمرەیی لەسەر لاپەرەکانی
میژووی ئەدەبی ئەمریکی تۆمار کردو بێتە شەڕیکی وای ھەلگیرساند ، کە رووی جیھانی
پێی بگۆرێ . . بەتایبەت وولاتە بەکگرتووکانی ئەمریکا ، ھەرگیز بەم شیوەیی ئیستای
دروست نەدەبوو گەر وەك خۆی بجا بایەو و تەنیا لە (وولاتەکانی سەر و) دروست بوو بواوە
ھەر وەك ئەوسای پێش شەرە ناو خۆی بەکەیی کە ھەلگیرسا ، بۆر زگار کردنی کۆیلەکان . . ئەو
شەرە ناو خۆی بەی کە بەروخانە وولاتەکانی خوارو بە ئەنجام ھات و لکێنران بە وولاتەکانی
ناوچەیی سەر و ، ئەم وولاتە بەکگرتووکانی ئەمریکای ئیستایان لی پەیدا بوو . .
کاتی «ئیراھام لینکۆلن» سەرۆک کۆماری وولاتە بەکگرتووکانی ئەمریکا ، بۆیە کەم جار
کە چاوی بە (مەز ھاریت) کەوت زۆر بە سەر سوورمانیکەو ھاواری لی ھەلسا و ووقی :
«ئا . . ئەم خاتوونە بچکۆلەییە . . کە ئەم شەرە گەورەیی نایەو ! ؟» چونکە ھاریت
بەلەش کورتە بالۆ خنجیلانەییەك بوو بەتەمەن چل و دوو سال و دایکی ھەوت مندالی بوو . .

كانك هاريت دهستی کرد به نووسینی چیرۆکه‌کی : «کوخه‌که‌ی مام تۆم» .. ئهم هەرگیز به بیرا نه‌ده‌هات که چیرۆکه‌که‌ی رۆژنک دیت ئاوا کاریگهری‌یه‌کی نه‌دونی و ئاکامی‌کی پر له‌و‌یژدانی و جۆلنهری هه‌ستی مرقابه‌تی ده‌به‌خشی و بایه‌خیکی و مهنی رامپاری نه‌دات به‌ده‌سته‌وه .. به‌لام هه‌روه‌ك خۆی ووتویه‌تی :

«هه‌ر خوراوه‌ند بوو هه‌زی به‌پنوسه‌که‌ی داو .. هه‌ر باوه‌رو هه‌ستی پاکی مرقابه‌تی بوو

ئهم چیرۆکه‌ی پێگه‌یاند ..»

ئهم چیرۆکه‌ی خاتوو هاریت ، وه‌ك هه‌ر چیرۆکی تر نه‌بوو ، ته‌نیا بنوسریته‌وه ، به‌لكو ئهم چیرۆکه ، چیرۆکی تابلێت مهن بوو و ، نووسه‌ره‌که‌ی گه‌یانه‌ ئهو په‌ری نه‌م‌ری کردی به‌یه‌که‌م چیرۆك نووس ، که پینوسه‌که‌ی هه‌رده‌م ته‌رخانه‌ بو «به‌رگری کردن له‌ مافی به‌ش خوراوو داماره‌کانی سه‌ر رووی زه‌مینه‌» ..

هاریت .. کچی قه‌شه‌یه‌کی ری پێشانده‌رو له‌ به‌ماله‌یه‌کی ره‌سه‌نی خه‌زانه‌کانی «نیو ئینگلاند» بوو .. خۆی زۆر خه‌ریک کردوه به‌ خۆبندنه‌وه‌ و لیکزێنه‌وه‌ی «ئاین و کۆمه‌ل» تا له‌ ته‌نجامی ئه‌وه‌دا توانی که ئهم دووانه‌ به‌یه‌ك بگه‌ینی و تیکه‌ل به‌یه‌کیان بکات .. ئه‌وه‌ی شایانی باس بی ، که‌م له‌ پیاوانی ئاین هه‌ن که له‌ ژیر تیشک و روشنایی ئاین‌دا بتوانن له‌ ژبان و کۆمه‌ل بکۆنه‌وه‌ و که‌میشیان تیا هه‌ل که‌وتوه‌ که سه‌رکه‌وتوبن له‌ جی به‌جی کردنی ده‌ستووری ئاین و په‌یره‌وی یه‌کانی بو چا ککردنی ژبانی کۆمه‌ل و هه‌تانه‌دی جیهانیکی دامه‌زراوی ده‌ره‌ له‌ چه‌وساندنه‌وه‌ و که‌ساسی و ناویمیدی و هه‌ناسه‌ ساردی ..

هاریت ، ئهم ری ره‌وه‌ی له‌ باوک و باپیری یه‌وه بو مابه‌وه .. هه‌روه‌ها «هه‌ری وارد بیچمه‌» یشه‌ که برا گه‌وره‌یان بو ، پیاو چاکیکی کۆمه‌لایه‌تی گه‌وره‌ی لی ده‌رچوو : که سنووری بێرکدرنه‌وه‌ی گه‌لێک فراوان بوو له‌و چوار چۆه‌ ته‌سه‌کی خۆیان‌دا نه‌مابه‌وه‌ تا له‌ دوا‌ی‌دا بوو به‌یه‌کێک له‌ سه‌رکرده‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ ناوداره‌کانی جولا‌ندنه‌وه‌ی به‌ره‌نگاری - ئۆپوزیسیون - و خه‌بات بۆین پر کردنی ئهو رۆژمه‌ بۆگه‌نه‌و رزگار کردنی کۆیله‌کان له‌ هه‌موو سووچ و شوێنێک‌دا ..

ئهم بیرو راو هه‌سته‌ پر له‌ مرقابه‌تی به‌ وای پالی پێوه‌ نابوو که له‌سه‌ر به‌رزایی شوێنی قسه‌کردن و له‌ کاتی ری پێشاندان و ئامۆزگاری یه‌کانی بو خه‌لکی هه‌رده‌م هاوار بکات و بلیت : «ده‌ هه‌زار جار ..

هه‌لگیرساندنی شه‌ر باشته‌ وه‌ك له‌ کۆیله‌کردنی مرق و کۆت و پێوه‌ند کردنی !!

(هاریت) یش هه‌روه‌ك ئهو ، ئهو گیانه‌ پاک و پر هه‌ست و سۆزه‌ مرقابه‌تی به‌ پر باوه‌رو و یژدانه‌ی له‌ باوکی یه‌وه بو مابه‌وه‌ و هه‌رده‌م په‌یره‌وی ده‌ستوورو ئامۆزگاری یه‌کانی ده‌کرد ..

هەر چەند کە ئەو پەربەرەوی کردنە ی ئەم و گبانی ئەو رینگا سەختە لە قوولایی لەش و دلبا
 بەنگی خوارد بوو و تیکەل بە یەک بوو بوون کە لە قوناغی منالیداو لە تافی گەنجی (هاریت)
 دا هیچ نە تەقینەو ، بە لکو بە پێچەوانەو تەمەنی منالی خۆی زۆر بە هیمی و لەسەر خۆی
 بەسەر بردو پاشان دەسالتیک مامۆستانی کرد تا تەمەنی گەشتە بیست و پێنج سالتیک و لێنجا
 سالی ۱۸۳۶ بوو کە شووی کرد بە (کالفین ستق) کە تەمیش مروفینکی لایینی بوو کە لە کاتی
 خۆی دا قوتایی باوکی بوو ، هەتا ئەم قوناغەش (هاریت) هیشتا هەر زووخساری
 هونەر مەندیتی و بەهرەو هۆشمەندیتی و کارامەنی نوسی لێ دەر نە کەوتوو بە لکو تەنیا
 لە سەرەتای قوناغی ئارەزووی دانان و نووسینی وێژە داوو ، لەو کاتەدا پەراوێکی دەر بارە ی
 جوگرافیا بو منالان نووسبوو لە گەل دانانی چەند چیرۆکیک دا کە هیشتا هەر کال و کرچ
 بوون . .

پاش شوو کردنی ، دەورو بەری یانزە سالتیک تەنیا خەریکی کاروباری مال و خێزان
 بوو ، لەو ماوەیدا حەوت مندالی بوو .

کاتی ، تەمەنی گەشتە چل سال ، دەستی کردووە بە نووسین و بلاو کردنەو ، تا بتوانی
 لەو رێ بەو مندالەکانی پێی بژین . . جا ئەو گەرانندەو یە بوو سەر نووسین ، سەر تاپەک
 بوو بوو دەر کەوتنی ئەو بەر هەمە ئە دەبی بە قەشەنگە ی کە «تولستوی» لە ریزی ئەو نووسراوانەدا
 داینا کەوا : «مەزنیترین بەر هەمی بیرو هۆشی مروفە لە سەر انسەری میژوودا» . .

هاریت ، پێش بیست سال بەر الەو ی دەست بکات بە نووسینی چیرۆکی «کوخەکی
 مام تۆم» . بە بیری دا هاتبوو کە شتیکی وا بنوسی بەلام ناو ناخنی چیرۆکەکی ، کاتی لە
 مێشک دا بە تەواری چەسپ بوو کە گەشتەکی کرد بوو هەریمی «کەنتاکی» و نالە باری ئەو
 بارەنارە و او پرستەمو کۆپرەوری بە جەرگ برە ی کۆیلەکانی ولانەکانی خوارووی بە چاوی
 خۆی دی ، بۆیە دەستی کرد بە دوو گەران و کۆکردنەو ی ئەو رووداوانە ی لە ئاکامی
 چەوساندنەو دەست دریزی سپی پێستەکان بە ئەنجام دەهات و هەر دەم گوئی هەل
 دەخست کە دەنگ و باسی پێست رەشەکان و رووداوی کۆیلە را کردووەکان بیستی ، کە لە
 دەست خاوەنە سپی یە ئی و یزدانەکانیان بەرەو وولاتی «کەنەدا» هەل دەهاتن . .

(هاریت) ئەم هەموو دەنگ و باسو رووداوانە بە پەربەرەو یکانی «قەشە هەنسۆن» دا
 بەراورد دەکرد ، ئەو «هەنسۆن» ی کە پیاویکی لایینی و ئی پشان دەریکی رەش بوو کە لەو
 دووایی بەدا شوینەواریکی تاییەنی بوو کۆیلە را کردووەکان دروست کرد کە بەرەو «کەنەدا»
 هەل دەهاتن .

«مام تۆمى راستى !!»

خۇشتر لەمەش ئەو بەكە «قەشە جۇزىا ھىسۇن» غۇونە بەك بوو كە (ھارىيت) لەسەر
 شەخسە تى (مام تۆمى) دارشت بوو ، ھەروەك چۆن لە پەراوەكەى دا
 ئەم - باسكى كوخەكەى مام تۆم - دانى بە مەدا نابوو . ئەو پەراوەى كە
 بەناوېشانى - ھەرھەلىسى وەلامى ئەو رەخنانەى دابووە كە رەخنە گرەكان لە ئاكامى تەوژمى نەتەوايدەى و
 رەگەز پەرسىيەنى خۇيان ، ھىرش و شالەويان بۆ ئەم بىردبوو ، كە لە دواى دا ئەمانىش بەش
 بە خالى خۇيان لە ھىرشانەيان پاشەگەز بوو بوونەووە باوەرپان بەو ھىنا بوو ، كە ئەم مەر
 پروى زەمىنە سەدەھا قارەمانى وەك (مام تۆم) و لەوینەى ئەوینى خولقاندوھ . .
 ئاوا . . (ھىسۇن) شەخسە تىكى ماددى مام تۆم بوو . . ھەرچەندەكە (جۇزىا ھىسۇن)
 پېش ھەفتا و پېنج سالىك ولەتەمەنى پتر لە - نەوود سالى دا - گيانى بە خاك سپارد بوو . .
 بەلام سىيەرى تۆم ئەمى بە نەمى لە مېشك و دەروونى ھەموو مەوۇقىكى نەوەكانى دوواى
 خۇيان دا تۆمار كرد . .

(جۇزىا ھىسۇن) لە بەكىك لە كېلگەكانى (مارىلانە) لەژىر تارىكى چەوساندەووە تالى و
 چەرمەسەرى ژيان دا لە دايك و باوكىكى كۆيلە ھاتۆتە دونباوہ ، ھەر بەو پىيەش ، ئەمىش
 وەك دايك و باوكى مولكى گەورەكەى ، واتە - خواوہنەكەى بوو كە تەنانەت ناوانانى منالانى
 كۆيلە ، ھەرگىز مانى ئەمان نەبووہ ، بەلكو تەنيا گەورەكەيان - ئاغاكەيان - ھەردەم بۆى
 ھەبوو كە بە ئارەزووى خۆى ناوى منالى كۆيلەكانى بنى . .
 (جۇزىا ھىسۇن) ىش ھەروەك (مام تۆم) كەلەم چىرۆكەدا ناودەبرت ، شوپىنى مەنانەو
 باوەرىكى زۆرى گەورەكانى و خوشەوبىستى لای ھاوړىكانى بووہ . . بەلام ئەمانە نە بوو بوونە
 خۆى ئەوہى كە لە دېندايدەنى گەورەسپىيەكانى و چەرمەسەرى ئەوان رزگارى بېيت ، بەلكو
 بەردەوام تى ھەلدەدراو بە دەستى ئەوان ئازارى دل و گيانى دەدرا . . بەلام ديسان ئەمانە
 ھەموو واى لى نەكرد كە پروى خۆى لە ئاسمان وەرچەرخىنى يان رىق و كىنەى خۆى لە زەووى و
 مەوۇقايدەنى ھەل بگرى . . بەلكو بەپىچەوانەوہ لەسەر رېگەو ئايىن و رى پەوى خۆى دانى
 بەخۇيدا گرت بوو و ھەرگىز لەو رىيەش لای نەدا . .
 جابەسەر ھانى ژيانى (جۇزىا) بىرىيە لە چىرۆكىكى قەشەنگ كە بە پى نووسى خۆى

لەپەراوېكدا تۆمارى كرد بوو ، بە ناوى راستى سەرسۇر ھىنەرتەرە لە ئەندىشە و خەيان . .

(جوزیا) نه شوونوماى كرد - وهك ههر كۆيله يهك له كۆيله كانى كۆتايى سه دهى ههژده بهم - وجگه له وهى كه ههولئى نه وهى نه دا كه رهزامه ندى گه وره كهى - ئيزاك رايلى - به دهست بىنىت ههچى كهى به دهسته وه نه بوو . . . ئهم چه وسينه ره «جوزيا هه نسون»ى كرد بوو به چاودىرى كىلگه كه ، كاتى ته مه نى ئهم ده ورو به رى ههژده سالىك ده بوو . . . هه رچه نه (جوزيا) نه و به رى دلسوزى وخزمهت گوزارى پيشكهش به (رايلى) ده كرد ، به لام له بهر چاوى (رايلى) هه ميشه ههر كۆيله يهكى ژىر دهسته و چه وساوه و ئىچىركى نيو چنگى بووه و ههر چى بهكى پى بركردايه دهى كرد ، بى نه وهى ههچ كه سىك لى پىرسينه وه يان ته نانهت سه رزه نشتىكى بكري !! جا بويه كاتى (رايلى) دى وا (جوزيا) به راوى فىر بوونى (نووسين و خويندنه وهى) به دهسته وه به بويه به دار كه وته داپلوسينى ، چونكه كۆيله يهك هه رگىز مافى نه وهى نه بووه كه فىرى خويندنه وارى بى ، به لكو نه و كار ه لاي نه وان گه وره ترين تاوانه و تاوانه كهش دوو جار تاوان تر ده بوو كاتى كه كۆيله كه رىنگاى به خوى بدايه كه هه ندى ميوه هات له باخ و بىستانه كه بكاته وه تاوه كو پارهى كرىنى به راوه كهى پى مسوگه ر بكات !! (رايلى) كا برابه كى قوومارچى گشت كات سه رخوش بوو ، جا ده بوايه (جوزيا)ى چه وساوه هه ردهم به دووايه وه بوايه ، كاتى كه ده چوو بو مه بخانه كه و ، ده بوايه بى پاراستايه له نه نجامى نه و هه له و چه ونى و هه لسو كه وته درندانانهى به رامبه ر خه لكى تر دهى نواند . . . ته نانهت روژىك هه ندى له كۆيله كان به رهنگارى بوون - به هوى گه وره كه به وه - و كه وته لىدانى و ته مه نده شيان لى دا تائىسقانى شائىكيشيان شكاندو له نه نجام دا قولى چه پيان كۆله وار كردو به درى زايى ژيانى به و جزره مايه وه . . .

له گه ن ئهم هه موو چه رمه سه رى و تال چىزى بهى (جوزيا) كه له ده ستى گه وره سه پى به كه - رايلى - ي دهى چىشت ، به لام هيشتا ئهم به رامبه ر نه و ههر له و به رى وه فاو ته مهك دارى دا بوو .

وا رىكه وت كه گه وره كهى كه وته ژىر بارىكى قوورسى قه رزارى به وه و كىلگه كهى كه وته نه وهى به فروشى ، نه وىش واى به باش زانى كه كۆيله كان بنىرتنه كىلگه ي برا كهى له (كه ناكى) و بيان سپى به جوزيا ، جا لىره دا جوزيا له تواناى دا هه بوو كه نه و هه له له كىس نه دات بو رزگارى و نازاد كردنى خوى و كۆمه له كۆيله كانى هاوړى ، به لام له بهر رىزى بو گه وره كهى و وه فادارى هه رگىز رى به خوى نه دا كه به سه ندى پيش نيارى هه ندىك له كۆيله كان بكات تابه ره و وولاتى «كه نه دا» هه لىن !!

له كىلگه ي برا كهى (ئاموس رايلى) ، جوزيا كه وته ناسينى تايينى مه سىح به خه لكى وزورى پى نه چوو كه ئىتر كۆيله كان له رىنگاى ته مه وه ده ناسران و ئاموزگارى ده كران ، تاواى لى هات له كلىسه ي قه شه نىزامى به كان دا له ته مه نى سى و نو سالىدا وهك رى پيشانده رىك دانى پانرا . . .

قەرزاری به که ی (رابیل) به جارنک پهره ی سەند ، بۆیه ناچار وه لایمی لارد بۆ برا که ی که
 هه موو کۆیله کان بفرۆشی ته نیا (جوزیا) و خه یزانده که ی نه ی . جا (جوزیا) به چاری خۆی ده ی
 که چۆن (باوک) له مندا له کالی ده پهرتیری و ژن له مێرده که ی ، بۆیه ده ی هیچ گوی به یاره
 په یوهندی به کالی خاوو خه یزان و هه ستن مێر په شپانی و په ستنی دای گرت که
 چۆن له وه و پێش ته وانی رزگار و سه ره به ست نه کردو کانی له توانای دا هه بوو له و کاره په یزایی
 به ته بجام نه گه یاند !!

له ژنر رۆشنایی و ته وژی له و په شپانی ده دا به رنامه یه کی نوی ی ژبانی له هاته به رچاوو ،
 چاره نووسی خۆی و که س و کاری لایه کالاً بوو به وه وه ده ی زانی که رۆژنک دێ له مېش وای
 به سه ره دێ . . به لām ، پاشان وا به بېریا هات که له و ئازاد بوون و سه ره به ستنی به یان به یاره چی
 به جی بکات . . بۆیه تکی له برا گه و ره ی (ناموس) کرد که یارمه تی به دات ، ته ویش ری ی
 پی داو ته مېش به ده وری خۆی که وته گه ران به نێو مه له بندی کۆیله کان داو ئامۆژگاری
 ده کردن و ئایینی تیا بلاو ده کردنه وه و ته وایش له بری ته مه و ریزیان بۆ ئایین و خوشه و یستی یان
 بۆ جوزیا هه ریه که به ئاره و زوی خۆی پاره یان دیاری یان پی ده به خشی ، تا به م پی به ته وانی
 که دوو سه دو هه فتا و پینج دۆلار کۆ بکاته وه . .

گه و ره که ی (جوزیا) . . ته مه ی لا خوش نه بوو ، هه ستنی به وه کرد که ته م ده به ویت
 خۆی رزگار بکات ، بۆیه پی ی له وه داگرت که سی سه دو په نجا دۆلار نه دات هه رگیز
 سه ره به ستنی ناکات ، پاشان سه د دۆلاری که شی له سه ره زیاد کرد !! به لām (جوزیا)
 کۆشش و هه ولی به رده وام بوو ناتوانی له و کۆمه له پاره یه ش به ده ست به یی . . به لām
 گه و ره که ی وا خۆی ده رده خست که گۆیه له سه ره پینج سه دو په نجا دۆلار ریت که و ته وون !!
 بۆیه ئیتر ده بۆیه (جوزیا) به رده وام له هه ول دان دا بۆیه تا له و زیاد کرا وانه ی گه و ره که ی
 به رده وام په یدا به کردایه . . ئیتر ته واو هه ستنی به وه ده کرد که گه و ره سه پی به که ی ده ست
 خه رۆیان ده کات و پاره یان لی ده کیشینه وه . . خه یاساش هه رگیز په ستنی کۆیله ی نه ده گرت و
 گه و ره کانی به درۆ نه ده خسته وه . .

رۆژنک (جوزیا) دانانی خۆی نواند ، کانی که له گه ل کۆری (ناموس) دا بۆ سه فەرینک
 که وته ری . . وه ختیک (جوزیا) خۆی ده بینته وه ، وا له شاری و نیو ئورلیان نه و نیاز وایه
 نه ویش ئاماده بکرت له گه ل کۆیله کانی تر دا له بازاری کپین و فرۆشتنی کۆیله دا وه که هه ر
 کۆیله یه که له کۆیله کان بفرۆشی !! (جوزیا) به مه زۆر په ست و ته نگه تاو بوو و شه ی تانیس
 به گوی دا چرپانده ی که کۆره که به کۆژی ، گه ر له دوو سات دا خوای نه هات بایه وه باد ، نه و
 کاره ی ده کرد ، جا بۆیه له شوینی خۆی په شپان بووه وه و داوای له خوا وه ند کرد که لی ی
 ببوری . .

هر له بهردهم بازاره كه دا ، (كوره كه ی ناموس) تووشی تایه کی وا گران بوو ، به جارێك ئارامی لی برا بوو ، به لām ئهم زۆر دلی به (كۆيله جوزیا) خوش بوو كه وا له گه لیایه تی ولی ی دلیا بوو كه به جی ی ناهیلی بویه په نای بو ئه برد . .

(جوزیا) ئه وه ی له یادی خوی بردبوه وه كه زۆر داری و دهست در یژی هه می شه پیشه ی گه و ره سپی به كانه ، بویه ناچار خوی به دیار كوره كه وه هی شه وه وه هل هاتی له بیر خوی بردبوه . . به لām ، ئه و كرده وه چا كه ی (جوزیا) كردی بو سهر فزای (كوره كه) له و نه خوشیه یی هیچ كه لكی کی نه گرت لای كوری گه و ره كه ی ، به لكو به پیچه وانه ی ئه مه وه ئه و هر بهرده و ام بوو له پیلان دانان بو فروشتنی . .

ئیترا له پاش ئه وه وه (جوزیا) ئارامی له بهر هل گراو له وه زیاتر له ووزه ی دا نه ما مل شوو گو ی رایه لی ئاغای بی ، بویه بریاری دا كه خوی و ژنه كه ی له گه ل هر چوار مندا له كه ی دا به ره و كه نه دا هل بین . .

روژك له روژانی مانگی ئه یلول سالی ۱۸۳۰ بوو ، ده مه و ئیواره هه ردوو مندا له به چكۆ له كه ی نایه تووره كه یه كه وه و دینی به شانیا و له گه ل ژن و دوو مندا له گه و ره كه یان دا ری ی هل هاتیان گرت بهر . . به روژ له دارستان و شوینه چره كان دا خویان مه لās ده دا و به شه ویش به ریوه ده چوون . .

له روباری (ئوها یو) په ری نه وه و (هه ری می ئه ندیا نا) و پاشان گۆمی ی (ئیری) یشیان بری به كه شه ته كه كه كه شه ته وانه كانی بی پاره سواری كردن و نه كه هه ره ئه وه به لكو گه لك یار مه تی تریشیان دان كه بگه نه (كه نه دا) و به مه به سنی خویان بگه ن . .

* * *

(سهر خه وێك . . ئیلهامی له دایك بوونی چیرۆكه كه به ده سه ته وه ئه دا . .)

ئا ئهم نمونه یه بوو كه (هاریت بیچه ر ستو) کاریكتیرو سهار په وشتی (مام تۆم) ی له سه ر دارشت . . جا با ئیره به دوا وه بگه ری نه وه بۆ سه ر با سی خاتوو «ستۆ» ی نوو سه ره وه . هه ر له و كاته ی كه «ستۆ» چاوی به بابه «جوزیا هه نسون» كه وت و ناسی ، رو داوی مه سه له كه ی زیاتر له ده رونا بنجی دا كوتا و زیاتر كله ی سه ند . . بزوتنه وه ی ئازاد بخوا زانه ی كۆیله كانیش - كه له هه ری مه كانی سه ره وه سالی ۱۸۳۰ ده سنی پی كرد - به جارێك ترسی خسته بوو دلی گه و ره پیا وانی هه ری مه كانی خوا روو و په تی دلیانی پچراند بوو و چه ند ئهم بزوتنه وه یه گه شه ی بكر دبا به چه ند ئه وه نه ده تر سه كه یان ئه ی تۆ قان دن و ته وا و هه ره سی پی ده هیان . . تا وه كو سالی ۱۸۵۰ كه ئیترا یاسایه ك ده رچوو به و پی به ری گای له هه موو دانیش توانی هه ری مه كانی سه روو گرتوو كه گه ر یار مه تی هه ر كۆیله یه کی را كردو بده ن ، ئه وا خویان تووشی سزایه کی گه و ره ده كه ن !!

بزوتنه وه که ، پهره ی ده سهندو خاتوو (هاریت ستو) ش زیاتر ههست و نهستی ، قولپی نه دار
 باوه رو دل و دهروونی کلپه ی ده سهندو به تهواوی وزیاتر تیکه ل به بزوتنه وه که ده بوو . . هه
 له م کاته دا بوو که براژنه که ی نامه یه کی بو (ستو) نووسی وتیایدا نه وه ی ده بریوو که : . .
 گهرمن نه وه دهست و پینوسه ی تو م ده بوو ، ئازاروو نه شکه بجه ی کویلا یه تی و نه و زولم و
 زوخواه ی ده بکه ن به قورگیانا ، بو سه رتا پای گه ل و میله تم روون ده کرده وه به شاراو ه ی نه م
 ده هیشته وه !! . . نه م نامه یه بوو ، بووه ئاگریک که گرو کلپه یه کی زیاتر و به تین تری بهردایه
 دهروونی هاریت ستو .

. . روژنک له روژانی مانگی «شوبات - ره شه می» ی سالی ۱۸۵۱ بوو ، «ستو» له
 سووچیکی کلپسه ی شاره کهیدا دانیشتیو و کهوتبووه ده ریای بیرکردنه وه و خوی تهواو له بیر
 چوو بووه وه ، تا له پرینکدا . خه یال و نه ندیشه ی دیمه نیکی له بهر چاو دروست کرد که له
 ئاکامی ته م و لیلی دهرونیدا بهنگی خواردبووه و . .

. . دی وا کابرایه کی سپی رهنگی خاوه ن کیلگه شالاری بردوته سه ر کویله یه ک
 و به قامچی له شی داغان داغان کرده و نه میس له ئازاری له شی دووکه ل له لوونی دینه
 ده ری ، کویله ی بی تاوانیش جگه له ویردوستایش کردن زیاتر ورته ی له ده م نه ده هاته دهرو
 ووره ی پی بهر نه نه دا وله سه ر باوه ری خوی به تین تر ده بوو !! به لام زورداری خاوه ن
 کیلگه ی سپی رهنگ له وه دا نه بوو که گوشت و ئیسقان بتوانی خوی له بهردا بگری ،
 نه وهنده ی پی نه چوو کویله ی رهش پیستی ئارام گر ، ده می بی تاوانی لیک ناو گیانی پاکی
 سپاردو به کاروانی نه مران شاد بوو . . دووا ووته ی سه رزمانی نه م قاره مانه ش نه وه بوو . .
 که له یه زدان ده پارایه وه که له خوین ریژه که ی ، بوری !!

هاریت . . هه ستاو به ره و مال هاته وه و ، دهستی دایه پینوسه که ی تائه و دیمه نه ی
 بهر چاوی و نه و هه لچوون و په ژاره ی دهروونه وینه کیش بکات . .

نه م چیرۆکه . . له سه ره تادا کورت بوو ، به لام وورده وورده بو (ستو) ده رکهوت
 که مه سه له که زور له وه زیاتر و گرن گتره ، بویه که وته زیاتر چینی تا چیرۆکیکی تهواوتری لی
 دروست بکا . . له سه ره تاوه ته نیا سی زنجیره بوو له روژنامه ی - ذی ناشنال ایرا - The
 National Erra بلاوی کرده وه به لام پاشا له ماوه ی جهوت مانگ دا گه یاننده چل زنجیره
 که هیشتا سی به کی چیرۆکه که بوو ، ههروهک ستو خوی ووتویه تی . . که کاتی نه م چیرۆکه ی
 ده نووسی هیزی په بجه و دهروونی ، خوی نه بوو ! به لکو هه ر یه زدان وته وزمی سروشت
 بوو پینوس و په بجه و دهروونی نه می خستبووه کارو وهک باران ئیلهامی بو ده نارد . .

چیرۆکه کهی «مام تۆم» وهك پەراویك له مارتی ۱۸۵۲ له دوو بهرگدا چاپکرا . .
سی ههفته به سهر چاپه کهیدا نه رویشت ههتا دهووبهیری بیست ههزار دانهی لی بلاو بووه وه
جاریکی که چاپکرایه وه ودانهی له بازاردا نهما ، نهگه یشته مانگی حوزهیران ههر ههفته یهك ده
دانه ههزار ژمارهی لی دهفرۆشرا . .

روژنامه کانی ههریمه کانی خواروو کهوتنه دژوستان بهرامهر به چیرۆکه کهو رووداو هکانیان
به درۆ دهخسته وه نووسهره کهیان تاوانبار دهکرد . . چیرۆکه که ، گه وه کانی خوارویی
گه لیک تووره کردبوو و بیریاریان دا که نهو پەراوه له کتیبخانه کاندایه دهغه بکهن ، وسزای
نه وه بدنه که دهی کرێ ، بهلام له گه له نه مهشدا مانگی نوکتوبهیری هه مان سال تی نه پهری
که ژمارهی فرۆشراو گه یشته زیاتر له سهد ههزار دانه . . و نه چیرۆکه لهو کاته دا گۆرایه سهر
دووانه زمانی تر ، و ژمارهی له چاپدانه وهی و به تایهت له ئینگلستان دا گه یشته بیست
جار . . له هه مان کاته به زنجیره له شهش روژنامه ی گه وهی فهره نسیدا له پاریس بلاو
دهبووه . .

«جۆرج صاند» ی نهمر ، که نه دیبکی به ناوبانگی فهره نسازی بوو ، نووسهری نه
چیرۆکه (هاریت بیچهر ستۆ) به نووسهریکی داناو هه لکه وتوو له قه لهم دا .
«لۆرد بالمستون» چیرۆکه کهی «کوخه کهی مام تۆم» ی سی جار خویندبووه وه ، لهو
کاته ی که نه م به درێزایی (۳۰) سی دانه سال یهك چیرۆکی نه خویندبووه !
زیاتر له پینج سهد ههزار ئافرهتی ئینگلستانی به یاننامه یه کیان واژو کرد سه بارهت به قه لاچۆ
کردنی کۆیلایهتی و دهنگی خۆیانان خسته پال دهنگی ئافرهتانی ئه مریکا و چیرۆکه مه زنه کهی
خاتوو «هاریت بیچهر ستۆ» .

ته نیا یهك سال تی پهر نه بوو به سهر ده رجوونی نه م چیرۆکه دا ، که ئه تر ژمارهی چاپکراو
گه یشته دوو ملیۆن ونیو !!

ههر چهند (هاریت) چهند چیرۆک و رومانیکی زۆری له پش و پاش چیرۆکی (کوخه کهی
مام تۆم) دا نووسیوه . . بهلام هه چیان نهو کاری گه رهیان وهك نه م چیرۆکه نه بووه وه درگیزوا
نه مریبان بو خویان به دهست نه هه ناوه وهك چیرۆکی (کوخه کهی مام تۆم) که گه یشته
نهو پهری نه مری و لووتکه ی به رزی و مه زنی سه رکهوتن و نهو کاری گه ری به
پرامیاری و کۆمه لایهتی به پر له مروفایهتی بهی دا به دهسته وه که له میژویی نه ته وه کانی
وولاته یه کگرتووه کانی ئه مریکا نه ستیره یه کی روشن داری نه مه و نمونه ی سه رکهوتنی
مروفایهتی به به سهر زولم و چهوساندنه وه دا . .

نیمهش ده لێن . . که له کۆتایی دا سه رکهوتن ههر بو بهش خوراوانه و خه بات و سهر
شۆر نه کردن و دان به خۆداگرتن و کۆل نه دانیان هه میشه گه وره ترین چه کی دهستی زولم
لی کراوان و چینی چهوساوه و میله تانی ئازای بهش خوراوه . .

كوخه‌كه‌ى مام تۆم

۱- پیاوینکی پر له ههستی مرقایه تی . .

دهمهو ئیواره به کی ساردی مانگی شوبات بوو ، شهوینکی ئیجگار توف و سه رما ، له ژوورینکی نان خواردنی گه وره و فراواندا له شاری «ب» له ناوچه ی (که تاکی) له ولاته به کگرتوه کانی ئه مریکا ، دوو پیاو له و ژوورده دا به دهوری میژیک دادانیشتبون و شوشه به ک (مه ی) یان له تیو خویان دا دانابوو ، به پروخساریان دا وا ده رده کهوت که له کاریک بدوین به لای هه ردوکیانه وه گه لیک گرنک بی .

به کیکیان ، پیاوینکی کورته بالای تیک سمر او بوو هه ر له دیمه نیه وه بۆت ده رده کهوت که چهند لووت به رزو فیشال که رو ناکه س به چه و خو به رسته . . سه رباری ئه وانه ش بو هینانه دی مه رمه کانی خوی گه ر عاله میکیشی به قه ر بدایه و مالی ویران به کردبانی به لای ئه مه وه هیچ بایه خینکی ئه و تو ی نه بوو و بگه ر زور بی باکانه ش به ئه نجامی ئه دا .

هاورینکه ی «شلی» به پیچه وانه ی ئه وه وه له وه ده چوو پیاوینکی وه جاغ زاده ی ره سه فی ره فتار پاک و خو ره وشت جوان و مرقوینکی هیمن و له سه رخو بی . دانیشته کهش له مالی ئه مان بوو .

پازاندنه وه ی ئه و کورسی و میزو که لو په ی ناوما له ئه وه ی ئه نواند له خیرانیکی ریک و پیک و به ختیار گوزه رانی تیا به کن .

شلی ووی :

«ئا به م شیوه . . ئه مه ویت ئه م کیشیه چاره سه ر به کم !» ئه وی تریان به ده م به رزکردنه وه ی پیکه که یه وه که ده شی ویست به ری تیشکی چرا که شی پی بگری تا له چاوی نه دا ، وه لای دایه وه :

— «چاره سه ر کردنیک به م شیوه بی ، هه رگیز له به رژه وه ندی من فی به و ناشتوام په سه ندی به کم !» .

— «به لام ، هیل» ، «توم» خزمه تکاریکی باش و بی وینه یه له هه ر سوچینکی ئه م سه رزه مینه بیخه یته پروو کولیک پاره ئه کات ، پیاوینکی دلسوز وراست گۆ له خوا ترسه ، ئه وه تا کاروباری کینگه م وه ک کاتزمیرنوده بات به ریوه !!»
ئه وی تریان پیکیک تی ده کاو ئه لی :

— «دلسوز ؟ ! ده ته ویت بلیت که قوله ره شه کان له وانه یه دلسوزی یان لی بوه شیه وه !»
— «نه خیر ! ده مه وی بلیم که به راستی دلسوز وراست گۆ بی فروقیله . . هه موو باوه رینکی خۆم پی داوه له مال ، له پاره ، له خانوو ، له ئه سپ و لاخ . هه موو کاتیکیش ئه و په ری دلسوزی و هوشیاری ده رخستوه و بۆش سه لماوه که وایه . . بۆ غمونه ، له و ماوه ی پیشوه دا ناردم بۆ (سانسینانی) تا هه ندی ئیش وکارم بۆ ئه نجام بداو پینج سه د دۆلاریشم بۆ به ینی ، پیشم ووت .

«نوم زوربروام پینه ، هەرگیز ناپاکیم له گهڵ ناکهیت !» پاشان گهرايهوهو برپوا کهم تهراو
له جی ی خوی دابرو ، هەرچهنده ههندی خویتری هانیان دابوو که ههلی بو «کهندا» و
پاره که بهری .

بازرگانه کهش به کهش و فشهوه فیکهیهکی لی داو پیکیکی تری تی کرد .

ههندی بی دهنگ بوون ، شلی کهوتهوه دوان ووتی :

«ها . . هلی . . جی دهلی ی ، دوا قسهت جی به ؟

— «هیج شتیکی توت فی به بیدهته پال توم ؟ کچی ، کوری» .

— «ناتراوم دهست بهرداری کهسی تربیم ، خو ئه گهر ناچاری نه بی ئه ویش نافروشم ، چونکه
نامهوی خزمه تکاره کام له دهست بجن» .

له و ساته دا ده رگای ژووره که کرایه وه و منالیکی (دووره گ) ی چوار پینج ساله خوی کرد
به ژوردا به کراسیکی خوری خهت خهتی زهردو سووره وه .

منالیکی چارگهشی ده و چاو خرو سیمای بلیمه تی و زیره کی له چاوه کانی پرنشکی ده داو
قزی نه رم و رهش ده توت بهری بالنده به .

رووخوش و ئیسک سووک و خنجیلانه . وا دیار بوو له نازو نیعمه تیکی خوش دا ده زی
سه بریکی ناو ژووره که ی کردو شلی ووتی :

— «وه ره . . قه له باچکه !» فیکهیهکی بو لی داو هیشووه تری به کی بو هه لدا «ها . . بیگره» .

مناله ، به بهك قه له مباز هیشووه که ی قوسته وه . شلی به ده م قاقای پیکه نینه وه ووتی :

— «جیم . . وه ره ئیره»

مناله کهش لی ی نریك بووه و ئه میش دهستیکی هینا به سه ریاو پی ی ووت .

— «نادهی بو ئه م پیاوهی به سه لمینه چون دهنگیکت پیوه به و چون هه لده بهری» !

منالهش دهنگی لی هه لبری له و گورانی به خوشانه ی له نیو قولله ره شه کاندایاوه و له گه لیشیدا
بای ده دا . . کاریکی کرد سه ربه قور هینایه پیکه نین .

هلی قاشیک پرتقالی بو هه لداو ووتی : ئافهرین . . ئافهرین . . چون کوریکه !!

که واته ریکه ووتین . . «ئهمه ی ووت و دهستیکی دا به ناو شانی شلی داو دیسانه وه ووتی :

• دوو ره گ : مه بهست له و که سانه به که به کیك له دایک و باو کیان سپی بی ئه وه ی تریان ره ش .
• بازرگان : لیره دا مه بهست بازرگانی کوبله به . .

«ئەم مائەلەش دەبەم . . بەو ەلەت خۆش دەبەم ەيچ لە بەینان دا نامینی ، نخوا دل و دەروم
باش فی یە ؟ !»

ئەو ەندە ی ووت و دەرگا کە بە ەیوایشی کرایەو ەو ئافرەتیک خۆی کرد بە ژووردا ، تەمەنی
نزیکە ی بیست و پینج سالیک دەبوو ەەر بە بینینی دەت زانی دایکی ئەو مائەلە یە .
ەمان چاوو بروی و ەمان قزی خاوی رەش و بەجل و بەرگی پاک و خاوتنی قەدو بالای
ریکی دەنواند . . ئەم جوانی و شوخی یە بەتایبەتی دوودەستی بەفرینی و قاچی وردو سپی
دلی ەیلی بازرگانی داخووباند . شلی کە دی لی یی پرسی :
«چیتە . . ئەلیزا ؟ !»

«بیورە گەورەم . . ەاتم ەنری بیەم !»
مائەلە کەش بە پیری دایکی یەو ە چوو . شلی ووتی :
«ها ئەو ەتا بیە !»

ژنە کە مائەلە کە ی لە باو ەش کردو خیرا چوو ە ەری .
شلی دەربارە ی پیش نیاری بازرگانه کە کە مائەلە کەشی بداتی ووتی :
«خۆت ماندو مەکو . . بو من باشتەر نە یفرۆشم و ئەو ەندەش بی مرو ەت نیم مائە لە باو ەشی
دایکی بکەم !»

— «راستە . . من تیت دەگەم . . ئافرەت ەندی جار بە جار یک ژبان لە پیاو تال دەکەن . .
دەک بە لەعنەت بن بو خویان و ەوارو قیزەیان . . زور ئەوانەم دیو ە . بەلام دەتوانی چەند
روژیک دایکە کە ی بنیرت لایەکو ەتا دیتەو ە ەموو شتیک تەواو دەبی و دەبریتەو ە ، کە
هاتیشەو ە ، جووتی گوارە یا کراسیکی . بە ەری و رازی بکە . ئەوان وەک سپی پیستەکان نین
بە دوو قسە ی خۆش ەلەخەلەتین .»
شلی ووتی :

«وازم لی بینە با ەندیک بیری لی بکەم ەو ە لەگەل خیزانە کەم دا باسیکی بکەین بزاتم ئەویش
دەلی چی . . بەلام کاریک نە کەیت ئەمە لە نیوانمان بچیتە ەری ، خۆ بیتو بگاتەو ە دەمی
کوێلەکان دوو دوشاوم لی تیکەل ئەکەن و بۆم نایەنەو ە سەر بار .»
— «باوایی ! من پەیمانەت دەدەمی بەو بەلام درێژە ی پی مەدەو کارم دوا مەخە ، زور بە
پەرۆشم دوا بریارت بزاتم تابتوانم لەسەر ئەو ە رەفتار بکەم .»
ئیر ەیلی ەستاو مال ئاواپی کرد و ژوورە کە ی بە جی ەشت شلی لەبەر خۆیەو ە کەوتە
قسەو دە ی ووت :

— «چۆن ناتوانم لەکەلی شەیتان بیینمە خواری !! زەلامیکی کەللە رەق و قیرسچمە بە چاک

دەزانى بەچى پىشىم دەشكىنى! كى دەبووت پۇزى لەپۇزان ناچار دەپ تۆم بفرۆشم بە
بازرگانىكى خوتۇرى؟ بەلام وازنام لە بەدبەختى من ھەرواش دەپ، ئاي كۆرەكەي
ئەلەزا!!

ئاي دار بى دا لەدەست قەرزارى...!!
شېلى مرقىكى رەسەن و پياو چاك بوو، ھەلس و كەوت و پەفتارى لەگەل دەورو بەرى گەلى
باش و بە دلى ھەمووان بوو. ھەمىشە بەرپزەو ھەسەرى خەمەت كارو كارەكەرەكانى دەكرد
داخواز بەكانى پىشت گوى نەدەخست وزو بىرو. دل گرانى نەدەكردن.
بەلام جەورى رۇزگار خەستو بى گىزاوى مامەلەيەك لەگەل «ھىلى» دپندە كە ناچارى
كردبوو پارەبەكى باشى بداتى و قسەي «ھىلىش» لەسەرەو بوو. دانىشتن و قسەو باسەكە شىبان
ھەر لەسەر ئەو بوو.

«ئەلەزا» كەزىك دەركا كە بۆو ئەو نەدەي گوى لى بوو كە لى تى بگا بازرگانەكە بۆ ئەو
ھاتە بەكەك لەكۆيلەكان بىكرى بۆيە وىستى باشتى تى بگا بەلام خاتوونەكەي بانگى كرد
ناچار بوو بچى بە دەنگى بەو... بەلام دلى خەبەرى دابوو كە ئەو كرىن و فرۆشتە مەلەكەي
لەدەست دەدات بۆيە بەتىن كۆرەكەي لەئامىز دەگرت و لەسەر سنگى توند دەكرد تا كەس
نەيا.

كە خاتوونەكەي ئاوا بە شېرەنى بىنى ووتى:

«ئەلەزا»... ئەو چىتە كىچم؟!

كارەكەرەكە ووتى:

«ناخ... خانم!»

خوى دا بەسەر كورسەكەدا و فرمىسك لە چاوى دەبارى و دىسان ووتى:

«ئاغام لەگەل بازرگانىكى كۆيلەدا... توو بى خوا، تۆ بلى ئاغام «ھەرى» بفرۆشى؟
دەستى كەدەو بە ھاوارو قور پىوان...»

«جا گەوجە... ئەو شتى وا چۆن دەكا؟ تۆ خۆت چاك دەزانى كە ئاغات لەگەل
بازرگانەكانى باشووردا مامەلە ناكە و ھەرگىز پەفتارى ئەو نىيە كۆيلەكانى بفرۆشى، واز لەم
قسانە بىنەو ھەرە قىزم داينەو جارىكى تىرش لە پىشت دەرگاوە گوى رامەگرە!»

«ئەم شىتە چىيە؟ بى گومان رازى نام! وتم واز لەم قسە پزوپوچانە بىنە. بروات بى

كۆرى خۆم لەپىش چاوم بفرۆشى خۆشترە لەوى تۆ! ئىتر، ئەلەزا دلىا بوو كە بىستى
خاتوونەكەي ئاوا قسە دەكا.

دهمیک بوو تهلیزا له مالی خاتوو شلې دا دهژیا ، نهو خاتوونهی که هه تا بلی ی ناغرو له سه رخوو دهست و دل فراوان بوو . له هه موو قوناغیکې ژباڼې ته لیزاشدا وهک منالیکې به خته وهری خوی نازو خوشه ویستی پی ده داو بهو چاوه سه بری ده کردو بی گومان نهوانه ی سهریان له نه مریکای خواروو داوه بویان دهرکه وتوه که دووړه گه کان چهند دهنګ خوش و نهرو نیانو دلرفینن ، سهره رای نه ودهش هیمن و له سه رخو و بی دهنګن .
ته لیزا درابوو به کوریکې هاوړه گه زی خوی که ناوی «جورج هاریس» بوو ، له یه کیلک له کیلکه کافی نریک به مان دهژیا و شهوړوژ شان وقولی ده کوتاو ناغاشی بهری کاره که ی بو ده خوارد .

خاوه نه که ی نه م گه نجه ی دابوو به کری له یه کیلک له کارگه کافی گوړنی دروست کردن دا ئیش بکا ، نه و نه ده ی نه برد که به زیره کی و لی هاتووی خوی توانی کاروباری کارگه که بگریته دهست خوی، نه ویش به هو ی نهو نامیره ی که دروستی کرد بو پاک کردن توپکلی «قنب» . دهنګ ویاسی نه م نامیره هینده ی نه برد له ولات دا بلاو بووه و که ناغاکه ی بیستی به وه چاوی په ری به پستی سهری و ناگری گرت و هاواری ده کرد «چون ده بی سه گه ره شی وا . . . چی داوه له شت دروست کردن دهیه وی سهری هه لیری له نیو ناغا کاند ؟؟ ده بی نه م گالته بازاری به کوتای بی» .

بویه سوور بوو له سهر نه وه ی بیپینه وه بو کیلکه که تا به چال هه لکه نندن و پاچ هاویشتن پستی بشکینی ، ئای خاوه ن کارگه که چون واقی ورما که ناغا هات و داوای کری که ی «جورجی» کردو پی ی راگه یاند که دهیه وی دهست به جی له گه ل خوی دا بیساته وه .

به م شیویه «جورج» گه رایه وه کیلکه و قورسترین کاری پی سپیرا به لام له ری زگرتن و گوی رایه لی زیاتر هیچی تری نه کرد ، هه رچه نده چاوه کافی دهی درکاند ، که چ غه مو په ژاره یه ک ناو جهرگی ده برژنی و دهروونی نازارته دات و به ناشرکرا دهری ده بری که هه رچی بکه یت ناتوانی ناده میزاد بکه ی به دارو به ردی بی گیان و مردو ، «جورج» له و کاته خوشه دا «ته لیزای» ناسیوو که له کارگه کاری ده کردو خاوه نه که ی نهو په ری سهر بهستی په هانی دابوویه و به ناره زووی خوی ده هات و ده چوو .

نه م په یوه نده یه ی «جورج و ته لیزا» جی ی په زامه نده ی خاتوو شلې بوو .

«ته لیزا» سالی یه که م و دووه می به خوشی به سهر برد له گه ل میرده که ی دا بی نه وه ی هیچ شتیک به ختیار و کامه رانیان بشیوینی ، ته نیا مهرگی دوو کوړه که ی نه بی که هیچیان نه و نه ده نه ژبان .

نهم رڼوداوه جهرگ پرې ژباني له «نيليزا» تال كړدو شه ورژ بهو نازاره وه نه تلابره .
نه ناهت خاتوو «شلمېش» بهك دوو جار سهرزه نشي ده كړد كه بو وا له خوي دهكا .
به لام هاتنه دونياى «هنري بچووك ماته مينى و نيگه راني له دلى نيليزادا» په واندوره
بزهى خسته سهرليوي و تير. ژباني پر كامه راني بي كوسپ و ناخوشي ده ستى پي كړده وه تا نهر
روژه ي كه ميره كه يان به شوق و زور به نامه ردانه . له كارگه هل كه نراو فرى يان دايه وه
باوه شي زه بوونى و مدينه قى . .

روژنك «نيليزا» له سهر بانيزه ي ماله وه وه ستا بوو زور به دل شكستى و ناهه مواريه وه ده ي
رواني به گاليسكه كه ي خاتوو شلمې كه بهر بهر دور ده كه و ته وه ، له پر ده ستك خرايه سهر
شاني كه ناوړي دايه وه دلى روون بروه كه دى ميره خوشه ويسته كه به قى له پاليا وه ستاوه .
به جووته چوونه نه و ژووره خنجيلانه ي له سهر هوله كه بوو له م ژووره دا «نيليزا» درووماني
ده كړدو له بهر نه وه ي نريك به ژووري خاتوو «شلمې» يش بوو ههر كه بانگي بكراديه گوي
لى ده بوو . .

نيليزا زوى :

«نای . . كه دلخوش و به ختيارم !! به لام تو چيته وا پروت گرژ كړده ! كوا
زه رده خه نه كه ي جارانت ؟ ! سهر كه چو كوره كه مان گوره بووه . . توخوا جوانكي له و تيسك
سووك نى به ؟ تنجا به ده ستى قزه ره شه خه لوزى به كه ي له سهر ناوچه واني مناله كه لاداو تير تير
ماچي كړد .

«جورج» به دهم هه ناسه به كه ي سارده وه ووتى :

«توخوا باشر نه بوو گهر نه بوايه له دايك ؟ يان ههر من نه هاتمايه ته سهر نهم دنيا بي فېره ؟
ژنه كه ي دلى راجله كي و خوى دا به سهر شاني جورج داو به كول ده ستى به گريان كړد و به دهم
هه نسكه وه ووتى :

«جورج چي بروه ؟ چي قه و ماوه ؟ نهى تا تيسا به ختيار نه بووين ؟
«به لى . . گيانه كه م بي گومان به ختيار بووين»

نهمه ي ووت و مناله كه ي خسته كوڅى و كه و ته يارى كړدن له گه لياو به دهميه وه ده ي ووت :
«لېره . . كوت و مت له خوت ده چي» ديسان ووتى :

«تو . . جوانترين و دلسوزترين نافرته قى كه چاوم پي ي كه و تى . . به لام خوژگه به كترمان
ههر گيز نه ده ناسى و نهم ده بينيت !! ژبانكي توره هات و پر مدينه تيم هيه وجسگه له
كويله به كي قوربه سهرى هه ناسه سارد ده بي من چيم و تو شم له گه ل خوم راپيچ كړده به
ناخي زه ويدا ده تبه مه خوارى .

ده بې به ټيكي وهك من بوج شت فېرني و بزاني و يان شتيك دروست بكا ؟
- «من ده زانم تو لاي ناغايه كي گه ليك دل رهق و بي ويزداني . به لام ده بي نارام بگري و دان
به خوتا بگري . به قوربان . له وانه به .
قسه كه ي پي بري و :

- «نارام و دان به خودا گرتن ؟ ، بوتائيستا بي نارام بووم ؟ يا تو بلي فزهم كرده ؟
دهم هه له پناوه ته وه ؟ نه ي ههر به كه له گاني له كارگه كه ي دهر نه هينام ؟ ! ئاي كه له وي جي بي
ريزو خوشه ويسي يان بووم . .

خو ههر چيشم وهر ده گرت به ته ووي دهم كرده دهستي به وه»
- «بي گومان ستمه . به لام ههر چونيك بي ناغاته !»

- «ناغاهه ؟ جا كي كرده يتي به ناغاي من ؟ منيش ئاده ميزادنيكم وه گو نه و ، بگره له ویش
زياترم چونكه له و چا كتر دهنووسم و ده خوښمه وه و ههر چيش ده زانم خوم خوم فير كرده و
هيچ منهقي نه وي تيا بي به .

نير به چ مافيك وهك ولاخ سه يرم ده كا ؟ ده زانم ده به وي ريسوام بكا . . بم كوژي . .
ههر زور نه روښن دويني به ردم دن حسته عه ره بانه كه وه و كوره كه شي قامچي به كه ي له بهر
لروقي نه سپه كاندا باده داو ههر نه وه نده ي نه مابوو بتوقن ، منيش زور به نه زاكه ته وه تكام
لي كرد وا نه كا . گوي بي نه دايه و گيف و هوور قامچي رانه وه شانده . . ديسان پيم ووتنه وه ،
كه چي روي تي كردم و به قامچي به كه تيم كه وت ، سهرباري نه وه ش دهستي كرد به هاوار
هاوارو قيژه قيژو خوي گه باندې باوكي و شكاتيشي لي كردم كه گوايه من ليم داوه .
نه وه نده ي پي نه چوو باوكي گه يشته سهرم و به ستميه وه به قه دي دارنيكه وه و ده دوانزه شولكي
ته ري دايه ده ست هه تبه كه ي ، ووي ده ي شولكي عومري كه . . هه تا ده ست شل ده بي .
نه ویش بي دلي خوي نه كرد» .

كه لي بو وه دهم و چاوي خوښي تي زابوو ، نه ليزا ههر خهريك بوو بتوقن قهت ميړده كه ي وا
نه ديوو ووي :

- «جا چي نه كه ي ؟ جورج ؟ ناشي شتيكي قور بكه ي ؟ نه وه بزانه كه خوا رزگار ت ده كا
مادام بروات پي ي هه به و له چا كه زياتر هيچي تر ناكه ي . . خاتوون هه موو جارنيك ده لي
ههر چه نده روژگار كاري نابه جي و دژ به ئيمه بكات ، ههر خوا خوي ده تواني رزگار مان بكاو
پشتيوانان بي .

- «ئاي كه هم قسانه خوشه به دهمي نه و كه سانه ي له سهر كورسي نه رم و به رز پان بوونه ته وه و
كاره كه رو كه نيزه كه به چوارده ورياندا ده گه ري . ده خوزگه ده هاتنه جي ي ئيمه نه وسا دهم زاني
ده لين چي زور هه ز ده كه م دل نه رم و چاك بم ، به لام ده روونم كلپه ي سه نده وه
دانا مرگيشه وه !! زور شت هه به تو نايزاني و لي ي بي خه به ري !!

«چی تر هه به ؟»
«ئاغام هه تا بلی رقی له شلی ئاغایه و رقیشی له هه رچی ده وروپشتی هه به ، هه ده و
جارنک ده لێ که ئیشیکێ زور ناپه سه ندی کردوه که ریی دام له ده وری رکیفی خوی ژن مینم
گوايه توش هوی سهر کیشی و فیرکردنی منی بویه ئیتر ناهیلی بیمه لاتان ، نه که هه ر نه وه به لگر
ده به وئ ناچارم بکا ژنیکێ تر بخوازم . دوینیش فهرمانی پی دام «مینا» به رمه ژوره کهم
ئه گبنا له و به رچهم ده م فروشی !»

ئه لیزا زور به ساکاری و یستی به رگری لی بکا و ووتی :
«جا خو به پی ده ستوری دیان زه مانده مان کردوه !»

«ئه ی تۆ نازانی ئافره تی کۆبله بوی فی یه شوو بکات» بۆچی یاساو داد هه به له م ولاته دا ؟
بویه ئیتر ناتوانم بپارێزم ئه گهر ئه م لیکنان جیا بکاته وه . بویه ده لیم کاشکی هه ر نه م ناسیتایه و
خۆزگه نه ها ئایه نه سهر دنیا ! ئه م مناله به د به خته ش هه مان چاره نووسی ره ش چاره ریی
ده کا .

«ئاغای ئیمه هه تا بلی پیای چاکه و مپه ربه انه»

«به لام ئه و ده مری و ئه میش ده فروشی»

ئه م ووشانه وه که نه شته ر جه رگی ئه لیزای هه لده وری و تارمایی بازرگانه که ی ده ها ته وه
پیش چاو که مامه له ی له گه ل ئاغای ده کرد . ویستی چی له ده رونا هه به بۆ جو رچی
هه لپێژی به لام نه بده و بپرا و ئه و نازایه تی به ی نه بوو .

ئینجا مپه رده که ی به ماته مینی به وه ووتی :

«گیانه کهم ئه لیزا . . به جه رگ و ئازا و چاونه ترس به ، به خوات ده سپێرم» له وانه شه سه ری
خوم هه لگرم و بپروم .

«پرو ی ! جو رچ بۆ کوی ده چی ؟»

«بۆ که نه دا» ، له وئ ده تکر مه وه ! ئه مه تاکه هیوا یه که ، تۆ له سایه ی ئاغایه کی پیاو چاک و
ره سه ندای باوه ر ناکه م ئه گهر بت کر مه وه نه هیلی . . ئه و سا خو ت و مناله که شه مان ده کر مه وه
«ئه ی ئه گهر گیرای ؟»

«هه رگیز ناهیلیم بگیریتم ، جا یا سه رم داده نیم یا سه ربه ستی به ده ست ده هینم»
«جو رچ : ئاگا داری خو ت به و که تنیک نه نیسته وه ، خو ت و خه لکی تریش به قه ر به ی تۆ
بیت . له خوا بپارێه وه و به لکو ده رفه تیکت بدا و رزگار

جورج ههردوو دهستی ژنهکەى بەگەرمى گۆشى و چاوى بېرە نيو چاوانى و ووتى :
«بەلى . . ئەلێزا گيان . . بەلام گوى گرە چۆن رى يەکم داناو . . ئاغام ئیستا ناردوومى
نامە يەك بگەيەنە «سىمرناغا» کە فرسە خێك لێرەو دۆورە و چاکيش دەزانى کە من سەرت
لێ دەدەم و داخى دلى خۆمت بۆ هەلدەر پێژم ، زۆرى پى خوشە خەفەت و پەژارە بدەم بە
خيزانى شلې .

بەلام هەر دە بى بگەرێمەو و خۆم ئامادە بکەم جا پاش هەشت رۆژى تر کە ئیوارەکەى
ناو دەخویننەو و من لەوئى ئامادە نايم . . ئەلێزا دوام بۆ بکەو لە خوابۆم بپارێرەو تر
ئافرەتيكى پاکی بى گوناھى خوا بە دلت دەکاو . ئیتر بەخوات دەسپېرم .
هەندىک بە بى دەنگى مانەو و پاشان بە قورگى پر لە گریانەو و لە يەك جیا بوونەو .

۳- شه ویک له مالی مام «تۆم»

له پان مالی شلې ، کوخه که ی مام تۆم بوو که له لقو بنه دارو گه لا دروسنی کردبوو .
به رده مه که شی کرد بوو به باخیکی بچووک ، سه وزه و میوه و گول و گولزاری تیا رواندبوو .
له ژورره وهش ، له سوچیکدا تهختیکی دوو که سی دانرا بوو که به چهرچه فیکسی سپی
وهک کلوی به فر داپوشرا بوو . له دامینی تهخته کهش فهرشینکی گچکه داخرا بوو که پوره
(کلن) ، ژنه که ی تۆمی له سهر داده نیشته و نهم سوچه ی باش ده پراست چونکه جی ی میوان
بوو ، ده بویه پاک و ته میزنی لهو به ریشه وه تهختیکی تر دانرا بوو .

دیواره کانیشی هه ندی وینه ی روناکی پیا هه لواسرا بوو که له هه ندی به شی کتبی پیرز
ده دوا . له سهر ناگردانه کهش ته یه کی ژهنرال واشنتون هه لواسرا بوو .
لیره دا قه نه فیه کی کۆفی په رپووت دانرا بوو ، دوو کوره قژره شه که ی له سهر دانیشنبوو ده بیان
روانی به خوشکه که بیان داره داره ی ده کرد .

له بهر دهم ناگر دانه که دا میزیک دانرا بوو که به بهرگیکی سپی داپوشرا بوو ، چهند
به رداخ و قاپنکی جوان و ناسکی له سهر ریز کرابوو وادیار بوو بوقاوه لتی میوانیان ده هات ، مام
تۆم له سهر نهم میزه دانیشنبوو ، تۆم پیاویکی چاپوک و به تواناو به خو بوو ، سهره رای نه وهش
هین و له سهر خوو زیره ک بوو ، رهنگ و رووخساری به شتیکی بریقه دار کت و مت رووخساری
له فریق یه کی ره سن بوو .

تۆم خهریکی نووسینی چهند پیتیک بوو ، کوری ناغا که شی (خوارج شلې) له لایه وه
سهیری ده کردو سهر په رشتی ده کرد ، هه رچهنده له ته مه نی سیانره سال پتر نه ده بوو .
پوره کلۆ به سهر سورمانه وه سهیری خوارجی ده کرد وونی ، نه ی که نهم سپی یانه وریار
بلیمه تن ! هه موو شتیک ده زانن ! ده سهیرکه خوارج له م ته مه نه دا ده زانی بخوینی و ببووسی
نهک هه رنه وهش هه موو شه ویک دی فیрман ده کات . . به خوا وه جاغ زاده یه !
خوارج هاواری کرد :

- پوری . . وهخته له برسان بمرم . . کوا حه لواکه ت ، هیشتا پی نه گه یشتوه ؟
- هه ر ئیستا . . کتیب و شته کانت لایه ره نهوا هینام حه لواکه ی هیناو خوارج هه تا توانی
خواردی . پوره کلۆش له لاوله که چه بچکۆله که ی له باوهش نابوو و دانیشنبوو . دوو
کوره که شی له ژیر میزه که دا به شه که ی خویمان ده خواردو جار جاریش قاچی که چه که بیان
را ده کیشا .

له كوخى كۆيله كاندا ئوۋە بوۋ دېمان بەلام لەكۆشك و تەلارى ئاغا كاندا دېمەنىكى تر
هەبە ! شېلى ئاغا لە ژورەكەى خۆيدا سەفتە پارەى دەژمارد و دەى داىە دەست «هېلىى
ئادەمىزاد كى» كە ئەمىش ژماردى و ووتى :
- «كەۋاتە ئىستا تەنبا مۆركردن مارە!!»
شېلى رېكەوتن نامەكەى مۆركردو داىەۋە دەست هېلى . دىسانەۋە شېلى بېرى خستەۋە كە
چۆن پەيمانى پى داۋە بە يەككى باش نەبى تۆم نەفروشى .

۴ - ههست و سۆزی کۆیله فرۆشراوه کان :

ئاغاو ئاغازن چوونه ژورره کهی خویان و شلې خوی خهریک کرد به چهند کاغزو نامهیه که وه و خاتوو شلیش ، چوو بهر ئاوینه و ئه لیزاش یاریدهی ده دا بیراز ئینته وه که سهیری کرد ئه لیزا ته واونی یه وه لیزا کاوه ناردیه وه بو ژورره کهی خوی ، ئه م له گه ل میرده کهیدا مایه وه پیی ووت :

- «باشه شلې پیم نالی ئی ئه و کابرا ئیسک قورسه کی بوو ئه مرۆ هیناته سهر خوان و له گه لنا دانیشته ؟»

- «هه ندی کارم پیی بوو !»

دیسان پرساری لی کرده وه هه رچهند سهیری کرد خهریکه سه غله ت ده بی .

- «باشه بازرگانی کۆیله بوو ؟»

- «تو به چیا ئه زانی ئه وه یه ؟»

- «هیچ . . به لام ئه مرۆ ئه لیزا به شپزه نی و به چاوی پر فرمیسه که وه خوی کرد به ژوورا وونی

گوايه تو خهریکی له گه ل ئه و کابرایه مامه لهی کوره کهی ده کهی ، منیش پیم ووت که تو مامه له له گه ل زه لامی وانا کهیت و کۆیله کانیشته نافروشی به تاییه ت کوره کهی ئه ویش»

- «زۆر چاکه . . ئه وه هه تا ئیستا ریگه ی من بووه . . به لام هینده لات و بی پاره وه قه رزارم

ناچار بووم مام تو م و هنری گچکه به فروشم !»

- «تو !! ئه و پیاوه چاکه ؟ ئه و که سه ی که هه ر له منالی یه وه دلسۆزت بوو ؟ ئه ی تو

به یمانت پی نه دا ئازادی بکهیت ؟ به لام . . بو ئه و جووته ت هه لیزارد ؟

- «چونکه پاره یه کی باشم بو ده کهن» .

- «ئه ی بو ده ست به رداری پاره که نه بووی ؟ ئه وسه منیش یاریده م ده دای ! چون بتوانم

جاریکی تر له ئاستی ئه و لی قه وما و داماوانه دا سهر هه لبرم .

که واته بو چه رده یه ک پاره ده ست به رداری ئه و پیاوه چاکه بووین !

جا خو من به رده وام ئه م خویند به گوی ئه لیزا دا که دایک ده بی چی بکا بو منداله کانی و

چون په روه رده یان بکات ئه ی ئیستا چی پی بلیم که تو کوربه کهی له بهر هه لگری . .

- «به لام ئه مه ته نیا ریگه بوو بو سهر فراز بووم ! هه موو مال و ملکم له ژیر چه پوکی هیل دا بوو

خو ئه گه ر ئه و جووته م پی نه فروشتابه . . ده بوايه هه موویانم به یه کجاری مال ویران

بکرادیه . . جا تو کامیانت پی چاکتره ؟

له ژیر ده سه لانی ئه ودا بووم و ده بوايه به قسه م بکرادیه .

ئەلېزا نەزىك بەدوان خۇي مات دابوو وشە بە وشە گۆيى لى بوو . ھەر كە تەواو بوون
خۇي گە ياندە ژوورەكەي خۇي و لەبەر دەم جىگەي كۆرەكەيدا وەستاو بەرامبەرى پاما ،
چەند بە ھىمنى خەوتبوو ! پەرچەمى بەرپويا پەرش و بلاو بوو وەو بىزەكى منالانەي فريشتەنى
بەسەر لىو وەو بوو لەبەر خۇيەو ئەلېزا ووتى :
- «كۆپرەم وئەو نەبىم ! كۆپرە نازدارەكەم ! خوتۇشيان فروشت بەلام داىكت فريات
دەكەوى :

پارچە پەرەبەكى ھەلگرت و نامەبەكى كورتى بو خاتووشلې نووسى و تيايدا سوياس و رېزى خۇي
پيشاندا بەرانبەر بە مېرەبانى و چاكي ئەوو داواي لى كرد لە ھەلاتنى بېورى چونكە ناچارە
ئەو بەكا لەبەر كۆرەكەي ..

منالەكەي لەخەو ھەستاندو ئەويش ھەستى كرد شتىك بوو . بە دەم جل گۆرپنەو پى دەووت
دەبى زور لەسەر خۇ و بى دەنگ بى و تەقە تەق نەكا وپى ووت :
- «پياوئىكى نالەبار دىت و لەمنت دەستىنى و دەتباتە جىگابەكى دوورو تارىكستانىكى
ترسناك . بەلام دايە نايەوى ھەزى بداتە دەستى !! ئىستا پىكەو دەروين و لەو پياوخراپە
چەپەلە رزگار دەبىن !» .

كە لە گۆرپىنى بوو نووساندى بەسنگى يەو و ھانەدەرى كە گەيشتە كوخەكەي مام تۆم بە
ھىواشى لەدەرگا كەي دا ھىندەي نەبرد كلۆ دەرگا كەي كەدەو و لەبەر روشناي مۆمەكەدا
شېرەبى و شلەزاوى ئەلېزاى بەدى كرد .

- «ئەو چى يە .. ئەلېزا ؟»

- «ھەلاتم .. خۇم و كۆرەكەم رادەكەين چونكە ئاغام فروشتوبەنى !»

مام تۆم و پورە (كلو) واقيان وپماو دەستيان رادەو ھەستاندو وتيان :

- «ھەر فروشتى .. فروشتى ؟؟»

- «بەلى ! گۆيىم لى بوو ئاغام بە ئاغا ژنى دەووت كە ھەزى كۆرپم و توش .. تۆم !
ھەردووكتانى فروشتو بە كۆيلە فروشتىكى نارەسەن و سبەينى دى دەتان با» تۆم دەستىكى
كەوتە ئەملاو ئەوى توى ئەولاو كەوتە گىزاوى خەيالەو بە ھىواشى لەسەر كورسى يەكەي
دانىشت ، دەتوت شتىكى بو دەرکەوتو وە . سەرى شۆر كەدو و مات بوو .

پورە كلو نەزانسدى :

- «چى كەدو تا ئاغا بىفروشتى ؟»

- «ئاغا ژن ئەم كارەي بەدل نەبوو و زور تكاي لە ئاغا كرد كە نەيكە بەلام ئەويش پى ووت
كە كەوتە بەر چىنگى ئەو درندەبەو ئەگەر ئەمرو قەرزەكەي نەدانەو سبەينى دەبى ھەرچى
ھەبە بىفروشتى ، ئەم ولاتەش بەجى بەلى .»

كلو ئاۋرى لە تۆم دايەو و ووتى :
- «تۆ دەلىي چى داماو ؟ هەلت بۆرەخساو و هەستە لەگەل ئەلېزا سەرى خۆت ھەلگەرە ،
خۆ تۆ پىسولەى ھاتوو چۆ کردنت پىيە . . دەھەستە . . بامنىش كەل و پەلت بۆ ئامادە
كەم !

تۆم زۆر بەكەساسى سەرى بۆلەند کردو پروانى بە چوار دەورى و لەسەر خۆ ووتى :
- «نارۆم ! با ئەلېزا بە تەنیا بروا ! ئەو دەبى سەرى خۆى ھەلېگرى و رۆزگار چەسپاندو يەنى
بەسەرىدا ، بەلام خۆ تۆ خۆت گۆيت لى بوو دەبى من بفروشرىم ئەگىنا ھەموو شتېك
لەدەست دەچى خەلکى و کىلگەو مال ھەمووى ھەناسەيەكى ھەلکىشاو ديسانەو و ووتى :
- «ئاغام وا راھاتوو ھەمىشە لە شوئى خۆم بمىنى و ئەم جارەش ھەر وادەبى و ھەرگىز
لەزانمدا پەيمان شکىن نەبووم بە وەفا بووم ! ئەمروش دەست بەو ناکەم !
واچاکترە خۆم بروم و تياچم و نەبە ھۆى لەدەست چوونى مال و فروشتى ھەمووان . نائى
گلەبى لە ئاغا بکەين . «كلو» . ئەو دەتان پارىزى و ئاگای لە تۆش و لەمنالەکانىش و ئەو
قوربەسەراندەى ترىش دەبى !» پرووى کردە سەرجىگەى منالەکان و دايە پرمەى گریان ئەلېزا
ووتى :

- «ئەم ئىۋارەيە مېردەكەم دى . . نيازى ھەلاتى ھەيە چونكە برىستى لى براو و تواناى دان
بەخۆدا گرتنى نەماو . كلو گيان بەلکو بىيىنى و پىيە بلىي كە منىش بەھەموو توانايەكمەو و
ھەول ئەدەم بگەينە كەندە . . خۆ ئەگەر لەناوچەوانغاندا نووسراپوو بەيەك نەگەين . . با
بەپاكى بمىنى تا لە ئاسماندا بەيەك دەگەين . . خوشەويستى پىيەگەينە . . ئەوھى ووت و لە
تارىكايەكەدا وون بوو .

سەر لەبەيانى رۆژى دواى خاتوو شىلى چەند جارىك لە زەنگەكەى دا تالەيزا بى بە دەنگى
يەو . . بەلام بى ھودە بوو ، ئىنجا مەلئىكى نارد بەدوايا بگەرەيت ، ھىندەى نەبرد مەلەكە بە
پەشوكاوى گەرەپايەو ، چونكە تەلەيزا مەلەكەى بەجى ھىشتبوو . .
شىلى ووتى :

-«دەبى ھەستى كردى شىك ھەيە بۆيە ھەلھاتوو» .

خاتوو شىلى لە ژىر لىوھو ووتى :

ئەوچاتر ، سوپاس بۆ خوا .

نەزىكەى چارەكە سەعاتىك بوو بە دەنگە دەنگ و ھەراو ھەريا و ھەموو دەگەرەن بە دواى
تەلەيزادا ، بەلام يەك كەس ھەبوو كە دەيزانى و بى دەنگىش بوو ئەویش پورە «كلو» بوو كە
ماتەمىنى و خەم و پەژارە بىستى لى بىبوو و شىرەى كرد بوو .
دوانزە قوللە رەش وەك قەلەرەش رىز بوون تا پىشوازى لە . . ئاغاي دەركەوتوبەكەن و
دەنگ وياسەكەى بەدەنى .

«ھىلى» ئاغا گەيشت و ھەمووى بەجارى دەنگ وياسەكە يان داىە ، كەوتە نەرانەن و
جىنودان و ھەرەشەكردن ، پرووى كەردە ژوورەكەى شىلى تا ناو پاستى نەوستانەو ووتى :
«ھا . . شىلى . . زۆر سەيرە . . ژن و مەلەكە رايان كەردە !! بەپاستى وام زانى پياوانە
مامەلەم لەگەل دەكەى !»

شىلى بەم قسانە گەرز بوو ووتى :

-«ئەو تۆ ئەلى چى ؟ ئەوى لە پياوھى من گومانى ھەيە دوودلە ، يەكەوئەلامى ھەيە !»

«ھىلى» كە گوىى لەمە بوو ھەندى فەش بۆو دەنگى نەم كردو ووتى :

-«بەھەر حال زۆر سەمە لە مامەلەيەكى ئاواچەوردا پياوئەلەتى»

-«لەبەر ئەو نەبوايە كە دەزانم دل شەكست و ماف خوراوى . . دەمزانى چۆنم وەلام

ئەدايتەو و چۆن بەرپەرچى ئەم ھەلەشەنى و نەپەرەنەم ئەدايتەو .

ھەتا ئىستا پياو نەبوو من بەسەرپاست نەزانى و دوو دل بى لەگەتم ، بەلام لەگەل
ئەو شەدا يارىدەت ئەدەم بۆ دۆزىنەوھيان بۆ ئەو ئەسپ و پياوھەكەم بۆ دۆزىنەوھيان بەرەو
ئىنجا تۆزىك بە نەرمتر پى ووت :

-«بەلام چاكتىن شە ئەوھە رووگەز نەكەيت و پىكەو بەرچانى بچۆن پاش ئەو خوا
گەرەبە تەگبىرنكى لى دەكەين .

خۆ ئەگەر ئەو رۆژە وەزارەتەك بىروخايە لەو بىروايەدا بە كە ھەر ئەوھەندى فروشتى تۆم باس
دەكراو ئازاوەى دەخولقاند . ھەلھاتى تەلەيزا ھىندەى تەرپەرەكەى خەست كەردەوھەو يەكەم
جار بوو شىلى كارەسانى واى بەسەر بى . .

يەكەى لەكۆيلەكان ھاوړىكەى بانگ كردو پى ووت :

«ئادەي، سام!، ئاغا فەرموۋى دوو ئەسپ زىن بىكەين و ئامادەي بىكەين بۆ ھىلى تا بىگادە
ئەلىزا و كۆرەكەي!

—ئای چۆنیاں راپېچ ده که مه وه !
—کړه ده بې باش بزای که خاتون نایه وی بدوزینه وه ، چونکه که پیم راگه یان رایان
کړه ده بې باش بزای که خاتون نایه وی بدوزینه وه ، چونکه که پیم راگه یان رایان

[illegible]

«هیللی» هات و هەر ئه وهندهی خوش بوو خوی هه لدايه سه ر پشتی ئه سپنکه به يه ك قه له مبار چوبه ئاسماناو هه لی تيزانو ئيره و ئه وی هیللی فری دا . .

ساموئیل خۆی گه یانده «هێلی» بهرزی بکاتهوه پاشان رای کرد ئه سپه که بگریتهوه . کلاوینکی
زبری له سهر دابوو ههر که نزیك ئه سپه که بۆوه ههلی : سوو له ده موو چاوی ئه سپه ی
بهسته زمان ئه وهندی تر ههراسان تر بوو . بۆی ده ریبه ری .

ئىنجا جووتە ئەسپەكەى خوشيان بۆى دەرچوون و كەوتنە دەشت و هەرد ، خو ھاوار و
ئىزەى ساموئىل كە گوابە ئەسپەكان دەگرته وە هيندەى تر سەرشىتى كەردبوون و پتر تاويان
دەدایە خوڤيان .

هێلی یش له‌م لاوه ده‌ی بۆل‌اندو چنیوی ده‌داو هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد . وشلی ئا‌غاش له‌ده‌م قاپی‌یه‌که‌دا فەرمانی . . ده‌رده‌کردو ئا‌غازنیش به‌خۆشه‌وه سه‌یری ده‌کردن .

ده‌مه‌و نیوه‌ڕۆیه‌کی دره‌نگ ساموئیل به‌سواری ئه‌سپێکی خویانه‌وه هاته‌وه‌و ئه‌سپه‌که‌ی هێلشی به‌دوای خۆی‌دا ڕاده‌کێشاو ئاره‌ق له‌ چوار په‌لی ده‌تکا به‌ که‌ش و فشیکه‌وه وتی :

«ئه‌وه ئه‌سپه‌که‌ت من نه‌بوومایه‌ که‌س نه‌بوو له‌ دنیا یی‌گیرته‌وه» .

هێلش به‌ بۆله‌بۆل‌وتی :

«تاخر نه‌گهر جه‌نایشت نه‌بوویتیایه ئانه‌مه نه‌ده‌بوو . .
ناده‌ی دوام که‌ون» .

اساموئیل دهستی کرد به پارانیه و وی :

—له ږی خوا گوره م دیاره دده وی نه سپه کانش و نیمه ش بکوژی ؟ نه و له په لو پو
که وتوین نه گهر بفرموون پاش نان خواردن بکه وینه ږی؟
پاش چه نوو چوونیکي زور هتلی مایه وه .

٦ - به په روښنی دایک

له وانه به هه تا ئیستا هیچ که سیک نه بی وهک له لیزا ههستی به دهر به دهری و زه بوونی کردی ، کاتی کوخه که ی مام (نوم) ی به جی هیشت . به لام سوزی دایکتی زور به تین ترو کلپه دار تر بوو ، بویه که مناله که ی له باو هس گرتبو و رای ده کرد ده سوت بایه و دهشت و کیو ده بری .

له گهل گزنگی خوری روژی داهانو دا له سهر پی گشتی که چهند قوناغیک له کیلگه که ی خویه وه دوور که وتبووه ، دی که نه سپ سوارو خه لکی به وی دا تی ده پرن . .
له دلی خوی دا وونی : ناوا همینن به کسهر ده لین شتیک هیه ، وا شپزه به و تیک چووه !!
دهست به جی مناله که ی داناو ده ستیکی خیرای به خوی دا هیناو سهر و پوته لکی نه ختیک ریک و پیک خست ئینجا دهستی کرده وه به رویشتن . .

هینده ی پی ته چوو که یشته دارستانی کی هه لپاچراو که جوگه یه ک ناوی روون به ناویا تی ده پری ، له سهر جوگه که دانیشت و هه ندی خواردنی دهر خواردی مناله که ی داو دهستی کرده وه به رویشتن . که چهند میلک دوور که و ته وه لهو شوینانه ی ده ی ناسین دلنیا بوو که ئیر رزگاری بووه و به تایبه ق خوشی سپی پیست و جوانکیله بوو به کیکی زور شاره زا نه بووایه ههر نه یده زانی که ره گه زی ره شه و کوره که شی ههر وهک خوی .
پیش خور ناو ابون گه یشته دی «ت» له سهر ناوی «نوها یو» به لام هه تا بلی هیلاکو ماندوو هه ناسه لی براو بوو ، به لام به که م شت که چاوی تی بری و سهرنجی را کیشا نه و بهری ناوه که بوو که نزرگای ناشی و سهر بهستی بوو . .

کات کوتای به هاره و ناو هه ستاووه هازه هاژی ناوه که روژه ری به ک دهر وات و له گهل خوشی دا تاشه به فری کوستانی به ره و خوار ده هینا .
له بر نه وه ی که ناری ناوه که له بهری که نیا کی به وه هه ندیک دهر به ریو قوز بوو بهری ناوه که ی گرتبو و کلوبه فر له وی دا کو بوو بووه و سهری ناوه که ی دا پوشیو ریگه ی په ری نه وه ی تا راده یه ک گرتبوو .

نه لیزا به ماتی سهری هم دیمه نه ی ده کردو له دلی خوی دا ده ی ووت : «هه بی و نه بی» که له که که نه ماوه و له کار که وتوه ، خوی کوتایه خانیکی نریک و له وی پی یان ووت که سبه ی شه و به کیک دهر پری ته وه و هه ندی مالی پی به ده ی بانه نه و بهر .
خاوه ن خانه که (خانچی یه که) نه لیزا و کوره که ی برده زووریک تاله وی بجه وینه وه .
با لیره دا واز له مان بهینن و بزاین نه وانه ی به دویان که وتون گه یشته نه گوی ؟ ههر چنی له مناله که دا بوو ههستی به وه ده کرد که خاتوو شلی گوی نه نه دایه هم دوا که وتته بویه هه ندی

شت پروی دا که چند کاتزمیریکی تر نان خواردنی دواخت ، ئەمیان قاپه شله ی ده رشت و
 ئەمیان سوراجی به ناوی قَلب ده کرده و ده بویه بچوونایه و به سهرکافی سهر له نری
 ناوی تریان بپنایه . ئەم کاره که رۆنه که ی ده رشت و ئەوی تر گوشته که ی ده سووتاند .
 بی گومان هیل له کارانه زۆر دلته نگ بوو شلی ناردی به دوا ی تۆم داو پی ی ووت :
 - «تۆم ، ده بی بزانی که ده ههزار دۆلاری ئەم پیاوهم لایه و ئەگەر لهو شوینه نه بی که بۆت
 دیاری ده کا ده بی پاره که ی بو پیدایه بکه .
 ئەمڕۆش هه ر لیره ی بو کوی ده تهوی پروی ، پرو دیده ی بکه»
 تۆم وتی :

- «خوا بهر خوردارت کا گه ورهم ، زۆر سویاس»
 هیل لهو لاوه هه لی دایه و ووتی :
 - «له بیرت نه چی ! ناپاک بی له گه ل ناغات ، پاره ی خۆمی به ته وای لی ده سبم»
 تۆم پروی کرده شلی ووتی :
 «گه ورهم ! بویه کهم جار که خاتوونی گه وره تۆی خسته کۆشه و تۆیه ک سال و منیش هه شت
 سالان بووم جا تو خوا تا ئیستا له ژبانم دا ناپاکیت له من دیوه ؟
 چاره کانی شلی پر فرمیسک بوون و ووتی :
 «خوا ده زانی چیت ووت وایه . . خو نه گه رده سته لایم هه بویه به زیوی دونیام نه ته دای»
 خاتو شلی یش ووتی :
 - «که ی توانمان ، په میان بی ده تکرینه و هیل له بیرت نه چی به کیت فروشت خیرا پیمان بلی و
 ناگادارمان بکه»

هیل دوو کۆیله که ی (ساموئیل و ئەندری) ی دایه پیش خۆی و به ری کهوت به لام ساموئیل
 توانی هه ندیکه تریشیان دوا بخت ئەویش به و ی که ریگه که ی لی چه واشه کردن و تا ریگا
 راسته که بیان دۆزی به و زۆریان پی چوو .
 بهم شیوه به ئەلیزا هه لیکه چاکه بو روخسا تیا بجه وینه وه .
 کاتی هیل و دوو قوله که ی له گه لی بوو گه یشتنه ئەو خانه ی ئەلیزای تیا بوو سی چاره که
 سه عاتیک ده بوو مناله که ی خهوی لی کهوتبوو خوشی پشوویه کێ باشی دابوو .
 ئەلیزا له بهر په نجه ره که دا وه ستابوو که ساموئیل به دی کرد ، بویه ئەم نه زانی چی بکا
 له تاوا کلاوه که ی دا به دهم باوه هاواریکی وای کرد که ئەلیزا گوی لی بی و به دی بکا .
 ئەلیزا په نجه ره که ی بهرداو سی زه لامه که خویان کرد به خانه که دا
 ئەلیزا هه ر ئەوه نده ی پی کرا په لاماری مناله که ی داو به یه ک چاو تروکاندن له په نجه ره ی سهر

دیوی رووباره که هاته خواری و هیل چای پی کهوت نهوا ده بینی بهره و رووباره که ده کشی .

هیل له نه سه که ی دایه زیو و هاواری کرده ساموئیل و نه ندیری و چون تانجی دوی که رویشک ده که وی تاوا دوی نه لیزا کهوتن . . نه لیزا ته نگاو بوو ، دووسی یه که به دویا راده که نو ها نیستا یا تاویکی تر ده یگرنو به رده میشی رووباره که یه .

ناچار له تاو خوی و کوره که ی تینی دایه بهر خوی و خوی هه لدایه تاوه که وه له سهر تاشه سه هو لیکی گه و ره گیر سایه وه قه له مباریکی زور سهیر بوو ، یا بلین زور شیتانه بوو ، هیل و (ساموئیل و نه ندیری) ده ستیان کردبه و یرد خویندن و له خوا پارانه وه .

تاشه سه هو ل شکاو ژر پی ی نه لیزا نفروم بوو ، نه میش ده ی قیزاندو له م تاشه سه هو له وه بو نه وی تر بازی ده داو تاکی پیلایوی کهوت و قاجی زامدار بوو خوین فیجقه ی کرد به لام نه کهوت و وه که بزنی ده داو هه لده چوو . تا گه یشته نه و بهر ، پیاویکی دی دهستی بوو در یزده کاو رای ده کشی و ده لی :

«هه ر که سبکی ، هه ی ئافه رین بوو خوت و نازایه تیت !» ده ست به جی نه لیزا ده م و چای جووتیاره که ی ناسیه وه و هاواری کرد :

«سیمر گیان . . فریام که وه . . بمشاره وه !»

«چی ؟ نه ی تو کویله ی شلی ئاغا نیت ؟»

«به لی . . به لام کوره که م . . سیمر ئاغا . . کوره که میان فروشته و نه ها له و به ره وه

ئاغا که ی وه ستاوه . . سیمر ئاغا خو توش منالت هه یه وه ده زانی ؟

«به لی . . منالم هه یه . . تو ئافره تیکی نازاو لی ها تووی و منیش نه وه م خوش ده وی»

که سه رکه و تنه سه ر گرده که کا برا پی ی ووت :

«من جیم فی یه حه شارت بده م به لام ریت پیشان نه ده م به جیه شوینیکی باش»

دهستی بوو مالیکی قه شهنگی قه راخ تا که شه قامی گونده که در یز کردو دیسان وونی :

«نه وانه پیاوی چاکن و بی گومان یارمه تیت ده دن چونکه زوریان له م بانه ته دیوه توش

ئافره تیکی به جه رگی و شایانی نازادیت خو نه گه ر به ده ست من بووایه بی سی و دور

ده مدایتی !

خوا ده ست به بالته وه بگری گه وره م»

نه مدی ووت و به ره به ره لی ی جیا بووه و کا برای جووتیاریش تی ده روانی .

له و به ریشه وه هیل کوشی کاوتبوو که نه لیزا له چای وون بوو رووی کرده دور

قولله که ی نه نیشتی و وونی :

«هه ی و نه ی جنوکه بوو !»

۷ - مرؤقايه تي ئەندامىكى ئەنجومەنى پىران . .
مالى «بىرد» ئەندامى ئەنجومەنى پىران ، لە ھەموو لاىەكى ھۆلە گەورەكەيانەو ەگلۆپ
برىسك وھورى دىو ژنەكەشى خەرىكى رېك خستنى خوانەكەيە .
بىرد جوونی سۆلى خورى كرد بەسەر پىو ، كە ژنەكەى تازە بۆى چنى بوو .

خاتوو بىرد بەدەم ئىش كردنەو بە مێردەكەى ووت :
«ئەرى ، راستە ياسايەکیان داو بە ئەنجومەنى پىران تامۆرى كا دەر بارەى قەدەغە كردنى
خواردەمەنى لەو قوربەسەرە رەشانەى كە دینە ئیرە ؟ ئەنجومەنىكى ئایىنى لەخواترس ھەرگیز
بەو رازى نابى !

«بەلى راستەو ئەنجومەنىش برىارى لەسەر دا كە ئىتر قەدەغەنى یاریدەى ئەو كۆیلانە بدرى
لە كەتاكى بەو ھەلدین ، ئەو بى فەرانە داواى دمانى كۆیلایەتى دەكەن و لەووزەیان
دەر كردوو . . تا وایان لە كەنتاكى بەكان كردوو مەترسى پەیداكەن . . بۆیە دەبى دنیایان
بکەین و . .

«لەو پروایەدا نیم ئەم ياسا نوێ بە رى لەو بەگرى ئەگەر پیاو شەوێك بەكێك لەو كۆلوانە
روى كردە مالهەكەى دەرى بكا ؟

یان تیری بكاو جلە شىرنكى بداتى خۆى پى داپۆشنى وا فیه ؟
«واتە یاریدەیان بدرى !!

خاتوو بىرد ھەستاو لەقین دا سوور ھەلگەرابوو بەرەو مێردەكەى رۆى و پى ووت :
«ئەى تۆ ، رازى بووى بەم ياسایە ؟»

«ئەرى وەللا ! رازى بووم ! من دەلیم . . قسەكەى پى برى و ووتى :

«جا تر خوا چۆن شەرم ناكەیت ؟ ئەو دەر بەدەرولى قەوماوانە كە بى دەرەتان و بى جى و رین
پرووبكەنە كۆى ؟ من بەكەم كەس دەم سەرپێچى ئەم بریارە دەكەم ئەگەر ھەلم بۆ پرەخسى و
ھیوادارىشم زۆر چاوەرێ نەكەم ! »

ئىتر بگەرە و بەردەو چەن و چوون لە نیوانیان دا ڈریژەى كیشاو ، بىردیش چونكە مېرەبان و
دلنەرم بوو قسەى ژنەكەى كارى تى كردو پتر لەو ش ھەر خۆى پەشیان بۆو لەو كارەى
كردبووى ، زوو زوو دەسپەكەى دەر دەھیناو چاویلکەكەى دەسپەو .

«کۆجکس» خۆی کرد به ژووردا. پیره ره شیکێ خزمه تکاری بوو و داوای له خاتون کرد داوای کهوێ بۆ چیشتهخانه. له گهڵی رویشته وهیندهی پی نه چوو مێرده که ی بانگت کردو که نه میش گه یشته نهوی واقی ورما، ئافره تیکێ لاواز و جل دراوی پی خاوسی پی ههلقیشاو له سهردوو کورسی درێژ کراوه. له هۆش خۆی چوووه له سهردما گرمۆله بووه، ئالبیره دا به چاکێ دهزانرا چون ئهو په گهزه زه بوونه. ده چهوسته وه ده ره تینه وه. دایکه «دنیا» خهبریکێ ئافره ته که بوو ده ی هینایه وه له سهردما خۆو قاچه کانی گهرم ده کرده وه له و لاشه وه (بیرد) ژنه که ی و خزمه تکاره که یان به په شوکاوی و دلته نگێ به وه سه بیران ده کرد. خاتوو بیرد که دی ئافره ته که خهبریکه هۆشی دینه وه به چوار ده وری خۆی دا چاو ده گێری وونی :

«ئای داماوی هه ناسه سارد!»

ئه لیزا قیژانندی :

«هنری.. رهۆله هنری.. بردیان؟!»

که مناله که گری ی له ده نگێ دایکی بوو به ره و رووی هات، ئه لیزاش سهیری خاتوو بیردی کردو وونی :

«به زه بیت پیا بیته وه.. توخوا خانم گیان مه هیله کهس بییا»

«مه ترسه، کلۆلی داماو! کهس ناتوانی په نجه ی بۆ به ری، لیره دوورن له هه موو مه ترسی به!»

«ده ی خوا چاکت بۆ بکاو پاداشت بداته وه»

ئه لیزا ئه مه ی ووت و دایه پرمه ی گریان و خاتوو بیرد هیندی دلنه وایی کردو هیدی کرده وه و جینگایه کی له ته نیشت ئاگره که وه بۆ راخست. ئه ویش کوپه که ی له باوهش گرت و پال کهوت. و له نووکه وه چی به سهردما تبه و هه مووی بۆ گێرانه وه، بیرد لی ی پرسی :

«باشه بۆ هه لاتی مادام ئاوا له مالی «شلی» له نازو نيعمهت دا بووی».

ئه لیزا چاوی پر به خاتوو بیرد که دی جلی ره شی پۆشبه لی ی پرسی :

«خانم قهت جهرگت براوه؟ و رهۆله ت له بهر هه لگراوه؟»

بیرد بهم قسه یه قرچه له دلی به وه هات و خاتوو بیردش دایه پرمه ی گریان و وونی :

«به لی.. داخی گرانم.. هینده نابێ کورپکم مردوه»

«که واته ده زانی چون ده روونم ده سووتی و ئاگر له هه ناو بهر بووه، جووتی کورم مردوه و ئه م تا که کوپه بهم ماوه ئه ویشیان فروشت به بازرگانیکێ خه لکی باشوور. منیش ناچار هه لم گرت و سه ری خۆم هه لگرت، ئه وانیش دوام کهوتن و خه ریک بوو له و بهر رووباره که وه بم گرن، بۆیه هه تا گورم تیا بوو بازم داوه به سهردما تاشه سه هۆله کاندایه قه له مباز»

پەریمهوه . . ئیتر چون پەریمهوه نازانم! هینده دهزانم که گه یستمه که ناری نهم بهر پیاونیک
ده سنی گرم و سهری خستم .

بیرد لی ی پرسی :

«نه ی میرده کهت ماوه ؟»

«به لی . . به لام له مالی ئاغایه کی دل ره ق و دره نده یه کی تره وه ره شه ی لی ده کرد که ده ی
فروشی به خه لکی باشوور ، ئیتر له وانه یه نه یبینمه وه .

خاتوو بیردیش به سۆزه وه لی ی پرسی :

«نه ی تۆ نیازت هه یه بو کوی بجی کچم ؟»

«نه گهر ریگه که پی بزاتم ، خۆم ده گه ینمه «کهندا» ئینجا وونی :

«زۆر دووره لیره وه ؟»

«زۆر زۆر . . به لام بزانی ته گبیریکت بو ده که یین تۆ بنوو خوا گه وره یه »

بیردو ژنه که ی هاتنه وه هۆله که ، بیرد زۆر نیگه ران و بی تاقهت بوو ، به ژنه که ی ووت :

«له وانه یه ده مه و به یان بازارگانه که بگاته ئیره و له مالی ئیمه بیان دۆزیته وه و تووشی

گیرمه و کیشه بین نه ک ههر ئه وهش به لکو ده بی به له که یه ک به سه رمانه وه به تایبه تی پاش

ئه وه ی که نه لجوومه تی پیرانیش ئه و بریاره ی دا سه بارهت به کۆیله کان . من پیاونیکی جووتیار

ده ناسم مالیان چه ند فرسه خیک لیره وه دووره ناوی (جۆن فان ترومپه) ئه و ده توانی ئهم ئافره ته

چاره بکاو به ری ی بکا . وه ختی خوی ژماره یه کی زۆر کۆیله ی هه بوو هه مووی ئازاد کردو

کیلگه یه کیشی بو کرین تیا ئیش بکه ن به ره مه که شی بو خویان بی . خاتوو بیرد چووه ژووره که ی

خزی و چی جلو به رگی ی مناله مردوه که ی هه یه به ده م گریان وه بو ی کوکرده وه و کردیه

بوخچه یه که وه . ئینجا دانیشته کراسیکی خوشی بو درێژکرده وه تا له گه ل ئه وانی ترا هه مووی
بدات به ئه لیزا .

له نیوه شه ودا بیرد ئه لیزاو کوره که ی خسته عه ره بانه که ی خویه وه ، فراندنی وله ورنی به

به هزی لیزمه ی باران وقووو چلپاوه و تووشی ده ردی سه ری به کی زۆر بوون تاگه یشتنه کیلگه ی

«جۆن فان ترومپ» له وی ئه لیزاو کوره که یان پی سپارد تا بو کوی ی ده وی ره وانه یان بکا . .

۸ - سپاردنی ماله فروشراوه که

بهره‌بەیانیکى مانگی شوبات ، کوخه‌که‌ی مام تۆم به‌تیشکیکی بی‌تین روناك بوو بوه‌وه .
هموو روخساره‌کان زه‌نگی ماتی و چه‌رگ برآویان ده‌دایه‌وه پوره «کلو» کراسینکی
(تۆم) ی له‌ئوتوو ده‌داو فرمیسك له‌ چاوانی ده‌باری . .

تۆم کتیی پیروزی له‌سه‌ر کۆش داناوو . . ده‌ی خویندنه‌وه پاش چه‌ند ساتیک هه‌ستاو له
جینگای مناله‌کانی نزیك بووه‌وه که هیشتا له‌خه‌و هه‌لنه‌ستاوون و تاویك به‌قوولی چاوی
تی‌برین ته‌وسا له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی :
«ئه‌مه‌ بۆ دوا جاره !!»

کلوش ووتی :

«ئه‌زانم ، ئه‌بی دان به‌ خۆما بگرم . . به‌لام چۆن ده‌توانم ئارام بگرم . . خاتوون ووتی
له‌ماوه‌ی سالی یا دوو سالی داها‌توودا ده‌تکرپته‌وه . . به‌لام به‌خوا هه‌رچی چوو به‌ره‌و
باشوور ناگه‌رپته‌وه . . ده‌یکوژن»

«خۆم به‌خوا ده‌سپێرم . . چی له‌چاره‌ نووسرا‌ی هه‌ر ته‌وه‌ ده‌بی . . ده‌بوايه من به‌فروشیم
وئیه‌و به‌ینه‌وه ته‌وه‌ش به‌سه‌ بوئه‌وه‌ی سوپاسی خوا بکه‌م چونکه‌ ئیه‌و له‌ جینگه‌یه‌کی بی‌ترس
دان و بۆ منیش خوا خۆی گه‌وره‌یه‌و ده‌م‌پاریزی» .

تۆم دانی به‌خۆی داگرتوو و به‌لام له‌ناخه‌وه ده‌کولا هه‌رچه‌ند ده‌ری نه‌ده‌خست تا ته‌وانی ده‌ورو
پشتی خه‌فته نه‌خۆن . کۆیله ته‌نها له‌ شتیک ده‌ترسا ئه‌ویش فروشتنتی به‌ ئاغا‌کانی باشوور ،
بۆیه ته‌گه‌ر هه‌موو رۆژنیک دارکاری و فه‌لاقه‌ بکرایه‌ گه‌لێك لای خوشتربوو له‌ باشوور . دوو
مناله‌که‌ی له‌خه‌و هه‌ستاوون و جارێك سه‌یری دایکیان ده‌کردو جارێك باوکیان ، کچه‌
بچکۆله‌که‌شیان ده‌گریاو ناو ، ناو ژیر ده‌بووه‌وه .

کلوه‌ستاو ووتی :

«که‌ل و په‌له‌که‌ت بۆ ئاماده‌ ده‌که‌م !»

له‌م کاته‌دا خاتوو شلای خۆی کرد به‌ ژووردا ووتی :

«تۆم . . ها‌تووم بۆ لات تا . .»

قه‌سه‌که‌ی بۆ ته‌واو نه‌کراو دایه‌ پر مه‌ی گریان ته‌وانی تریش له‌گه‌لایا کردیان به‌ شیوه‌ن .
خاتوون فرمیسکی سربه‌وه‌و ووتی :

«ئىستا ناتوانم بەكەلكت بىم . . ئەگەر پارەت بەممى ، دەزانم لەرى لىت دەستىن و پرووت
دەكەنەو ، بەلام پەيمان بى ھەمىشە ئاگادارى دەنگوباستىم و ھەر لە توانامدا بوو
بتگىرمەو !»

منالەكان ھەوالى گەيشنى «ھىلى» يان گەياندا «ھىلى» بەشەق دەرگاھى كردهو و بە
تورەى يەو لەناو دەرگاھدا وەستا ووتى :
«وەرە دەى قوللە رەش . . ئامادەيت ؟؟»
كە ھىلى خاتوو شلى بىنى شەبەكەى بۆ بەرز كردهو ووتى :
«لە خزمەتنام خام !»

تۆم بە ھىواشى ھەستا و جاننا قورسەكەى خستە سەر شانى و دواى ئاغا نوى كەوت .
«كلو» كىژە بچكۆلەكەى ھەلگرت و تا دەم عەرەبانەكە لەگەلى چوو ، دوو كورپەكەشى بە
قورپە قورپە دوايانا دەھاتن . ھەموو كۆيلەكان بە گەورەو بچوكەو دەورى عەرەبانەكەياندا
تا مال ئاوانى برا گەورەكەيان بكن كە رۆشت دلى ھەمووانى تەزان و جەرگى برىن .
تۆم سەر كەوت و ھىلىش لە ژىر كورسى بەكە ، پىوھندىكى ئاسنى دەرھىناو كرده پىى تۆم .
دەنگە دەنگ و بۆلە بۆلە پەيدا بوو ، خاتوو شلى ھاوارى كرد :
«ھىلى ئاغا ھەرگىز پىويست بەو ناك !»

«كى دەلى وایە خام ! دوینی ئالیرەدا كۆیلەبەكم لە دەست چوو ! پىنج سەد دۆلارم پىى دا
بوو ، نامەوى جارىكى تر ئەو دووبارە پىتەو» .
تۆم ووتى :

«زۆر بەداخەو ھەم كە جۆرجەم نەدى ! تكام وایە سلاوى گەرمى پىى بگەيەنى»
جۆرج چوو بوو بۆ سەردانى ھاوړى بەكى و نەى دەزانى چى بەسەر تۆم دى .
شلى ئاغاش ئەو رۆژە لەو ناو دەور كەوتبۆو تا ئەو دیمەنە ناخۆشە نەبىنى .
ھىلى ئەسپەكانى بەر قامچى داو عەرەبانە بۆى دەرچوو ، تۆم بۆ دواجار چاوى دەگىرا بە مال و
منالى داو بەك لە دواى بەك لەپیش چاوى وون دەبوون .
ھىشتا فرسە خىكيان نەبرىبوو ھىلى لەبەر دەم دوكانى ئاسنگەر پىكدا وەستا تا جووتى پىوھندى
ترى چاك بكاتەو .

لەو كاتەدا تۆم گوىى لە دەنگى پىى ئەسپ بوو ھىندەى پىى نەچوو جۆرج - ئاغاى
بچكۆلەى - لەبەر دەميا بوو باوھىشى پيا كردو ووتى .

«ئای لەو ئابروو ! خۆزگە گەورە دەبووم بزانە قەت دەم ھىشت ئا ئەو پروو بدات» .
«ئای : جۆرجى بەر پىزم . . بەھانت باری غەمت سووك كردم چونكە زۆرم پىى
ناخۆش بوو كە ھاتم و نەم پىنیت» .

تۆم تۆزىك قاچى جولاندو پتوهندەكانى دەرکەوت ، جۆرج بەدى کردو هاوارى برد بەرەو ناسمان ووتى :

— «نهی لهو ناپیاوه ! ده بې من نهو گه ماله پیره بکوژم»

«له ری خوا ده نگت بهرز مه که ره وه . . تو بهم قسانه ئه وه ندهی تر لیم هار ئه که ی و پاشان
ئه که ویتنه گیانی من»

- «بليم چي . . ده بيا له بهر خاتري تو . . پيش بخومه وهو بيا ده ننگ بم»
ننجا به هېواشي پسي ووت :

— «ئەم دۆلارە زىبى يە بەگەل خۆت بەرە پورە «كلو» پىي ووتوم كوفى كەو دەزويەكى تى
 ھەلگىشە . . ھا تو له مىلى كەو لەژىر جەلەكانتەو بەشارەو تا ئەو زۆلە لىت نەستىنى» .
 كە كردى بەمىلىا پىي ووتەو :

— «پاریزگاری بکوه هر که سهیرت کرد بکوهیتهوه که رۆژنک دی بهینمهوه . . بهلی ده بهینمهوه»

هیللی له دوکتی ئاسنگه ره که هاته ده‌ری و پیره‌نده‌کانی به‌ده‌سته‌وه بوو .
جوړج روی تی‌کردو به توره‌یی‌یه‌وه ووتی :

— «کابرا . . چاک بزانه که به باوک و دایکم ده لیم چون رهفتار له گهل توم ده که ی !»
هیل به گالته پی کردنه وه ووتی :

— «به یانیت باش!»

— «وام دهزانی شهرمه زارده بی نه گهر بازارگانی به ژن و پیاووه بکه ی و وهك ئازول به زنجیر بیان به سستیته وه . . ئای که پیشه یه کی پیس و چه به له !» .

— «جا خو باوکه پایه بهرزه کهت دهیان کریت !

ئىتر من بۆنەيان فروشم ، كرين وفروشتن هەردووکیان یەکن»

— «ئەگەر گەورە دەيم . . . ھېچيان ناکەم . . . خوات لەگەڵ مامە تۆم . . . بە جەرگ بە !»
تۆم بە کزى يەكەو وە لا مى دا يە وە :

— «خوات له گهل . . جورجی به پښم . . خوا بټپاريزت» هيلی تی تی ته قاند به ره و واشتون ،
له ری به تومی دهوت :

«نیمه ده‌چین بو واشتۆن . . له‌وی ده‌بی‌بتخه‌مه به‌ندیخانه تا ئیش وکارم ته‌واو ده‌کم !»
هه‌ر هه‌مان شه‌ویش قسه‌که‌ی هاته‌ دی‌و یه‌کیکیان له‌ به‌ندیخانه‌و ئه‌وی تریان له‌ ئوتلێک

نویسٹ . .

۹ میوانخانه . .

دهمه و ئیواره یه و هه ور بهری خوری گرتوه ، به کیک خوی کرد به میوانخانه یه کی

که ناکاکی دا . . . هولی میوانخانه که جمعی دههات ، خزمهت کاره کانیش دههاتن و ده چوون و خزمهتبان ده کرد ، نهوی خوی کردبوو به ژووردا کورته بالایه کی جل و بهرگ پوشته و پهرداخ بوو به رووخساری دا دیار بوو پیار چاک و راستگو بوو . بی نهوهی چهتره که دانی خوی گه یانده ناگردانه کهو له نزیکه یهوه دانیشته . که بینی نهوا خه لکی له ناگاداری یه که کوپونه تهوه به دیواره که دا هه لواسراوه لی ی پرسین ده ژباره ی چی یه ؟ پی یان ووت په یوه ندی به کوبله به کی را کردوه وه هه به نه مېش - که ناوی ویلسن بوو - چووه پیشه وه و خویننه وه :

«کزیله به کی دوور هگ له مالی هاریس ناغا رای کردوه : دریزی شهش پی ، سپی رهنگ و قزی رهش و لوول - بلیمهت - زمان پاراو - ده خویننه وه و ده نووسی - نه لی ی سپی ره گهزه پشت و ناو شانی شوین چه قوی پتوه دیاره - دهستی راستی پتی - H - ی له سه ر کوتراوه - چوار سه د دولار خه لاتی نه و که سه یه به زیندووی یا به مردووی دهی گرتنه وه» .

به کیک له وانده ی لهوی وه ستابوو وتی : نه م ناگاداریانه له که به کی ره شه به ناوچه وانی ناوچه ی که ناکاکی یه وه ، ویلسنیش قسه که ی په سند کرد ووتی : به خوا باو کم وایه له و کاته دا عه ره بانه به که له بهر ده می میوانخانه که دا وه ستاو پیاوینکی پوشته و پهرداخ ی به هیبه تی لی دابهزی . کابرایه کی بالابه رزی گه م رهنگ بوو ، ده توت ئیسپانی یه ،

به ریک و پینکی و له سه ر خوی سه رنجی هه مووانی راکیشاو چووه لای خاوه ن میوانخانه که ناوی خوی نووسی : هنری پتله خه لکی ئوکلا ند داواشی کرد جیگایه کی تایبه تی و سه ره خوی بو ته رخان بکه ن . ئینجا وه رچه رخوا ناگاداریه که ی خوینده وه بی نه وه ی هیچ گوی بداتی

ویلسون هه ر سه بری ده کردو ده یزانی له شوینیک نه م پتله ی دیوه به لام له کوی ، بری یه به لی ی چووه پیشی و به کسه ر پتله هاته قسه و دهستی بو دریز کرد :

- «وازانم جهانبان ویلسن ، ببوره که له پری وه نه م ناسیته وه ، هیوادارم توش منت له بادنی پتله له ئوکلا نده وه !»

- «نه خیر . . نه خیر !»

ویلسون نه مہی ووت و دہوت خہو دہینی . منالیکی رہش ہات و بہ پتلی گہ باند کہ
جیگہ کہی نامادہیہ ، پتلیش تکای لہ ویلسون کرد کہ نہ گہر ماوہی ہہ بی دہیہ وی لہ گہ لیا
بدوی .

که به جوته چوونه ژووری، پتله ده رگا که ی داخست و پرو به پروی ویلسون وه ستانه میش
هاواری کرد :

«جورج» !

«بهائی جورج ! وایز انم توانیومه خوّم بگورم وانیه ؟»

«کهواته رات کردوه ! نه زانی تو یاری به ناگر نه کهیت ؟ خو بکه ویت به رده ستیان که ولت ده که نو له وانه شه ره وانه ت بکه ن بو باشوور» .

- «چاره‌نووسی خۆم تاقی ده‌که‌مه‌وه!»

جورج قوچه‌ی پالتوکی ترازاندو دوو ده‌مانچه‌و خه‌نجه‌ریکی له که‌مه‌ری به‌ستبوو .
وونی :

«نهوتاهه سهرکه ! نامادهم بو بهر هنگاري کردنيان !! ههرگيزش ناچم بو باشور ! نه
گوايه منيش وهکو نهوان مروف نيم ؟ دهسه بري دهه و چاو دهستو پلم که . خو باوکم له
نيوهيه . خه لکي که ناکي به . به لام بليم چي بهر له لاي کردم و له گهل ولاخ و سه گه کانیا
فروشتوومي . به چاوي خو دم ديم دايکم و ههر حدوت مناله که يان هه راج کردو ههر به که ياني
فروشت به ئاغايه ک ، دايکيشم چوکی دایا له بهرده مي ئاگاهي من دا تا له گهل من نهویش
بکړي ، به لام به نووکه شه قيك دايکي فري دايه نهو لاه و يلسوني بهر يز من نه مهم به چاوي
خوم ديوه ! تنها شتيک که له يادم ني له وړ و داوه شين و واوه يلاي دايکه که دووريان
خستمه وه لي و به سهر نه سپيکه وه به ستميانه وه .

ناغاگه م خوشکه گه وره که شمی کری - «نه میلی» جوانکیله - له سهره تادا زورم
 بی خوش بوو و وتم نیت له گه لم ده بی ، به لآم هتنده ی نه برد بوو به مایه ی نیگه رانی و کلولیم ،
 وروژنک دیم چوار به لیان به ستبوو به کیشیان ده کرد بو نورلیانی نوی تا بی فروشن له گه ل کومه لی
 کویله ی ترویتتر نه م بینیه وه . منیش له شهق و جنیور برستی و سهرماو گه رما زیاتر هبچم نه دی
 و تا نه و روژه ی هاتمه کارگه که ی تو به ک وشه ی خوشم به رگویی نه که وت ! تو هانت دام نیش
 بکده م و خوم فیزی خویتندن و نووسین بکده م و بایدخ به رو شنبیری بده م خواش ده زانی که چند نه و
 چا که یده م له بهر چاوه ! هدر له و کاته دا بوو ژنه که م ناسی ، نه و نازداره پاک و فریشته به ،
 به راستی نه و کاته ههستم به گامه رانی کرد که خواستم له گه لی ده زیام ، به لآم ناغاگه م
 نه ونده ی پی نه چوو هات و له تاو چاویسی و چار چنوکی خوی لای تو بردمی به وه و
 به ده ستا به لکو ده بیویست واز له ژنه کم بینم و به کیکی تر بخوازم . نه م هه موو

زۆردارى به به پىي ياساي سېي به كانت ره وايه له م ولاته دا !!
جورج نه مې ده ووت و له ژوره كېدا ده هات و ده چوو ، ويلسون زور نيگه ران و دلته ننگ پر
بهو سهر گوزشته به ، ده سره كې ده رهيناو چاوه كافي وشك كرده وه ووتى :
- دهك هه رچى ناغايه ، به رنه فرت كهون وهك شهيتان كهواته پرؤ ! تاده توانى پرؤ به لام
ورياي خوت به !

به راست نهى ژنه كهت كوا ؟
- نازايم ! نه وېش مناله كې بر دوه و سهرى خوى هه لگرتوه . . خوا ده زانئ به يهك ده گه بنه وه
يان نا

- نهى نه م قولله ره شهى له گه لته ؟ !
- پياوښكى له خوا ترسه پار چوو به كوڼدا ، به لام كه له وئ بېستويه قى ليږه نازارى دا بېكان
ذاوه هاتوته وه تا نه وېش پرزگار بكا . جا ئېستا له گه ل من دى تا «توهايو» له وئ نه م لاته
دهنت هه ندى دوست و برادره !

۱۰ - لای کۆمهلهی کویکزهکان :

ئەلیزای پراکردوو لە چیشخانەیدەکی پاك و خاوێن دا لەسەر کورسی بەك دانیشتبوو خەریکی
نخوێندنەوە بوو ، لاوازو بێ تەن و سەپای نەگەتو و نەهامەتی پێوە دیار بوو . نزیك ئەو ئافەرەتییکی
کاملی شەست سائە دانیشتبوو و بەرگی کۆمهلهی کویکزی (۵) لەبەردابوو .
ئەو ئافەرەتە خانەدانە ناوی «راشیل ھالیدای» بوو کە پێی ووت :
- «ئا - ئەلیزا پێم نائیت دوا بربارت چی یە ؟ ھەر سووریت لەسەر ئەوێ بچی بۆ
کەندە ؟ !

- «بەئێ . . . خۆ ناوێرم لێرە دانیشم»

- «باشە لەوێ چی دەکەیت ؟ !»

---

(۵) کۆمەلەیک بوون داوای سادەیی و ساکار یان دەکرد لە ژنان داو زۆر رقیان لەشەرو شۆر دەبەوێ .

موچور كه بهك به ئه ليزادا هاتو ، ووتی :
 «بازانم چۆن نه بی ! به لكو ئیشیکم دهست كهوی !
 -» به ههر حال ، خۆت ده زانی ههتا بهتوی ده توانی لیره بمینتهوه !
 -» زۆر سۆپاس خانم گیان ! به لأم بهو خوا به شهو له ترسا خهوم لی ناكهوی . . وه لاهی
 دوینی شهو له خهوما نهو کابرایه خوی کرد به خهوشه کهمان دا» نه لیزا دهستی کرد به له زرین ،
 ده رگا که کرابه وهو ئافره تیکی کورته بالا خوی کرد به ژوورا که هه مان بهرگی له بهردا بوو ،
 «راشیل» به خیرهاتنیکي گهرمی لی کردو ووتی :
 -» رۆس ، ئه مه نه لیزا و کوره که بهتی ، که باسم بو کردی رۆس سلاوی له نه لیزا کرد ،
 ده ستیان کرد به گفتو گو کردن ده تووت سه د ساله به کتر ده ناسن ، لهو کاته دا سیمیون هالیدی
 خوی کرد به ژوورداو به تهو سیکه وه ووتی :
 «بیر ستلینس پی ی ووتم که نه مرۆ خوی و چند براده ریک دین بو ئیره»
 ئنجا نه که ی بانگ کردو پی ی ووت که دوینی بیر رویشته و نه مرۆ دوو پیرۆژنو دوو پیاوی
 له گه ل خوی هیناوه به کیکیان «جۆرج هاریس» جا با له پیش دا به رۆس بلین نه ک نه لیزا
 تووشی گه شکه بی له خوشی دا . که رۆس خه به ره که ی بیست له خوشیا هه لده به زی به وهو
 چه پله ی لی ده دا راشیل پی ی ووت کچی له سه ر خۆ به جاری .
 نه لیزای بانگ کرده ژووریک و پی ی ووت :
 -» شوکر خوا به زه ی پانا هاته وهو میرده که ت له کۆیلا به تی رزگاری بوو»
 ده م و چاوی نه لیزا سوور هه لگه راو و پاشان زهرد بوو خه ریک بوو بکه وی به په له له سه ر
 کورسیه ک دانیش راشیل پی ی وته وه :
 -» غیره ت بی کچم . . له گه ل چند هاو ری به که تی نه مشه و ده گه نه ئیره .
 ئیر نه لیزا ده تووت ورینه ده کاتو له بهر خۆ به وه ده ی ووت :
 -» نه مشه و . . نه مشه و !!»

که هاته وه هۆش خوی ، له سه ر جیگه به ک پالیان خستبوو و دایان پۆشیبوو رۆس
 له ته نیشته وه به کافوور دهسته کانی هه لده گلوفت .
 جا ورده ورده میشکی هاته وه سه ر خوی و ههستی به دلنای و هیمنی ته کرد ، وای نه زانی
 به خه بالی خوی له ولاتیکي تره و کوره که ی یاری ده کاو هه لده به زی ته وه به سه ر بهستی . نهوا
 گو یی له دهنگی پی ی جۆرجه . . خۆ ده میکه شه و دا هاته . . کوره که ی پر خه ی خهوی
 دی و جۆر جیش له ته نیشته وه دانیشته . . ده بی خه وی یا راست . . به لأم سه بی بی بو
 بهر چای هه موو له دهو ری به ک خوان کۆ بوونه وه . . بو به که م جاره کۆیله له سه ر خوان
 دانیشی شان به شانی سپی پیست .

۱۱ - ئېقانگىلىن . .

زەردەخۆرى ئاۋابوو ، بەرەوخۆرنىشىن ، وەك شۆرەبى ، خۆى كېشاپوۋ بەسەر
ناۋجەرگەى روبرارى «مىسسېپى» دا . .

پاپۇرىك ، ئەۋ روبرارە مەزنىە دەپرى كەبارىكى گەلىك قورسى لى ترا بوو ، سەربارى
ئەۋەش فەردە لولەيەكى زۆرى تى خىزا بوو وئەۋەى دەى دى واى دەزانى كىۋىكى
خۆلەمىشىيەۋ بەناۋ ئاۋەكەدا رى ئەكا . .

ئۆمى ھەناسەسارد لەنىۋ ئەۋ فەردە لۆكانەدا لە پېش پاپۇرەكەدا خۆى لى مەلاس دابرو .
ۋا دىار بوو قسەكانى شلى ئاغى ھاتبۈۋە دى . . ھىلىش كە بۆى دەرکەۋت تۆم ، خاۋەن
رەۋىتىكى بەرزە ، پرواى پى كىردبوو وسەربەستى ھاتوچۆى لەسەر تەخنى پاپۇرەكە پى
دابرو .

تۆم ، رىى لەھەمۋان دەگرت و ھەر بىتۋانىيە يارىدەى دەدان بۆىە ، ھەرچى لەۋى
بوو خوشى دەۋىست !!

لە نىۋ ئەۋانەى لە پاپۇرەكە دا بوون مىرزادەيەك بە ناۋى «سانت كلير» ، دانىشتۋى
ئورلىانى نۆى بوو ، كچە پىنج سالانەكەى و ئافرەتتىكى تىرىشى لەگەل بوو لەۋە ئەچۈۋ خىمى
نى .

کچه که زور نه سهرهوت و بزینو بوو له شوینیکدا خوی نه ده گرت و هر ده هات و ده چور ،
لهو ، شیوه دهم و وچاوه ی هه بوو که هه رگیز له یاد نه ده چوو ، نمونه ی جوانی و شوخی منالی
بوو ، له م لا ده چوره نه ولاو زه رده خه نه له سهر لیوه ئاله کانی نه ده پرا .

که به نزیك کۆبله کۆت کراوه کاندایه روی مات ده بوو زور به زینی پیا باندایه هاتهوه
ده ی و یست زنجیره کان له پی یان دامالی . . به لām . . ناچار به جی ی ده هیشتن و له وسهرهوه
که ده هاتهوه نووقول و شیرینی و پرته قالی بو ده هینان و ده یه خشیه وه به سهر یاندا .

نومیش که هه میسه پاک ی و بی گهردی منالی سهرنجی راده کیشنا ، چاوی بریه نه و فرشته
خنجیلانه یه ، مناله کهش به ره به ره ئاشنایه تی له گهل تۆم پهیدا کردو بوون به هاوری .

روژنک پی ی روت ناوت چی به کچه کهش وونی :

« ئیفا نگلین سانت کلیر ! به لām بابه پیم نه لی ئیفا نه ی تۆ ؟ »

« منیش ناوم (تۆم) ه به لām مناله کان له که نتاکی پیم نه لین مام تۆم »

« منیش هر وات پی ته لیم به لām ئیستا بو کوی ته چی مام تۆم ؟ ! »

« نازام !! هه راج ده کریم و نازام چاره نووس بو کویم ده با »

« باوکم ده توانی بت کری . پی ی ته لیم و ته ویش پی ی خوشه »

« زور سو یاس ئیفا گیان »

پاپۆره که له ری له شاروچکه یه ک لای دا تا سووته مه نی وهرگری ، ئیفا لای باوکی
وه ستابوو ، تومیش یاریده ی کریکاره کانی ده دا ، ئیفا و باوکی له سهر لیواری پاپۆره که
وه ستابوون سهریان ده کرد له پر پاپۆره که جوولا و ئیفا قاچی خلیسکا و که وته ئاوه که وه باوکی
ویستی خوی هه لداته ئاوه که وه به لām تۆم لهو خیراتر بوو و خوی فری دا هر که ئیفا که وته ره
سهر ئاو په لی گرت و به مه له رای کیشایه وه نزیك پاپۆره که له وی وه هه لیان کیشایه وه
ناوه وه . .

بۆرۆژی داهاتوو گه یشتنه ئورلیان ، ئیفا توانی باوکی رازی بکا تۆم بکری به تاییه تی پاش
نه و کاره ساته ی به سهری دا هات و نه و رزگاری کرد .

سانت کلیر ئیفا چوونه لای تۆم و سانت پی ی روت :

« ئاده ی سه یرم که بزنام پیم رازی ! »

هه ردوو چاوی تۆم پر بوون له ئاو وونی :

« خوا ده ست به بالته وه بگری ، گه ورهم ! »

« ده توانی ولاخ لی خوری ؟ »

« به لی راهاتروم له سهر ته وشتانه ! شلی ئاغا ته سپی زور بوو ! »

« که واته ته تکه م به عه ره بانچی ! »

۱۲ - ئاغا نوئى كانى تۆم

بىنەمالەي ئۆغەستىن سانت كلير كەندەي بوو بەلام خوي كورې يەككى لە جووتيارە دەولەمەندەكانى «لويزيانا» بوو .

ھەر لە مندالى يەوہ پىتەندو عشقى خەيالأت و مىسالى يەت بوو . لە لاوتى دا ھەزى لە كچىكى باكوورى كرد بەلام كەس و كارى تىكەوتن و نەيان ھىشت بەيەك بگەن ئىتر ئەم دل شىكىستى يە ئۆغەستىنى لە رى لاداو سەرى كرده مەي خواردنەوہ و رابواردن و ماوہ يەكى بەو چەشنە بەسەر برد پاشان كچىكى جوانكىسلەي خواست كە لە شوخ و شەنگى و جووتى چاوى رەش و مەست و سەد ھەزار دۆلارىك پتر ھىچى ترى نەبوو !!
لە راستى دا چەند ئۆغەستىن زىرەك و بلىمەت بوو ژنەكەي ئەوہندە گىل و بىر تەسك و راپار بوو . سەرەراي ئەوہش ھەتا بلىي خويەرست و خوخواز بوو ، بەنازو فېز بەخيوكرابوو ئاقانەي باوكىك بوو كە ھەرگىز پىي نەوتبوو نە . .

ھەر كە كچەكەي بوو - ئىفانگلىن - ئىتر داكەوت و دوو چارى كۆمەلى دەردو نەخوشى بوو بە زادەيەك ئەگەر دوو رۆژ ساغ بووايە سەرى سىنەمى لە جىگادا بۆي دەكەوت . . ھەر ھىچى نەبووايە بە بيانووي ژانەسەرو بى ھىزى دەچروہ دوو تويى لىفەوہ . . تاواي لى ھات كارەكەرە رەشەكەي - مامى - ناچار دەكرد شەو تا بەيانى بەئاگابى

ههز که بانگی کرد، له ژوور سهري حازر بى، بهم جوړه جگه له ژانه سهرو سکه تيشه و
کولنج و ره قېته بېرى له هېچى تر نه ده کرده و ده ستى نه ده چووه کاروبارى، ناو مالو خېزانى
به ده لښکره بوو و نه گهر يه کى بېسناپه زياتر له هه راجخانه ده چوو.

ناچار ئوغه ستېن له گهل کچه کهى خوى گهيانده - فرمونت - لهوى ئاموزايه کى هه بوو -
ئوفيليا - که ته مه نى چل و پېنج ساليک ده بوو، هه تا بلې رېک و پېک ورد بوو له ئېش و
کارى ناو مال دا و ژور به کارامه بى و به سه لېقه کارو بارى راده په راند، له گهل خوى هيناي.
کاتى که ئوغه ستېن و کچه کهى و مامه کهى گه يشته ووه مال ووه کومه لى کاره کهرو
خزمه تکارى کړيله له پيشوازي ياندا بوون و له پيش هه موو شيانه ووه «ئودولف» که جل و بهرگى
ئاغا کهى له بهر خوى هه لکېش بوو و بونه کاني له خوى دابوو.

ئېفا راى کردو باوه شى کرد به دايکياو تير ماچى کرد، دايکيش زور به سارديه ووه
ماچى کرده ووه داواى لى کرد سه غلغلى نه کا تا ژانه سه ره کهى لى نه يه ته ووه.

کړيله کانېش له دهم قابى يه که دا ريز بوو بوون، له وان دا - مامى - بوو که ده ست به جى
ئېفاى گرته باوه شو به گهرمى نه م لار و نه لاي ماچ کرد.

توم به ته نيا وه ستابوو، ئودولف شى له ولاوه پالى دابوو به کوله که يه که ووه ووه ها سه بى
تومى ده کرد ده ستوت باوکى کو شتوه.

سانت کلير نه راندى به سه رياو ووتى:

- «ئاوا به خېر هاتنى هاوړى که ت ده کهى تى نه قل؟!»

چاک بزانه که دهى وه توده هينى، نه کهى جارېکى تيرش ئاوا ره فتارى له گهل بکهى
پاش نه ووهى خانم ده يينى بيه ره چيشت خانه با نان بخوا، تى گه يشتى.
روى کرده ژنه کهى و پى ووت:

- «ئير به ئاره زووى خوت پشو و بده و بجه ويره ووه، «ئوفيليا» کچېکى به کارو لى هاتووه و
نهرکى سه ر شانت سووک ده کا، ماوه شت ده بى ده ستېک به خوتا به ينى و گه نجتر بيه ته ووه
گيانه کهم!»

خاتوو «مارى» به خېر هاتنى ئوفيلياى ئاموزاي ميره کهى کردو ئينجا ده ستى کرد به سکا لا
کردن له ره فتارى کړيله کان و گيرو گريفان و شه ره شه قيان نه مه له لايه ک و خطره رستى دايه -
مامى - له لايه کى تر که ده چى دهنوى و نه م به ته نيا به جى ده هيلى به دهم ژانه ووه تل بدا. له و
کاته دا خاتوو مارى داخى دلې خوى هه لدرشت قاقاي پېکه نينىک له حه وشه بهرز بووه، که
سه بريان کرد توم له سه ر سه وزه گيايه ک دانېشتووه و ئېقاش خه ريکه ملوانکه يه کى له گول
دروست کراوى ده کاته مل و وه چوله که له سه ر پانى توم هه لنيشتووه و نه وېش خوى بوشل
کرده.

۱۳ - مەردىكى ئازاد بەرگىرى لە مافى خۆى دەكا . .

بگەرپىنەوۈ لای كۆيكرىزىەكان ، خەرىك بوو خۆر ئاوا دەبوو ، تارىك دادە ھات ،
راشیل ھالىدى خەرىكى كۆكردنەوۈى ھەندى كەل و پەل بوو بۆ كۆچ كەرەكان .
جۆرج و ئەلزا لە ژوورەكەى خۆيان دانىشتىبون و ديار بوو دلتنەنگ و غەمبار بوون ،
جۆرج كۆرەكەى لەباوۈش گرتبوو و باسى رۆژانى داھاتوۈى بۆ دەكردن .
لە دەرگا دراو كە ئەلزا كۆردىەوۈ سەيرى كرد سىمون و پياۋىكى تر وەستاۈە كەناۈى
قىنىاس فىشر بوو .

ھاتنە ژوورى و قىنىاس پىى راگەيانندن كە پى زانراۈە لەمالە كۆيكرىزىەكان دوو سى
كەس ھەن دەيانەۈى ھەلپىن و لە سنوور پەپرەنەوۈ و بۆ ئەم مەبەستەش تەلەبەك نراۈەتەوۈ

تا بيان گرن . .
ئىتر پاش تۆزىك عەرەبانەيەك لەبەر دەرگا وەستاۈ كۆچ كەرانىان بە چەند وشەبەكى
غەمبارو جەرگىر بە رى كرد .

ئه‌لزار بکوره‌که‌ی له‌ناوه‌وه دانیشنبوون و جیم و جور جیش له سهر کورسی به‌که‌ی به‌رده‌م

ئه‌مان و ئیناسیش له‌شویی به‌ره‌بانچی به‌که دانیشنبوو .

عه‌ره‌بانه بۆی ده‌رچوو ، نار به‌ناو به‌چری دارستان داو تاو به‌ده‌شت و دۆلدا ،
مناله‌که له‌سهر سنگی دایکی خه‌وی لی که‌وت و پاش هه‌ندیک ، دایکیش پرخه‌ی ده‌هات ،
نزیك به‌کاتزمیری سی‌ی سهر له‌به‌یانی بوو گوی‌یان له‌ده‌نگی پی‌ی و لاخ بوو له‌دوایانه‌وه
هینده‌ی نه‌برد گه‌یشته سهریان و که‌دیان (میخائیل کرۆس) ه ، پی‌ی ووتن که هه‌شت نو‌پیارنگی
سهرخۆش و مه‌ست به‌دوایاندا وێن و ئه‌گه‌ر بیان‌گرن پارچه‌ پارچه‌یان ده‌که‌ن .
ئیناس ئه‌سه‌په‌کانی تاو دا تابگانه‌ کانی و به‌رده‌لانیك که چاك شاره‌زای بوو .

ههر ئه‌وه‌نده‌ی گه‌یشته ئه‌وی ده‌ست به‌جی دابه‌زینوو له‌نیو تاشه به‌رده‌کاندا خۆیان
حه‌شارداو خۆیان شارده‌وه . میخائیلش فرته‌ی کرد بو‌ مالی ئاموزاکه‌ی یارمه‌تی به‌تی .
ئیناس مناله‌که‌ی له‌باوه‌ش گرت و وه‌ك بزێ به‌تاشه به‌رده‌کاندا سهر ئه‌که‌وت و جیم به‌دوای
ئه‌و داو پاش ئه‌وانیش جورج و ئه‌لزار ته‌کانیان ده‌دا .

سواره‌کان گه‌یشته دامینی به‌رده‌کان و به‌ده‌م جینو دانه‌وه دابه‌زین .

ئه‌مانیش ئه‌وا گه‌یشته لوتکه‌و له‌پر که‌وته به‌ر ده‌م درزیک که سی‌ی پی‌یان و نزیکه‌ی سی
پیش قول ده‌بوو ئیناس به‌منداله‌که‌وه بازی داو په‌زی یه‌وه ئه‌وه‌به‌روئه‌وانی تریش به‌دوایا ، که
هه‌موو گه‌یشتن له‌تاشه به‌رده‌کاندا خۆیان وون کرد .

سواره‌کان که دابه‌زین له‌نیو به‌رده‌ره‌قه‌کان دا ده‌ستیان کرد به‌گه‌ران و پشکنین . دوان له‌وانه
«تۆم لۆکر» و «کرو مارکس» پیشه‌یان ههر راوکردنی کۆیله و هه‌له‌هاتوووه‌کان بووه . دوانی
تریشیان پۆلیس بوون و ئه‌وانی تر سهر لی‌شیواو بی‌ئیش و کار بوون که به‌پیکێ خواردنه‌وه باوکی
خۆیان ده‌سووتاند .

ئه‌مانه له‌مشت و مری ئه‌وه‌دا بوون که چۆن زه‌فه‌ریان پی‌به‌رن و بیان‌گرن ، له‌پر جورج
سهری له‌نیو تاشه به‌رده‌کاندا ده‌ره‌ینا و هاواری لی‌کردن :

«ئیه‌ کین ، به‌ریزان ، چیتان ئه‌وی ؟ !

لۆکر وه‌لامی دابه‌وه :

«ئیمه هاتووین ره‌وه کۆیله‌یه‌کی به‌ره‌للاو هه‌لاتوو بگرینه‌وه ، پولیسیشمان له‌گه‌له‌و فرمانی

میری یشمان پی‌یه‌ بان به‌ستیان بکه‌ین ! تۆی جورج ؟ کۆیله‌ی

هاریس ئاغای که‌نتاکی ؟ !»

«به‌لی منم جورج . . ئاغایه‌که‌ که ناوی هاریسه به‌زۆر منی کردوه به‌مالی خۆی . . به‌لام

من ئیستا سهر به‌ست و ئازادم و ژنو مناله‌که‌م هی خۆمه ، ئیمه چه‌کدارین و بریارمان داوه

بەرگری له مافی خوومان ده کهین و هەر زهلامی لهوان گولله مان بیگانی گیانی له بهر ده برین .
مارکس به دهم فیشهک تی کردنی ده مانچه که یه وه ووتی :
«ئیه چاک ده زانن که هەر ده بی بهشی خوومان بیهینه وه جا زیندوین یا مردو جیاوازی نی یه !»

نهمه ی ووت و فیشهکی ته قاند به قزی جورج دا تی په ریو به رومه تی ژنه که ی دا تیغی کردو
له لاولوش له بنه داریکی دا .. جورج خوی هه لدا یه پال بهردیک و فیناس ووتی :
«ئه وانه کومه لی سهرسهری و خو پیرین ، شوینی خوت قایم بکه لهو خوتبه دانه ت باشتره»
هه ندیک بی دهنگ بوون و پاش تاویک توم لوکر بویان سهرکه وت و ده بیوت :
«من هه رگیز له کویله نه ترساوم .. نه مپروش نیازم نی یه ده ست به وه بکه م !!»
ئه وانی تریش به دوا یا هاتن ..

جورج خوی مه لاس دابوو و مشتی له درزه که گرتبوه ، هه ر که توم لوکر بهو زه به لاهی یه ی
خوی گه یشته ئه وی ئهم ده ستی پیا ناو گولله له ناو قه دی توم چه سپاو وه ک گا بو رانی و بازی دا
ویستی له درزه که به پریته وه فیناس له سهری حازر بوو به هه ردوو ده ستی پیا یا کیشاو ووتی :
«براده ر .. لی ره پیو یستمان به تو نی یه !»

تل بوو ناو چاله که و بهم دارو ئه و بهردو ئه و چال تا گه یشته بنی ، خو ئه گه ر ئه و شتانه
له ری جار جار نه یان گرتایه ته وه ده ست به جی گیانی ده رده چوو مارکسی هاواری لی هه ستا :
«ئای که زو لن .. براده ران ، خوتان بگه یه ننه لوکر تا من ئه چم یارمه تی ده هیتم .
براده ره مه سته کان گالته یان به قسه که ی ده هات و ئه میش زور خوی خه ریک نه کرد
ئه سپه که ی تاو داو بو ی ده رچوو .

ئنجا براده ره کافی دابه زینه خواری بو ناو چاله که و چوونه سهر لوکر ویستیان له سهر ئه سپه که ی
دای به ستن به لام نه یه توائی خوی بگری به سهر یه وه بهریان دا شلپه ی هات و دای به ئه رزا ئیتر
ئه مانیش نه گه پرانه وه سهری و بو ی ده رباز بوون .
که له چاو وون بوون ، فیناس هاته خواری و به ره و میخائیل و عه ره بانه که ده رو یشت و
به خوشی یه وه هاواری ده کرد : «ئیت ترس نه ما وشوکر هه موو سه لامه تین ئه وه میخائیل و
ئه وه ستیغن و ئاماریا یه !» ئه لیزاش ووتی :
«که واته با تو زیک بووه ستین تا تیماری ئهم زامداره به سته زمانه ده کهین !!»
پاشان برینداره که ، سهر ئه خه نه سهر عه ره بانه که و به ره و مالی ئاماریا به ری ده که ون ..

۱۴ - تاقى كردنه وه كان و بىرواى ئوقىليا

سانت كلير قەت گوىى نەدەدايه پاره و هەتا تۆم نەهاتبوو ئۆد لوف كارو بارى مال و شت كرىنى لەئەستۆدا بوو ، ئەمىش هېچى لە ئاغای كەمتر نەبوو لە دەست بلاوى و پاره بە فېرۆدان . كە تۆم ئەمەى دى و خوشى پەرورەدەى مالى شلې بوو كە هەموو شتێك حسابى خۆى بۆكاربوو هەتا بتواناىه پارێزگارى شت و مەك و مالى ئاغای دەکرد ، كە ئەم گێرە شۆپى بەى دى هەستى بە نىگەرانی و غەمبارى كردو خۆى پى نەگىراو هەتا چەند جار نىكېش لۆمەى ئاغاكەى سانت . كلېرى كرد لەسەر ئەو مەسەلەيه . سانت كلير سەرەتا ئەگەر زۆر پۆست نەبووايه ئىشى بە تۆم نەدەکرد ، بەلام بەرە بەرە كە سەبرى كرد تۆم زۆر بە تواناو كارامەيه و ئىش و كارى زۆر ڤێك و پێكە ئىتر بىرواى پى پەيدا كردو واى لى هات كردى بە جىگىرى خۆى لە هەلسۆراندنى كار و باريا .

تۆم زۆر پۇتۇر ئاغا كەي دەگرت و دۇسۇزۇ پاك بوو لىگەلى ، زۆرىش پى ناخۇش بوو كە
ھەر خەربىكى خواردنەو و رابواردنەو تەنانەت رۇزانی يەك شەمەش سەر لى كلىسە نادات .
رۇزنىك سانت كلير بانگ كرا . بۇ ئاھەنگىك ، كە ئىوارە گەپرايەو ئەوئەندە كەيل و
سەر مەست بوو لا لا موى ئەكردو بەپپو خۇي پى رانەدەگىرا ، تۆم و ئۆد لوف چوونە بن بالى
وېردىانە سەر جىگا كەي ، تۆم زۆر خەفەتى بۇ خواردو ھىندە شېرزە بوو بوو ، ئۆد لوف
گالەي پى دەھات .

تۆم تا رۇز بۇو خەو لەچاوى نەكەوت و بە ديار ئاغا كەيەو دانىشت و لەخوا دەپارايەو
كە رىي راستى نىشان بىداو لە ھاورىي بەد بە دوورى بكا .
سەر لەبەيانى كلير لىي پىسى :

«تۆم ! چىتە ئەو ؟ ئەمەشەو بۇ نە نووستوت ؟»

تۆم وەلامى دايەو و فرمىسك لەچاوى دەھاتە خوارى :

«من دەبىنم ئاغام بە ھەموو لايەكدا پياوۋى دەكاو چاكەي لى دەو شىتەو كەچى يەك تۆز
بەزەي بەخۇي دايەتەو و زولم لەگەل خۇي دەكا !»

سانت كلير لە تاوا چاۋەكانى فرمىسكى تىزاو ووتى :

«تۆم تۆ زۆر گىلى ! كەي من شايدى ئەو ھەم كەسىك بۆم بگىرى ، ھەستە فرمىسكەكانت
بىرەو شەرت بى ئىتر ھەرگىز بەو شىوئەيەي دوتى شەو نەم بىنى . ئوقىلىا ھەر لەيەكەم رۇزەو
مەلا بانگ دان لەخەو ھەستاو ژوورەكەي خۇي پاك كەردەو و رىكى خست ، ئەمە مايەي
سەر سۇرمانى ئەو ئافرەتە بوو كە ژوورەكانى پاك دەكردەو ، پاشان چوۋ گەنجىنەكەي پىشكى و
گەلى شتى سەيرى بۇ دەر كەوت ، كارەكەرەكان كەوتنە چرپە چرپ و بە تايەتى «دىنا» زۆرى
پى ناخۇش بوو يەككى تر دەست بختە كارىەو ، دىنا چىشتەكەرى خىزان بوو لەم بوارەدا
دەتوت پورە «كلو» يە بەلام ئەم سەر كىش و كەللەپەق بوو ، خانوو كليرش جەلەوى بۇ شل
كردبوو ئىتر ئەمىش تاكە ھەلسور پەنەرى مال بوو گەورەو بچووك لەژر دەستى خۇي دا بوو ،
كە دى ئوقىلىا خەرىكە زۆر شت لەمالەكەدا دەگورپى بىيارى دا بەرەنگارى بى و نەيەلى
سەر كەوى .

خۇ ئەگەر كۆيلەكان يارىدەي ئوقىلىيان بىدایە ئەوا لە چەند رۇزنىكدا شىرازەي كارى گرى
دەدایەو و مال رىك و پىك دەبوو ، رۇزنىك بە ئامۇزاكەي ووت :
«ھەرگىز ئەو كۆيلانەي تۆ چاك نابن و من لە ژانمدا ئەم بەرەللاي و بى وىلى يەم نەدىو ،
خۇزگە دەترانى كە ھاتم ئەم مالە چۆن بوو .»

«بۆ ئۆ وادهزانی ئاگام لی ئی به دینا چی دهکا ! بهلام له گهل ئهوهش دا خواردنی چاکو
قاوهی بهتام بۆ ناماده دهکا !» دهبی چون سهیری پیشه واکان و کهله پیاوانی میژوو دهکدی
ئاواش سهیری دینا بکهی واته سهیری سهرکه و تنهکان و کاره چاکهکانیان بکهو بهس .
ئیارهیهک ئوفیلیا له چیشخانهکه بوو ئافرهتیککی بالا بهرزنی رهش تاله خوی کرد به
ژوردا ، سهبهتهیهکی نابوو سهرسهری پر له پسکیت و نانه ورده بوو ، سهبهتهکهی داناو
بهدهنگیککی گر وونی :

«خۆزگه ده مردمو له مهبینهی به رزگارم ده بوو» . له و لاشهوه کیژۆلهیهکی ژیکهلهی رهش که
یاری به ملوانکهکه ده کرد وونی :

«جا بۆ خۆت ئاوا مهست دهکهی دایه برۆ !» ئافرهتهکهش به چاویکی پر غهم و پهزارهوه
وونی :

«دهوه ره شوینی من ، نهوسا دهت بینم ، بزایم دهخۆیتهوه یان نا . . ئۆف خوایه . . خۆ
ئێستا ئاغام بزانی خوار دومهتهوه یا پارهکهی کهم بدهمی دارکاریهکی باشم دهکا !
«ئهی دهستی خوش بی مادام بهپارهی ئه و نهخۆیتهوه» . ئافرهته به بۆله بۆل و گله بییهوه
چوو ده ری ورویشته تۆم خوی گه یاندی و وونی :

«سهبهته کهم بده ری بۆت هه لگرم»

«بۆ؟ لهوهی میرده داماره کهم مردوه هیشتا کهس بهزه بی بهمن دا نه هاتوته وه»

«باشه بۆ وا خۆت گیرۆدهی خواردنه وه کردوه»

«منالیککی خنجیلانهی جوانکیلهم هه بوو به هوی نهخۆشی ئاغازنه وه خزمهت کردنی ئه و نه م
توانی تیری بکهو و خسته پشت گری تا شیرم وشکی کرد ، ئاغازنیش شیری بۆ نه کپی بهو
بیانووهی که گه و ره بووه و نه توانی خواردن بخوات ، وای لی هات شه و رۆژ له برسا ژیر
نده به . . تا ته و او لاواز بوو پیسته کهی ووشک بۆوه به سه ر ئیسقانه کهیه وه .

سه ره رای ئه وهش ئاغازن ناچاری کردم لای خوی بنوم تا خزمهتی بکهو و مناله کهش له
گه نجینه که دا بنویم تا گوی له دهنگی گریانی نه بی ، تاشه و یلک ئاگام لی نه بوو بۆ خوی ئه وهنده
گریابوو سوئی بۆوه گیانی ده رچوو .

باش ئه م کاره ساته جه رگ بره خووم دایه خواردنه وه و تا هه میشه کهیل و بی هوش بهو
گریم له قیژه و زیریکهی منداله کهم نه بی !»

تۆم له بیستی ئه م سه رگوزشته به ورو کاس بوو به مانی گه رایه وه له هه وشه که دا «ئیقا» ی
دی . که بینی تۆم ئاوا غه مباره لی ی پرسی :

«مامه تۆم بۆوا غه مگینی و مانی ؟ چاوم لیت بو له گهل «برۆ» ی قور به سه ر قسه ت ده کرد . .
خبر بوو ؟

مام ترم چی بیستوو بو ئیقای گنبرایه وه له بری نه وه ی بگری ، رهنگی هه لیزراو چاوی لیل
بوو ، دهسته خنجیلانه کانی خسته سهر دلی و هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا ..
پاش چه ند روژنک .. ژنیکی تر له له جیانی برو نان و پسکی بی بو هینان .. که لی یان پرسی برو
چی به سهر هات باووتی ئیتر نایه ته وه بو ئیره ، به چیره نکای لی کردن که بو که سی تری
نه گنبره وه ، ئینجا بوی باس کردن که چون ئاغا کانی بردو یانه ته ژر زه مینه که وه پاش
سهر خوش کردنی و له وی به جی یان هیشت و دوای ووتیان مرد ..
که ئوفیلیا گوئی له م باسه بوو وه خته بوو بتوقی و به رقه وه خوی کرد به ژورره که ی سانت

کلیر دا که خهریکی روژنامه خوینه وه بوو وپی ی ووت :

« ئای که ستمه ، تاگیانی ده رچوو به دار له (برو) یان داوه .

« ده مینکه ده مزانی که ده بی ته وه روو بدات »

« جا که وات ده زانی بو هیشت ؟ بو ؟ ئای که کاریکی نابه جی و چه په له ! »

« زور به داخه وه ته لیم که هه رچی که بکردایه بی که لک بوو چونکه یاسایه ک فی یه به رگری له
ما فی بکار ، جگه له وه ش توانای ته وه م فی یه هه ر داماو یکم بینی بیکرم و ئازادی بکه م ، ته نها
نه وه ده توانم که نه و ری یه ی ئاغا کانی تر گرتوو یانه من نه یگرم » .

ئینجا سانت کلیر به وردی به سه رهاتی خوی و کویله کانی بو کچه مامه که ی گنبرایه وه ، بوی
باس کرد که باوکی چون پیاویک بووه وچه ند بروای به خوی بووه . به لām له گه ل ته وه ش دا له
نیو ئینگلانده وه « New England » هاتوه بو لویزیانا و ته م کویلا نه شی به ئاره زووی خوی
ره تاند ته وه .. ههروه ها دایکی شی هه تا بلی ی دل نه رم و مبه ره بان و به به زی بووه .

به لām برا که ی که جووته یه له گه ل خوی هه تا بلی ی به دو خراپ و دل ره قه و چه ند له گه ل
هاری و هاو نشینی خوی چا که سه د ته وه نده له گه ل کویله و ژر ده سته ی خوی خراپ و به د
ره فته ره و باوکی شیان هه ر ته وی خوش و یستوه چونکه نه و دل ره قی یه ی له خوی چوو به به لām
ئو غه ستین پتر ده چوو به سهر دایکی .

به هه ر حال له و سه ر ده مه ش دا کویلا یه تی باوی بووه و باوکی ته مانیش پاره دار بووه
ولی گومان بیرو راو هه ستی له قالب و چوار چی وه ی بری چینه که ی خوی ده ر نه چوو وه بو یه
قولله ره شه کانی به گیان له به ر ریکی نیوان ئاژه ل و مرو ژف دانا وه له و پروایه دا بووه که ره نگ
ره گه زی ئامیزاد له ئاژه ل جیا ده کاته وه .

ئو غه ستین له سه ری رویشته و ووتی :

باوکم پینج سه د کویله ی هه بووه که ده ی چه و ساند نه وه له ئیش و کاری دا هه تا بلی ی وردو
رێک و پێک بووه چاو پۆشی له ته مه ل و ئیش نه که ر نه کردوه ، که چی بو نه گبه تی یش زور به ی

کۆیله کانی تهمەل و تەوەزەل بوون و ، ئیتر خۆت بزانه دەلی چۆن دارکاری کردین .
منیش لەو کاتەدا منال بووم ، بەلام حەزم بەو چەوساندنەووەوە تاندنەووەیە نەدەکردو زۆر
جاریش تیکەل بەرەشە کان دەبووم و لەکو خەکانیاندا دادەنیشتم و لە کینگەکانیاندا کارم
لەگەل دەکردن ، و بېومە هاویری کۆیله کان . بۆیە زۆر جار سکالای دلی خویان
لادەکردم و منیش لەگەل دایکم ئەوی بمان توانیایە چارەمان دەکرد ، بەلام من زیاتر
بەپەروش بووم بۆیان ، لەبەر ئەوە سەرکاری کینگەکە ئەمەیی بە باوکم گەیانە و ئەویش
جیای کردمەووە و پێی نەدام ئیتر تیکلاویان بێم .

« دایکم بەووە وازی هینار پشتی سارد بۆووە و ئەو نەندەیی بەس بوو من و براکەم لەسەر
رەفتاری چاک و مەروفاوەتی پەروەردە بکات ، بەلام براکەم هەر لە منالی یەووە لاف و گەزافی
ئاغایەتی لی دەداو قسەیی دایکم نەدەچوو بەگۆی یاو ئیستاش هەر وایە .

منیش ئەگەر دایکم تاسەر لەگەلم بووایە ئیستا پیاو چاکێک یا لەوانەشە پێغەمبەرێک
بومایە بەلام لە بەد بەختی خۆم هەر لە سیانزە سالی یەووە لی جیا کراوەوە و ئیتر نەم دی .
پاش ئەووە باوکم مردو چی دەرامەت و سامانی هەبوو بۆ من و براکەم جی ماو لەسەر ئەدا
و یستمان بەیەکەووە سەرپەرشتی بکەین و کاری پێی بکەین ، بەلام پاش دووسال بێم
دەركەوت کە هەرگیز لە توانام دانی یە بەو شیووە بێم ، هەر چەند زۆر لە بار بوو براکەم .
دیمەنی کرین و فروشتنی ئەو بەستە زمانانە دلی دەگوشیم و ناخی دەجوولاندنم ، دەمینی کە
چۆن وەك ئازەل هەلیان دەبژاردن و بە قامچی و دار نەبووایە نەیان ئەدواندن .

براکەم گەیشتە ئەو بێرپارەیی کە من دەست نادەم بێمە دەربەگ و کۆیله بەرەتیمەووە
چونکە بە رای ئەو من تەمەل و دەست سپی و ئیش نەکەرم بۆیە بەنێم بەو تەمەل نەشدا
دیتەووە نایاندەمە بەر شەق و دار و قامچی بۆیە پێی و وتم بڕۆ لە ئۆرلیانی نۆی
دانیشەو دەسەرفت دەکیشم چیت پێویست بوو بۆت دابین دەکەم» ئوفیلیا ووتی :
«باشە ئەی بۆ کۆیله کانت ئازاد ناکەیت !»

«لەراستی دا نەم وێرا ئەوە بکەم و شەرمیشم دەکرد بە کرییان بەدەم یان پارەم لی یان دەست
کەوی و وام بە چاکتر زانی لە دەوری خۆم بن و چی پارەشم هەبێ بۆ خۆم بۆ ئەوانیشی خەری
دەکەم و پیکەووە گوزەران دەکەین» .

لەم کاتەدا تۆم لە ژوورەکەیی خۆی بەو کۆلکە خۆیندەواری یەیی خۆی یەووە خەریکی نامە
نووسین بوو بۆ ژنەکەیی ئیقاش ، چەندی دەزانی یارمەتی دەدا تا تەواویان کرد . سانت کلر
خۆی کرد بە ژوورەکەیی داو نامەکەیی خۆیندەووە دەستی کرد بە پێکەنین و بەلێنی دا بەتۆم کە
خۆی نامەیهکی قەشەنگی بۆ بنووسی و بۆیشی رەوانە بکا . و هەر هەمان رۆژی بەلێنەکەیی
بەجی هینا .

له وانه به خوښه ری به پرتز بیهوی بزانی چی پروو ده دا له کیلکه که ی شلې که کوخه که ی
مام (توم) ی لی یه

کات پاش نیوه پویه کی گهرمه ودهرگای هوډ و په نجه رکاني ئاوالا کراون به لکو سروه ی
باو شه مالیکي تیکه وی و فینکی کا .. شلې ئاغا دارجگه ره که ی به دهسته و به و و ئاغازنیش
له دهه ده رگا که دا خوری ده چنی ، به میړده که ی ووت :

«ده زانی کلو له م روزانه دا نامه یکی له (توم) وه پی که یشته ؟ دیاره جیگا که ی باش و
خیزانیکي بهرچاوتیرو خانه دان کړیویانه . به لام ده لی ئاخو ده توانی به م زوانه بیکړینه وه ؟»
«له راستی دا گلوه مان که ووتو ته لیژی و خو ت باش ده زانی که له م قهرز ده که م و دهیده مه وه به
قهرزی نه ودا» .

«ده توانی تو زیک باری شانت سووک بکهیت نه گهر هندی له ولاخه کانت بفروشی یا یه کیک
له کیلکه کان و هه موو قهرزه کانتی پی بده بته وه» .

«وا دیاره تو له ئیشوکارو هه لسوراندنی سهرت دهرناچی ؟ !
لیره دا کلو قسه که ی پی برین وبانگی ئاغا ژنی کرد بیته ده م هه یوانه که به بیانوی مریشک
وجو جکه وه وپی ی ووت :

«بوچی واسه رتان لی شیواوه و نازان چون پاره که په یدابکه ن له کاتیکدا ریگه ی په یدا کردنی
له بهر ده ستاندا یه»

«مه به ست چی یه کلو»
«مه به ستم نه وه یه که هندی ئاگاهه ن کوپله کانیا ن به کړی ده دن و له وه پاره یان ده ست
ده که وی .

«جا تو ده لی ی کی به کړی بده ی چا که ؟ !
«من و نا لیم ! به لام ساموئیل ده لی هه ر که سیک بزانی شیرینی وحه لوا دروست بکا بچی
بو لویزفیل هه فته ی چوار دولا ری ده ده نی جا نه گهر ئاغازن ریم بدا نه و نه چم بو نه وی .
«به لام لویزفیل لیره وه زور دووره»

«نه وه یان گرنگ نی یه»
«باشه .. جا که وایه نه وه تو په یدای نه که ی بو ت کو ده که ینه وه و منیش هه ندیکي تری
ده خه مه سهر تابتوانی توم بکړینه وه ، که ی به ته مای بروی ؟»

«سام ده لی که سبه ینی دهر و هندی ولاخ
له چم ده پهر پښته وه ، جا نه گهر ریم بده ن و پسو له یه کم بده نی به یانی له گه ل سام به ری
ده که وم»

«من ریت لی ناگرم و له و بروایه ش دام شنبیش پی خوش بی .

۱۶ - گوله که دهوهری..

دوو سال نامونی و سهرگهردانی .. دوو سال دوور له خوشه ویست و هاوړی و یاران .. دوو سال تی پهری به سهر فروشتنی توم دا ، چهنده ها جار روژانی رابووردووی به بیرده هاتهووه به ناخی زه ویدا ده چور ، نیگه ران و شپزه ی مال و منالو دوستانی بوو نه که بارو وه زعی خوی ، جگه له وهش توم پیاوینکی به نایین و له خواترس بوو پروای به چاره نووس هه بوو بی دهنگ ، وه لایمی نامه که ی له جوړجی کوری شلې یه وه بو هاتووه که به دریژی دهنگ و باسی خاو خبرانی تیدا بوو له وانهش باسی چوونی کلو بو لویزفیل تا ئیش بکاو پاره کوبکاته وه له لم لاشه وه ئاشنایه تی و هاوړی یه تی له گهل ئیفا روژ به روژ به تین ترو پته و تر ده بوو وروژ به روژ له گهل ئیفا خوی نه شرونومای ده کرد ، تاوای لی هات به ختیار ترین ساتی توم ته وه بوو دلی ته و کیژوله نازداره رازی بکا .

که ده چوو بو بازار ده گه را جوانترین و باسکترین چه پکه گولی بو ده کپی و گهره ترین لیموی بو پیددا ده کرد ، که ده گه رایه وه ئیفا بهر ده رگا که ی لی ده گرت و هه مان پرسیاری لی ده کرد :
- «ته مړو چیت بو هیناوم بابه توم ؟ !»

ئواره به که له باخه که دانیشتبوون ، ئیقاش له وی بوو کتبی پیروزی له کوش دا بوو ده ی خوینده وه ، له پر وه ستاو (باسی) به مام (توم) ی ووت که ته و سرووده ی بو بلی که باسی مه زنی و گهره یی ته و فریشتانه ده کا به رگی سپی و پرشنگ داریان پو شیوه و چله داری سهرکه و تنیان به ده سته وه یه ، که توم ته و او بوو ، ئیفا ووتی :

- «باوه توم ! من ته مه وی بیچم بو ته وی ! بو ته و شوینه ی که گیانه پرشنگ داره کان سه مای تیدا ده کهن !!»

ته م وشانه وه که نه شته ر جهرگی ته و پیره میرده ی یه کالآ کرده وه وه به تایبه تی که ده یینی ته و ده سته خنجیلانه ی ئیفا تا ده هات باریکترو لاوازتر ده بن و تا دی هه ناسه ی گرانتر ده بی ده نگی ئوفیلیا باسه که ی پی برین ..

- «ئیفایگان وهره وه ژووری ! ته ها شه ونم ده باری با ته رنه بی و سهر مات نه بی ده ی که چه که م ! ئوفیلیا به وریای خوی دهرکی به وه کرد بوو که ئیفا نه خوشیه کی پیسی هه یه و روژ له دوا ی

رۆژ زياتر په کی ده خاو گيانی لی دهستیښی ، به تايهتی نهو وشکه کوکو سوور برونه وهی
سه رکولمه کانی ..

توفیلیا به سانت کلیری راگه یاند که ئیفا تووشی چوڼ نه خوشی بهک بووه بهلام نهو
نه ده چوو به میشکيا ههر چهنده ئیتر کهوته چاودیری کردنی کچه کهی ..

لهو ماوه یه دا برا کهی نه لفر د سانت کلیر سهری دان وکوره کهشی (هنریک) له گهل خوی
له سهرده ریاجه ی «بوشارترین» به خوشی رابویرن .

سهیر نهو بوو که نهو دوو برایه (توغهستیښی و نه لفر د) هه موو رفته رو بیرو هه لیس و کهوتیان دژ
به یهک بوو که چی هه رگیز یه کتری یان له پیښ چاو نه ده کهوتو لیک بزار نه ده بوون . هنریک
وهک باوکی به فیزو ئاغایانه رفته روه ده کرد ههر نهو نه ده چاوی به ئیفا ی ئاموزای کهوت شیت
وشه یدا ی نهرم و نیای و جوانی بوو .

ئیفا جوانو و یه کی سپی هه بوو ده ستوت کلوی به فره ، توم بوی هیئایه بهر هه یوانه که تا
له گهل هنریک بچن بو گهران .

له هه مان کاتدا منالیکي رهش نه سپیکی بو هنریک هیئایه پیښی ، هنریک زور لای به
نه سپه که یه وه لی ده دا که چاوی پی کهوت له مناله که تور په بوو ووی :

«سه لکه سهگ بو نه به یانی یه نه سپه کهت رنه نه کردوه .. ها ؟

«بم به خشه گه ورهه ! بهو خوا به که میک توی لی نیشتر وه !

دیسان هاواری کرده وه :

«بی دهنگ به نار هه سفی هچ و پوچ» نه مهی ووت و قامچی یه کهی بهرز کرده وه پیښ
نه وهی بتوانی خوی لادا چزا به ده مو چاوی یا ئنجا دهستی گرت و کوتای به زهوی داو به
پیله وه و قامچی تی ی کهوت تا ده ست وقاچی شل بوو .

توم لی ی نریک بووه ووی :

«گه وره خنجیلانه کهم ! من نه زانم نهو ویستی بلی که نه سپه کهت هیئده بوشاخ و به کاره ههر

که له گه وره که هاته ده ری کهوته غارو گلان هه ندیک توی بوو !

«تو له خوته وه چه نه بازی مه کهو تا پر سیارت لی نه کهن وه لام مه ده ره وه !

ئینجا رووی کرده ئیفا ووی :

«بیوره ، ئاموزا ، نهو که ره دوا ی خستین .. نهو چی ته ؟ بو وا غه مباری ؟ !

ئیفاش ووی :

«چوڼ دلت بروای هات نهو مناله تاوا لی کرد !!»

- «تو نای ناسی، ئەوێ درۆزنو تەڵەكە بازە»
 - «بەلام خۆ باوە تووم ووتی كە شتەكە بە رێكەوت بوو. . . وتۆم درۆ ناكات!»
 - «كەواتە ئەم قورللە پیرە تاكە لە ناویانداو؟»
 كچی تو چروزانى، بەخوا هەر بلى قسەبكەن درۆ نەكەن ژان ئەيانگرى.
 - «سووچى خۆتە. . . ئەوەتا بەم لى دانو داركارى يە فیرى درۆى ئەكەى. . . چونكە ئى بیانرۆ»
 «دودر» ت داپلۆست. . .

ئەوێ لەبى جارىكى تر كە بیانووم ئەبۆ لى نادەم. . . بە هەر حال لەمەو دوا لەبەر
 چاوى تو داركارى ناكەم ئەگەر تو پى دلتەنگ دەبى. . . ئیقا ئەم قسەپرو پووچانە نەچرو بە
 گوىا بەلام كۆلى دا چوونكە ئەيزانى كە ناتوانى كارى تى بكا.
 باش دوو رۆژ ئەلفردو كورەكەى رۆشتەو ئیقاش و رده نەخۆشى يەكەى پەرهى سەند،
 باوكى بریارى دا پیشانى پزىشكى بدات، هەر چەندە لەو بروایەدا بوو كە چوونەلای پزىشك
 دان نەبەو نەخۆشى يە نەفەت لى كراوەدا بەلام ژنەكەى «مارى» سەرى ئەوێ نە ئەپەرزا
 بزانی كچەكەى چى يەنى، چونكە خەرىكى دووسى نەخۆشى تازە بوو كە پى یابوو تووشى
 بوون، لەو بروایەشدا بوو كە هیچ كەسێك نى يە لەو زیاتر دەر دەدارتو خەستەتر نى،
 هەرچەندە ئوفیلیا وىستى كە تى بگەيەننى كە كچەكەى چەند نەخۆش وى تاقەتە، بەلام نى
 هوودەبوو تا پزىشك هاتە مالهو ئەینجا نەخۆشى يەكەى بەتەواوى پەرهى سەند و بۆى كەوت،
 ئەوسا دایكى كەوتە لاواندەو و گەلى كردن لە بەختى خۆى و دەبووت: هەر دەمزان
 كە بەد بەختىن دایك دەم!

باش پانزە رۆژ دەرمان خواردن و چارە تۆزىك ئیقا بەرەو باشتەر رۆى و دەیتوانى هەستەتەو
 و رده بگەرى و زەردەخەنە بگەریتەو سەرلێوى، باوكى لەو بروایەدا بوو كە ئێز
 كچەكەى چاك بۆتەو نەخۆشى يەكەى پەریو، بەلام دوو كەس لەو مالهەدا بەو
 هەستانەو یە نەخەلەتان ئەو دووانەش پزىشكەكە و ئوفیلیا بوو. ئەینجا دلە ناسكەكەى
 خۆشى، ئیقا كە باش دەیزانى بەرەو باوێشى مەرگى دەروات.

ئیوارەىك بە شادى و خۆشى یەو دیارى بۆ هینا بوو بەلام كە بىنى لەبىرى چۆو چى بۆ
 هیناو، كە دى رەنگى ئاوا هەلبزكاو و تىك چوو، ئیقا ووتى:
 - «بابە دەمێكە دەمەوى شتىك پى بلىم، ئەوا ئیستا قسەت بۆ دەكەم پىش ئەوێ
 نەخۆشێكەم هەناوم لى بېرى، هەر هەولێكم لەگەل بدەن ئى هوودەیه و كاتى ئەوش هاتو
 مال ئاوانى تان لى بكەم.

باوكى بىنى دایە خۆى و وىستى شیواوى خۆى بشاریتەو بە زەردە خەنەیه كەو ووتى:
 - «كچە شیرینەكەم وا مەلى! تۆزى غیڕەت بى! ئەگەر وابكەى زوو دەر وخى! سەبركە»

سەيركە چۆن بۆككىم بۆ ھىناوى»

«واز لەمانە بىنە بابەگيان ! خۆم دەزانم تەواونىم و وا چاكتەر زووتر بچمە لای فرىشتەكان و خۆم لە خەم و پەژارەو نىگەرانی سەر زەوى رزگار بكم .

«ئەو شتانە چىن و خەم و پەژارەت دەدەنى گيانكەم ! ھەرچى لە دەستم بۆت دەكەم تا دلخۆش و كامەران بىت . . . بەقوربان !

«من بۆ كۆيلەكان خەفەت دەخۆم و دلنەنگم . . . زۆر منيان خۆش دەوى و بەندەرمى پەفتارم لەگەڵ دەكەن .

چەندەم پى خۆشە ھەموو ئازادو سەربەست بى !

«ئەى گوايە كچم لىرە دل خۆش و بەختە و ھەرنىت ؟ !

«بەلى . . . بەلام ، خوانە خواستە ئەگەر تۆشتىكت بە سەرھات ئەوانەو داموانە چىيان

بەسەردى ، كەم كەس لەتۆ دەچى بابەگيان ! نە داىكم و نە مام ھىچيان وەك تۆ نى .

«تۆزۆر ھەست ناسكە بەقوربان ! بۆ ئاوا دلنەنگم ئەكەى بەم قسانە !

«بەلى بابەگيان ئەو زۆر ئازارم دەدات ! دەتەوى بەختيارو كامەرانىم ؟ لە كاتىكدا

زوربەى خەلكى دەربەدەرو بۆ دەرتانن !! باشە بابەگيان ھىچ رىگايەك نى يە بۆ ئازاد كردن و پەھا كردنى ھەموو كۆيلەكان ؟؟

«ئەو زۆر زەحمەتە كچى شىرىم ! راستە كۆيلەيەتى نەفەت لى كراو و بەدە ! بەلام من

بە تەنيا لەتوانامدا نى يە لە ناوى بەرم . .

«بەلام بابەگيان تۆ پياونكى رەوشت بەرزو دەروون پاكى و ھەموو كەسەكت خۆش دەوى و جگە لەوھش زوو خەلكى

رازى دەكەى ، باشە ناتوانى بەسەر كىلگەو گوندەكاندا بگەرى نى و بە ئاگان بلى نى كە دەنى كۆيلەكان ئازاد بىن ؟ پەيمانم

دەدەتتى پاش مەرگم ئەو بەكەى ؟

«مردن ؟ . . تۆ دەمرى ؟؟ ئىشا گيان قەت ئەو

مەلى !! ئەى گوايە تۆ نازانى كە تۆ ھەموو شىك و ھىواى منى لەم ژبانەدا»

«مەلەكەى «برۆ» قوربەسەرىش تەنھا ھىواى بوو ! سەرەراى ئەوئى خۆى گوى لى بۆر كە دەگرياو . . دەگريا . . تا

تاساو سوئى بۆو وەرد . . بابەگيان خۆ ئەوانىش منالى خۆيان خۆش دەوى وەك تۆ ، دە ھەلى بە بۆرگار بوونيان»

«بى ھىوا مەبە كچە نازدارەكەم . . تۆ خوا لە مەرگ مەدوى . .

ھەر چىت دەوى بۆت دەكەم . . بە قوربانىم !

«كەوانە پەيمانم بەدەرى ، تۆم ئازاد بەكەى و سەربەستى پى پەختى» ھەندىك وەستا «بەكسەر دواى مەرگم» .

سانت كلير داىە پرمەى گريان وونى :

«باشە بەقوربان . . بەخوا چىت دەوى بۆت دەكەم !» شەو داھات و بچووتە بى دەنگ بوون و ئوغەستىن ئەولاشە لاوازەى

«باشە بەقوربان . . بەخوا چىت دەوى بۆت دەكەم !» شەو داھات و بچووتە بى دەنگ بوون و ئوغەستىن ئەولاشە لاوازەى

«باشە بەقوربان . . بەخوا چىت دەوى بۆت دەكەم !» شەو داھات و بچووتە بى دەنگ بوون و ئوغەستىن ئەولاشە لاوازەى

۱۷ - مردنی ئېقانگىلىن

ئېنر ئېقا ، نەيتوانى بەۋە جارىكى تر لە ژورەكەى خوى بېتە دەرى و لەناو جى دا بۆى كەوت .
رۆژنىك دابكى لە تەنېشېنەۋە دانېشتىۋو كە ئېقا پىى ووت :
- «دایە . . ئەمەى قىزم بېرم تا ھەر برادەرو دۆستېكى خۆم ھەيە چەند تالېكى بەدەمى بۆ يادگار ، دە ئوفىليام بۆ بانگ كە تا بۆم بېرى» .
سانت كلېر ھاتە ژورى و ئوفىلياش بە مەقەستېكەۋە . . ھاتە ژورى - باۋكى ووتى :
«ئەۋە چى ئەكەى ؟ !

ئېقا ۋلامى دایەۋە ووتى :
- «تكام لە ئوفىليا كىردە قىزم بۆ بېرى . . چونكە زۆر بوۋەو بى ئاقەتم دەكا»
سانت كلېر مات و بى دەنگ بوۋ بەلام لە تاۋا ۋەختە بوۋەقى دلى بېچىرى و ، لەۋ لاشەۋە تال تال قىر دەكەۋتە كۆشى ئېقاۋە .

ئېنجا ئېقا داۋاى لە باۋكى كرد ھەمۋو كۆيلەو برادەرەكانى بانگ بىكات ، كە ھاتن ئېقا بە چەند وشەبەكى دلنەزىن مال تاۋاى لى كردن ۋە ھەريەكەى ھەندى لە قىزى دانى ئەۋانېش بە كۆل دەگرېان و دامىنى كراسەكەيان دەلستەۋە لەۋەشيان زياتر نەبوۋ كە پېشكەشى بىكەن .
ئوفىليا لەم دېمەنە پرغەمە تۆقى وخېرا ھەرچى يادگارى ۋەردەگرت دەيكرە دەرى تا «تۆم ودايەى، ئېقاش ووتى :

- «ئەم تېسكە گەۋرەيەش بۆ تۆ باۋە تۆم ، زۆر بە ختيارىش دەبىم لە ئاسماندا بت بېم ، ھەروەھا تۆش دايە ، مامى ، ئەى (مامى) مېرەبان وخۆشەۋىست ئەزانم تۆش لەۋى دەبېم» .

باش چەند رۆژنىك ئېقا . . ئەۋ فرېشتە پاك و بى گەردە ، بە يەكجارى مال تاۋاى لەم جېئانە كىردو بە جارى پەتى دلى باۋكو دۆستانى پسان ..

۱۸ - بەيەك گەيشتن

كە ئىقا بەخاك سېپىرا داىكى كەوتە جىڭاۋ شەۋرۈزى ئىۋوچان و بەكۈل دەرگىۋاۋ قۇرى دەپتۈۋا ھەمۇو كۆيلەكانى خىستىۋوۋە ئەشكەنجەۋە و بۈارى نە ئەدان پىشۋوبەك بەدەن .
 «تۆم» ىش بە مات و بى دەنگى ۋەك سېپەر بەدۋاى ئاغايەۋە بۈر ، كە دەيىنى سانت كلېر لە زۆررەكەى ئىقا چۆكى داداۋەۋ كىتې پىروزی لە كۆش دا دانارەۋ بى ئەۋەى بەكۈشەى لى بىۋىتەۋە . (كە ئەم دىمەنەى دەدى) دەيزانى كە ئەم ئازارو دەرۋون ھەلقىچانە زۆر لە ھەراۋ ھوربا و لەخۇدانەكەى ئاغازنى جەرگى براۋ كارى گەرترە .
 خېزانەكە ، گۈندەكەيان بەجى ھىشت و گەرەنەۋە بۇ ئۇرلىانى نۆى ، «سانت كلېر» دەى وىست بە خويندەۋە لە سىياسەت دوان زامى دلى سارېزىكا ، بەلام ئەم خۇخلاۋاندە دلى لە سەرگەردانى و وىلى رزگار نەدەكرد .

ھەر كە گەيشتەۋە ئۇرلىان دەستى كرد بە ھەول دان بۇ ئازاد كردنى تۆم ، چۈنكە ئەۋ ھەول دانە پىۋىست بە ئەنجام دانی چەند كىشەيەكى ياساى ئالوزبۈلەۋ بارەيەۋە ، ناتۆم ئازاد بىكات .

بەلام پۇژ لە دۋاى پۇژ زىاتر تۆم دەچۈۋ بە دلىا چۈنكە تەنھا كەسەك بۈۋە دەيتۋانى ، دلى بدانەۋەۋ پۇژانى رەشى بۇ پۈۋون بىكاتەۋە و بەھۋى ئەۋىشەۋە ھەمۇۋ جارى ئىقاي بىردەكەۋتەۋە .

پۇژنىك بە تۆمى ووت :

-«ئەزانى ، خەرىكم ئازادت دەكەم ، خۆت ئامادە بىكە بىگەرېتەۋە بۇ كەنناكى» .
 تۆم دەستى بەرزكردەۋە بۇ ئاسمان و بە شادى و خوشى يەۋە ووتى «سەد شۈكر بۇ تۇخۋايە» ئەمە بەدلى سانت كلېر نەبۈۋ بۈيە بەدەم گەلىۋە پىۋى ووت :
 -«ۋابزىم لىرە ئەۋەندە نەچەۋساۋىتەۋە تا ئەۋەندەت پىۋى خوش بى بەجىان بېلى»
 -«بۈرە گەۋرەم ! خوشى و كامەرانى من ھەرگىز لەۋەدانى يە لەئىۋە دوررەۋمەۋە ، بەلكۈ بۇ ئەۋەيەكە ئىتر ئازادو سەرەست دەم .

«به لām نه وەش بزانه که ژبانت لێره زۆر بێ گێرمه و کێشه تهره له ژبانی ئازادیت !» ناشتوانیت

خواردن و جل و بەرگی وهك ئێره مسۆگەر بکهیت ؟ !
«وابه . . دهزانم گه ورهم ! نه وه چاك دهزانم كه تو چهند مهربه بان و خانه دانی . به لām
کرختکی قور و بەرگتکی درای هه ژارانە ی خۆم زۆر چا کتره له م کۆشک و ته لار و جل و بەرگه

به نرخی که هی خۆم نین .
ئهی وانی به گه ورهم ؟ گوا به نه وه راست فییه ؟
«به لām» به لām . . بۆیه له کوتانی ئەم مانگه دا رهنگه برۆیته وه .

«به لām» به لām . . بۆیه له کوتانی ئەم مانگه دا رهنگه برۆیته وه .
روژنکی تر ئوفیلیا ویستی دهر باره ی کۆیله کان قسه له گه ل کور ی مامه که ی دا بکاوی ووت :
«ئو غه ستین ، هه تائێستا بیرت له وه نه کردۆته وه که پاش خۆت نه و کۆیلانه چی یان به سه ر
دبت ؟ ئەم دل نه وانی و نازه ی تو فیرت کردون زیانیان لی ده داو بگره تو به وه هیچ خزمه تیان
ناکه ی»

سانت کلیر ووتی :
«روژنک ده بێ بیر ی لی بکه مه وه و بریارینکی له سه ر بده م . .
» «ئه گه ر خوا نه خواسته شتیکت به سه ر هات !!»
ئو غه ستین ، روژنامه که ی خسته نه و لا وه و ووتی :

«مه به ست چی به ئوفیلیا خان ؟ ! بۆ هیچ نیشانه یه کی پشانه وه یا گرانه تام پێوه دیاره ؟ بۆ
ئه وه نده به لات نه و گرنگه کار و بارم ته واکه م وهك یه کێك چا وه پری ی مه رگ بکا .
هه ستار چو وه لای تۆم که خه ریکی خویندنه وه ی کیتی پیروز بوو . . پی ی ووت :
«بۆت بخوینمه وه ؟»
«ئه گه ر ئاغام ئاره زوو بکا !»

سانت کلیر ، کتێبه که ی لی وه رگرت و به کی له و برگانه ی خویندنه وه که تۆم له لایه وه هه ندی
له ما نا که ی نووسیوو . وادیار بوو له دهنگی خۆی سه ری سوورما و له پره ستاو چو وه
هه یوانه که و پالی دا به کۆله که یه که وه و که وته دالنه وه .

تۆم ئاگاداری کرده وه و پێشی ووت که دوو جار بانگ کرا وه بۆ چا خوردن ، له سه ر چا
خواردنه وه که ش هه ر بێ دهنگ و مات بوو دوا یی چو وه هۆله که بێ نه وه ی نقه بکا ، ئنجا به
ماتی چو وه سه ر پیا نوکه و ئاوازیکی غه منا کی لی دا ها . ته سیك گو یی لی بوا به ده ستوت
قسه له گه ل خۆی ده کا که ته و او بوو هه ستاو به ئوفیلیای ووت :

«نازانم بۆچی هینده بیر ی دایکم ده که م ئەم ئیواره یه ؟ !»
ئهمه ی ووت و ده ستی دایه شه بقه که ی و له مال چو وه ده ری تا هه ندی دهنگ و باسی نو ی
بیستی .

تۆم لەبەر ھەبوانە کەدا توتکە ی کردبوو و بەخەیاڵ و دالغە ی خۆ ی چوو بوو ھەلای خەزانە کە ی
چاوی بربووە سەر ھ و خوارە ی ھەوشە کە یان و گۆ ی ی لی شل کردبوو بۆ تە کە ی دلوپە ناوە کان ..
سەبە یی ئازاد دەکری .. جارێکی کە ژن و منالە کانی سەر لە نو ی دە یی و بە ھەموو تە ی
لە باو ەشیان دەگری .. کە سەر بەست ی بە ھەموو ھیزو توانا ی ھەو کاردە کا تاژن و منالە کانی
دە کە ی یتە ھەو ەو ەو ەو بازو ە بە ھیزانە ی ی تە ھە ی ئاگای لی ی دەستی دە ھینا بە بازو ی دا ۱۱ و
دە یوت ماو ە بە کە تر دە ھنە مالی خۆ ی ، لەم خەو ە خوشە راپەری و گۆ ی ی لە لێدانی
دەرگا کە بوو کە ی بربینە ھە لی یان دە داو غە ل بە غە ل ی کیش لەو دیو ە دە ی ، کە دەرگا کە ی
کر دە ھە . سی چوار پیاو خۆ یان کرد بە ژوور داو یە کێکیان بە چوار دەستە ھە لگرتبوو و
پاڵتۆ یە کیان تێو پیچاوە ، ھەر لە گە ل تیشکی چرا کە ی لی دا ، تۆم ھاواری لی ھەستا و
مالە کە دەنگی دایە ھە ، بربندارە کە ئوغەستینی ئاغای بوو ، بردیانە ھۆلە کە و کە لە

پیاو ەکانیان پرسی چی بوو و وتیان کە ئوغەستین لە چا یخانە یە ک دانیشتو ھەو لەو ی یە ک
دووسەر خوش لی یان بوو بە شەر و ئەم و چەند کە سیکی تر دە کە ونە بە ینە ھە تا ناو بژی بە کە ن
ئوغەستین دە یەو ی لێکیان جیا بە کاتە ھە و خەنجەرە کە لە دەستی یە کێکیان وەر بگری !! کابرای
شەرکەر دەیکا بە ورگی ئەماو خە لئانی خۆ یی دەکا .

ھیندە ی نەبرد مال بربوو لە شین و واو یلاو لە خۆدان ، کۆ یلە کان قزیان دەر نیە ھەو
ھەندیکیان خۆ یان لە قور ھە ل دە کیشا . ئاغازینش ھە پە سابوو و ورینە ی دە کرد . لە کورنی
کەس لە مالە کە دا لە سەر خۆ ی نە بوو ئوفیلیا و تۆم نە ی .

ئوغەستین لە سەر تەختێک پال خراو ئوفیلیا ھەندی خۆ ی یای کرد بە قورگیا تا ھۆشی بێتە ھە ،
پاش تۆزێک چاوی کردە ھەو بە ھیواشی چاوی دە گێرا بە ھەر چوار دە ورداتا لە سەر وینە ی
دایکی وەستا !

پزیشک گە یشت و پاش سە ی کردنی تیار کرد بە لām بە چاو ەکانیا دیار بوو ی ھیوا بوو لە چاک
بوونە ھە ی . خزمەت کار و کارە کەرە کان لەبەر دەرگا خربوونە ھەو بە کول دە گریان ، ئوغەستین
لە بەر خۆ یە ھەو ووی :

«ئای بەد بە ختانه . . قور تان بە سەر پاشان دەستی گێراو خستی یە سەر دەستی تۆم و ووی :

«تۆم ! ئای کە نە گبەت و چارە رەشی»

ئە ھە ی ووت و رەنگی مردو ی لی نیشت ، لەودە ھ و چاو ە ھێمنە ی ئەد ووت دە ھ و چاوی
ساوا یە کە ، ساتیکی نەبرد گیانی سپارد . بە لām ، ھیشتا دەستە سپیە کانی ئوغستین بە دلنایە
و ە لە سەر دەستە رەشە کانی تۆم دا بوو . .

١٩ - ئەوانەى مروۆف دەست بەردارىيان بوو

هەر ئەوانەى سانت کلیر دواھەناسەى دا ، ترس و ماتەمینی بآلى بەسەر مآلەكەدا كېشاو چرىكەو ھاوارو قىژە لە ھەموو لایەكەو بەرزبوو .

مارى ، زۆر لەو ە بى ھىزتر بوو كە بەرگەى كارەساتىكى ئاوا بگرى ، مېردەكەى لەسەرە مەرگدا بوو كە ئەم ، جار جار ھۆشى دەھاتەو سەر لەنوى بۆ جارێكى كە لە ھۆش خۆى دەچرەو . .

بەلام ئوفىلىا دانى بە خۆى دا دەگرت و دەستى كرد بە رېكخستنى ئامادەكردنى پېويستى ئەو جوړە روداوانەو بە جووتە لە گەل تۆم چى پېويست بوو كرديان تا ئاغای جوانە مەرگيان بەخاك سپارد .

ئەو كاتەى كە تۆم خەرىكى ناشتى ئاغای بوو لە دەرونا ھەستى بەرە دەکرد كە ئېتر
ئازادى ئەماو دەرگای ئەو ھىوايەشى بەسەردا داخراو پاش چەند رۆژنك دواى مردنى سانت
كلېر، تۆم لەبەر ھەيوانەكەدا وەستابوو كە ئۆدولوف بەماتى خەمناكى يەو ھانە لای و پىى
ووت :

«ئەزانی تۆم ! ھەموومان دەفرۆشن ، ئەمڕۆ لەو دىو پەردەكەو ھەستى گۆتیم لەئاغان بوو چى بە
پارتۆرەكەى دەووت ، ھەموو شتىكم بىست ، بەخوا دووسى رۆژى تر ھەراجان دەكەن !»
تۆم ھەستى دەکرد كە بەچنگ دلى دەگوشن ، لەو سانەدا وینەى ژن و مائەلەكانى ھىواى وون
بووى بە ئازاد بوونى ، بەپیش چاودا وەك بروسكە تى دەپەرىن . . چوڕ بۆ لای ئۆفیلیا كە
زۆر رېزى لە تۆم دەگرت و پىى ووت :

«ئۆفیلیا خان ! ئاغای خوالى خوش بووم پەيمانى دابوومى ئازادى بكات و ھەندى ئېش و
كارىشى لەو بارەيەو ھەستى پىى كردبوو ، دەتوانى ئەركى ئەو ھەم بۆيكىشى و بە ئاغازن بلىى بەلكو ئەو
كارانەى مېردەكەى دەستى پىى كردبوو لەم بوارەدا ئەم تەواى كا ؟»
«بەسەر چاوم پىى دەلىم و ھەولیش ئەدەم رازى بكەم ! ھەر چەند لەو بروايەدا نېم بە
قەسمان بكات .

ئۆفیلیا چووە ژوورەكەى ماری كە سەبرى كرد لەسەر تەختىك پال كەوتو ھەندى قوماشى
لەبەر دەستايە لى پان ھەلدەبژىرى بۆ پرسە .

ئۆفیلیا وىستى بە نەرمى لەگەلى بدوى ، بەلام ھەركە ئۆفیلیاى دى ووتى :
«ھېچم نى يە لەبەرى كەم . . دەبى كراسىكى نوئى بكەم چونكە ھەفتەى داھاتوو دەرۆم . .
براكەى ئۆغەستىن نامەيەكى ناردوو ھەلى دەبى ھەرچىمان ھەيە بىفرۆشەن و و بچىنە لای ئەو
رخانۆكەش بىئى تا دواى و لەسەر خو دەيفرۆشەن .

ئۆفیلیا ووتى :
«شتىك ھەيە دەمەوى بىلیم . . ئۆغەستىن كاتى خوى بەلنى دابوو كە تۆم ئازاد بكاو
دەستىشى پىى كردبوو ، منیش لەو بروايەدام كە تۆش ئەو پەيمان و بەلنەى ئەو دەبەبە سەرو
كارەكە تەواو دەكەى !»

ماری بە تۆرەيى ئەو قەسەكەى پىى برى ووتى :
«دلىابە من قەت ئەو ھەناكەم ! چونكە تۆم چا كترىن كۆبەلى ئىمەيەو لە ھەموو شیان پتر
پارەدەكا ، نەبەخوا ھەرگىز ئەو ھەناكەم ! جا ئەو ئازادى بۆ چى بە ، كچى ئىستای سەد
قانى ئازادبوونى خوشترە !»

«بەلام دەبەوى ئازاد بكى و ئاغاشى پەيمانى ئەو ھەى پىى دابوو !»

— «دهیهوئی . . دهیهوئی ! ههموویان ئازادیان دهوئی !
ئهوانه بههیچ قابل نابن و چیان نهبی داوای ئهوه دهکهن ، خوشم دژ به ئازادکردنی کۆیلهم ،
چونکه ههر ئهوهنده باش دهروا تا مالی خۆت بی ، که ئازاد کرا تهمهل و تهوهزهل دهنیو
خووده داته خواردنهوهو دهبی به مرقیکی پیسی بی که لک . . سهدهها شتیوام دیوه !!
— «بهلام تۆم لهو جوړه که سانه نی به . . تۆم له خواترس و راست گوو ئیش کهرو ئازایه !!
— «من تهوه ئهزانم و پی وستم به کهسی نی به بۆم روون بکاتهوه ، تۆم هیچی لهوان زیاتر
نیوه ئیستا باشه چونکه مالی ئیمهیه . . زۆرم لهوانه دیوه !!»

— «ئهی ئهگهر کهوته بهر دهستی ئاغایهکی زۆردارو زالم»
— «ئهو قسه پووچانه تخییه ؟ ! له سهدا یهکی ئاگان زۆر دارنن ، خۆم له باشوور له
دایک بووم و لهویش کهوره بووم و لهزبانم دایه که ئاغای زۆر دارم نه دیوه !! لهم بارهیهوه من
زۆر دلیام» ئفیلیا ئهم جاره به توره بییهوه ووتی :

— «باشه ! بهلام ئهوهی من دهزانم دوا ئاوانی میرده کهت تهوه بوو چونکه پهیمانی دابوو به
ئیقای خوشه و یستان که له سهه جیگهکی مهرگ که وتبوو و باوه ریش نا کهم تۆش ئهوهیمانه
بخه یته پشت گوی !!»

ههر ئهوهندهی ئوفیلیا ئهمهی ووت ماری دهسپه کهی گرت به دهم و چاوی یهوه دهستی کرد به
شین و گریان و به دهم هه نسکه وه دهیووت :

— «ئیه ههموو رقتان لیمه و دژی من ! . . تۆ ! قهت لهو بروایه دا نه بووم ئاوام لی بکهی
وکاره سات و دهردی کۆم بخه یته وه یاد و زامی دیریم بکولینیته وه . . تۆ هیچ گویم نادهینی !
ئای ! چۆن کۆستم که وتوه و دهردم گران بووه ! ته نیا کچیکم بوو ئهویش مهرگ هلی
لووشی ! میرده میهره بانه کهشم ! تهو نه بی کی دهم پاریزی و گویم ده دانی ! روو بۆ کوی
بکهم خوایه ؟ ! تۆش هاتووی زامه کانه ده کولینیته وه ! ده تۆزی بهزه ییت پیم دا یته وه !
هینده گریا هه ناسه ی سوار بوو و به په له «مامی» بانگ کرد په نجهره کانی کرده وه و دوگمه کانی
سنگی ترازاندو شوشه کافووره کهی بۆ هینا ناوچه وانی پی ته رکا .

ئیترا ئوفیلیا به جی ی هیشت و چووه وه ژووره کهی خوی ، چونکه دلیا بوو که قسه کردن
بی هووده یه و ههر که «ماری» زۆری بۆ هات ده داته پرمه ی گریان و له خۆدان و لهوه زیاتر
هیچی به دهسته وه نی به که ئاره زووی خوی پی بسه پین .

ئینجا ئوفیلیا نامه یه کی بۆ شلی ئاغا نووسی وتیا روون کرده وه که تۆم تووشی نه ها مه نی
بووه و ، داوای لی کرد تا زووه بگه نه سه ری .

بۆ رۆژی دوانی تۆم و ئۆدو ئۆف و نیو ده رزن کۆیله ی تر راپیچیکران به ره و هه راج خانه ی
کۆیله کان .

۲۰ - بازاری کویله فروشتن .

که بهر گویت دهکوی بازاریک یا شورینکی تاییدت هه بی بو کویله فروشتن لهوانه به دهینکی پرستم وناله بارت بینه بهر چاو بازارگانه خورن مژگان دهینی که نالوگر به خورن و گۆلنی نهم و نهو دهکین ، که چسی نهم دیمه نه له راستی دا وانی به نگر چسی هدر پروک شیش بی - بازارگانه کافی کویله قیر بوون چون رهواج به ماله کدبان ددهن ، کویله کان قهلهو دهکین و جل و بهرگی باشیان له بهرده کین و له جوانترین شیوه دا دهیان هیننه بازار ، سهرای نهوش جینگای فروشتنان هه میشه پالو خاورن و ریک وینکه و چنده نمونه یک له ژنر پیاو به بهر دهرگانان داده نین که سهرنجی کربار پاکشی و بجی ته ژوری .

نگر بوت ریکهوت به بهرده می دوکانیکدا تی پهری ، خاوره کی با شاگردیک زور به ریزو نزا که تهوه پیشوازیت لی دهکاو ده تاته ژوری به لکو دلت به کینکیان بگری چاوت به کویله کان بکوی لهو هه موو پیاو و ژن و گنج و پیرو مناله ، که دانراون بو فروشتن به کومیل و بهدانه .

تا بهم شیوه به نهم مرقانه ده فروشتن یا به کری دهترین به پی ی ئاره زروی بازارگانه کهو پیدارسته کافی بازار .

نهم و ئو دلف و شمش کویله ی تر به ره و گه نجینه می مرزا (سه کگری) کویله فروش بران . بو شوی هه موو کرانه ژورینکی بان و بهرین و هینده قهله بالغ بوو جمعی دههات له ژن و پیاو منال و ههراو هوریا به یک بوو نهو سهری دیار نه بی .

نهم هینده شپزه و دلهنگ بوو توانای به شداری نهو گالنه بازارهی نه بوو ، به نهیا دور لهوان کروشکه می کرد بوو .

سهر نهوه به که کویله فروشه کان هه میشه ههولی نهوه ددهن که نگر چسی پروک ش و دروش بی کویله کانیا به بهختبار و دلخوش دیار بن و بهرده وام قریوه بان بی ، تا فربانه کهون بیر له نه هه می و نه گبهی خویان بکه نهوه ، لهوش زیاتر نگر بویان بکری هه موو ههست و نه سنجیان دامالان تا نه به لئ ده رک به نازار و ناخوشی بکهن به تایه بی نگر بیانهوی بیان فروشن به ناغا کافی باشور ، نهوه ده بی گیانی قینه به رابه نی گوی نه دانه نازار و خوگرن قیر بکرن تا هه رگیز بیر له رزگار بوون و نازادی نه که نهوه .

زور جار بازارگانه کان کۆمه لی کۆیله ده کړن له فرجیناو که تناکي، ئینجا دهیان بدنه ناوچه به کی خوش و دلگیر تا تیر هه وای پاك هه لمژن و خواردن فی باشیان دده دنی تا قهله و بینه و بیز نه وای بیزاریش نه بن که مان و موسیقایان بو ده هینن وشه و پوژ زر مه یان دی و هه لده پیرن و گۆرانی ده لێن . جا قوربه سهر نه و کۆیله یه که هاو به شی ئهم نازو نيعمه ته ی ئاغای ناکا !! بو سبه بنی هه موو ئاماده بوون «سه کگر» خه ریکی ئاماده کردنی کۆمه لیکي جوان و پړیک بوو تا هه راجیان بکا ، و له شیوه ی باز نه یه کدا ریزی کردن و به دار حه یزه رانی که وه به دهم جگه ره کیشانه وه به ک به سهر یان دا ده گه را تابزانی هه موو پړیک و پیکن و یا که م و کورتی یان فی یه . بازار ده که ش بریتی بوو له باز نه یه کی گه و ره ی به رین و له لای سهر و وه سه کۆیه کی جوانی مه ر مه ر دروست کرابوو ، که هه مه چیه پیاوی له سهر و وه له م لا و نه و لایه وه دوو به سته ی به چو وکی تر هه یه که ده لاله کان به زمان لووسی و لی هاتووی خویان به هه ر دوو زمانی ئینگلیزی و فهره نسی به شان و باهری کۆیله کاندای هه لده دهن و خه لکی جوش دده دن بو هه راج کردنه که . .

له و لاشه وه له سهر سه کۆیه کی تر کۆمه لی کۆیله وه ستاون له وانه (تۆم و نه دولف) ، که خه لکیکی باشیان لی کۆبۆته وه سهر یان ده که ن و ده ستیان لی دده دن و قسه یان له گه ل ده که ن ، ده لیت و لاخ هه لده بۆرن .

تۆم سهر یی نه و ده و چاوانه ی ده کرد که ده و ره یان لی داوه و بیری ده کرده وه له دلی خۆیدا ده یوت نه مانه هه موو که ته و پيس و نا قولان هیه چیان له سانت کلیری جوانه مه رگ ناچن . پيش نه وای هه راج ده ست پی بکا ، کابرایه کی کورته بنه ی تیک سمر او هاته بازاره که و کراسکی به خه دادرا و پانتۆلیکی کۆنی داریوی له بهر دابوو هه ر ته کانی ده داو خۆی ده کونایه پیشی . . ده ستوت زۆری په له یه و فریانا که وای .

که گه یشته سهر کۆیله کان به و ردی تی ده و روانین و سهر یی ده کردن . تۆم ، به لا چاو سهر یی ده کرد ، هه ر که بینی زه نده قی چوو وه هتا نه و زۆر تر لی ده هاته پیشه وه . ئهم پتر ده تر سا . .

له گه ل نه و کورته بالایی و به چو وکی یه دا پته و به هیز دیار بوو ، که لله ی زل و دوو چاوی گه و ره ی سهر و دوو بروی نه ستور و قژکی زبری سوور دوو کۆلمی ده هاتن و ده چوون و هه ندی توتنی له ناو دهم نابوو ده ی جوو جار جاریش تی ده کرده وه . دوو ده ستی گه و ره ی توو کاوی و په نجه کانی به نینۆکی در یژی پرله چلک دوا ی هاتبوو .

ده هات و ده چوو و کۆیله کانی تاوتوو ده کرد ، چه ناگه ی تۆمی گرت و ده می دا پچری سهر یی دانه کانی بکا ، بالی پی در یژ کرد سهر یی بازووی کرد ، پی ی ووت هه لبه ز ته ره و بازیدا تابزانی قاچی تا چ راده یه که به هیزه ، ئینجا پرسیا ری لی کرد :
«له کۆی گه و ره بووی ؟»

تۆم سەبىرىكى دەورۇپشتى خۇي كۆرد وەك يەككە بىھۇي داۋاي يارمەتى بكا ووتى :
«لەكەنتاكى»
«چېت دەكرد لەۋى» ؟
«خەرىكى كشت و كال بووم»

«ئاي لەۋ قسە قۇرە !»
«لەسەر ئەۋ لاچوۋ لەبەردەم ئۆدولف ھەندىك وەستاۋ تەبىكى كۆرەسەر پىلاۋە بىرىقە دارەكەي و كە دەروېشت لەبەر خۇيەۋە جىئوى دەدا .
سېھەم جار لەبەردەم ئەمىلدا وەستاۋ دەستىكى ھىنا بەمل و گەردناۋ دانەكانى سەبىر كۆرۈپاللىكى پىۋە نا و داى بەسەر داىكى دا كە وەختە بوو لە داخا بىرى كە ئەۋەي دى .
«فروشتن دەستى پى كۆرد ، ئۆدولف پارەيەكى زۆرى كۆرد درا بە گەنجىكى قوز ، شەش كۆرەكانى تىرىش يەك لە داۋاي يەك فروشران و روېشتن .
ئىجا دەلەكە ھاۋارى لە تۆم كۆرد :

«ھىي «كۆرە تۆ» . . . وەرە» !
تۆم بە شېزەنى سەركەۋتە سەرسەكۆكە ، دەلەكەش لەۋەلاۋە دەستى كۆرد بە ھاۋارو بانگىردن كە لەبەر غەلبە غەلب و قەرەبالغى كەس نەيدەزانى دەلى چى ، جارى بەفەرنسى ، جارى بە ئىنگلىزى دەيىقېراند و بە شان و باھۋوى تۆم دا ھەلى دەدا و ھەرئەۋەندەي زانى زىمەيەك ھات و دەلەكە ھاۋارى كۆرد و ئەمىش لە دوا وشەي زىاتر گۆي لى نەبوو . .
دۆلار ، وخىرى لى بىنى . ئىتر ھەموو شىك براپەۋە تۆم ئاغايەكى نۆي بۇ پەيدا بوو . لەسەر سەكۆكە دابەزى و كە دەبىنى كابرانى كۆرتە بنەي قەلەۋ وەستاۋ ، شانى گرت و فرى دايە قوزنىكەۋە ووتى :

«ئا لېرەدا بوۋەستە»
تۆم دەنگۆت لە ھۆش خۇي چوۋە و ھىچ ئاگاي لە خۇي نەبوو ، ھەراچ كۆرد ھەر بەردەوام بوو ، ھاۋارو بانگىردن بەفەرنسى . . . بە ئىنگلىزى . . . چەكوشى دەلەكە زىمەي ھات و داىكى ئىمىلدا فروشران جەرگى برا لە تاۋ كچەكەي و دەستى كۆرد بە پارانەۋە لە ئاگاەكى بەلكو كچەكەشى بىرى ئەۋىش بەدەم تەماشى كۆردنى كچەكەۋە ووتى :
«با بزانم ھەۋلىك ئەدەم»

ئىجا ئەمىلدا چوۋە سەر سەكۆي فروشتن و ھەراچ كۆرد دەستى پى كۆرد ، نرخی ھىندە بەرزبۆرە ئاگاەكى داىكى ئىتر لە توانايا نەما زىاترى بكاۋ بىكېرى ئاگاەكى تۆم ئەۋىشى قوزتەۋە .

ئەۋە ماۋە كە بلىن ئاگاەكى تۆم و ئەمىلدا ناۋى (لېغرى) بەۋ كىلگەيەكى ھەيە لەسەر پروبارى سوور .

٢١ - گوزهرکردن به رووباره که دا . . .

پاپۆرێك به رووباری سووردا ههڵدهگهرا . . له سوچیکی دا تۆمی کلۆل ههڵتروشکا بوو دهست و پێ به کۆت و زنجیرهو ، دل پر له غهم و پهزاره و بێ هبوا . . ههموو شتیك بهسهه چوو . . ئای که خهیاڵی خوشی دهکردو ههمووی بهبا چوو . . کێلگهی کهنتاکی . . ژنهکهی . . منالهکانی . . شلبي . . قژی زهر دوجاوی کالی ئیفا . . سانت کلیری پیاو چاڤ . . چهندهها کات و روژی بهتالی و بێ کاری له تهلارهکهی سانت کلیر . ههمووی روشت . . ههچی نهما . . بۆ ؟ . . ئهی چی جینگهی تهوانه دهگری ؟
(لیغری) پاش ئهوهی ههشت کۆیلهی لام لاو ئهولا کړی ، دوو دوو پینکهوه کۆنی کردن و بهرهو کهشتی یه که لی ی خورپین که ناوی (دزی ده ریا) بوو ، وه له کهناری شارێکی قهراغ ئاوی نزیك لهنگه ری گرتوو .
که کهشتی یه که به ری کهوت ، لیغری ئاغا هات و وکۆیلهکانی بهسهه کردهوه و له بهردهم تۆم دا وهستا ، که سهیری کرد جل و بهرگی پاك و خاوین و ئالا و والای له بهردایه وجوونی پێلاوی جوانی له پێ کردوه .

لیغری به تورپه بی وه تی خوری : ههسته سه ربی ، تومیش له بهر کۆت و زنجیری قاچ و دهستی به زهحمهت ههلسا ، لیغری دهستی دایه یه خه ی کراسه که ی و پای وه شانده له بهری دا که نه ئنجا په لاماری جانتا که ی داو کراس و پانتۆلیکی رزیوی کۆنی ده هیناو بۆی فری داو دهست و پی ی کرده وه ، تی خوری به چی لهو لاهه خوی بگۆری و جله تازه کانی دانی ، که تۆم خوی گۆری و لی بۆوه ، خیرا لیغری دهست و پی ی زنجیر کرده وه ، گیرفانه کانی پشکنی ده سیریک و چه نه بوو که شوشه یه کی بچووکی دۆزیه وه که وه ختی خوی ئیقا یاری پی ده کردن . . دهسته سه ربه که ی ختی به گیرفانی و بوو که شوشه کانی فری دایه ئاوه که وه و سه ربیکی تۆمی کرد بینی وادلوپ دلوپ فرمیسک به چاوی دا دپته خورای . .

جانتا گه وره که ی تۆمی هه لگرت و بر دیه ته و سه ربی که شتی به که کرێکاروئیش که ری ناو که شتی به که ی لی کۆبووه و چی تیا بوو هه راجی کرد و فروشنی دوایش جانتا که ی دانی ، ئنجا هاته وه لای تۆم ووتی :

«گۆت لی بی تۆم ! ته و بارم سووک کردیت و ئیتر ئاگات له جل و بهرگ و پیلاره که ت بی چونکه بهم زوانه چاوت به یی تر نا که ویتته وه»

دروسی ههنگاو هاته دواوه و نه راندی به سه رب کۆیله کانی دا :

«هه موو گۆیتان لیم بی ! سه ربم کهن . . سه ربی ناو چاوم کهن . . چاوم !»

له گه له هه موو دهم کردنه و یه کدا قاچی ده کوتا به زهوی دا هه موو چاویان تی بریبوو ده ستوت نۆقاندونی . . پاشان دهستی به رز کرده وه و ووتی :

«خو هه مووتان مسته کۆلهم ده بین ! ئا . . بزانه !»

- دای به دهستی تۆم دا .

«بر خوا پیتان ده لیم مستم وه که ئاسنه و میشتکان ده پۆتم . . هه تا ئیستاش هه یج کۆیله یه کم نه دیره به یه که مست زیاتر نه تۆبی بی» ! چه پۆکی به بهر لووتی تۆم دا ده هیناو ده برد ، تۆم له ئاوا هه ندی سه ربی برده دواوه .

دیسانه وه لیغری ووتی :

«من خۆم سه ربکاری خۆم و هه رگیز له و سه ربکاره قۆرانهم نه گرتوه بۆ کیلگه کهم ئاگاداریشتان ده کهم که هه یچم لی وون نابی و ده بی به ربیک و پیککی له گه لم برۆن و چاوپۆشیش له من نابین ها . . من به زه ییم به کهس دا نایه ته وه و گوناھی خوشتان به ته ستۆی شکاوی خۆتان» . . که شتی به که به خوی و باره قورسه که یه وه روو باره که ی ده دری و ته وه نه ده فرده لۆکه ی لی بارکرابوو ده ستوت کرده و به ناو ئاوداری ده کات . . که گه بیشته شارۆچکه یه که لیغری ماله که ی داگرت . .

۲۲ - سوچه تاریکه‌کان

تۆم و کۆیله پیاوه‌کان ریزبوون و کهوتنه دوای عه‌ره‌بانه‌یه‌کی قورس زه‌و ، دوو ئافه‌ته‌که‌ش له نیوکه‌ل و په‌له‌کاندا جینگای خویان کردبووه و لیفری ئاغاش له‌سه‌ر کورسی‌یه‌که دانیشیبوو . . عه‌ره‌بانه به‌ره‌و کیلگه‌ی لیفری کهوته ری .

ناوبه‌ناو لیفری شوشه‌یه‌که مه‌ی له گیرفانی ده‌رده‌هیناو قومبکی لی ده‌داو هه‌لی ده‌گرته‌وه . ئه‌م جاره‌یان سه‌یری ده‌مو چاوی ئه‌وانی دواوه‌ی کردو ووتی :

- « ئاده‌ی کورینه گۆرانی‌یه‌که بۆلین »

ئیتړ ئه‌و دا ماوانه یه‌که سه‌یری ئه‌وی تری ده‌کردو دوا‌ی یه‌کیکیان ده‌نگی لی هه‌لبری به گۆرانی‌یه‌کی ساده‌ی نیو قولله ره‌شه‌کان و ئه‌وانی تر بۆیان ده‌سه‌نده‌وه تا‌گه‌یشتنه کیلگه‌که .
وا دیار بوو ئه‌و کیلگه‌له زه‌مانی دا زوو زوو جوان و رێک و پێک بووه به‌لام ئیستا واپیس و به‌ره‌للاو بی خزمه‌ت دیاره ، چونکه لیفری ته‌نها مه‌به‌ستی پاره په‌یدا کردن و کو‌کردنه‌وه‌ی بوو .

له نهغه تهق و گرمه گرمی عه ره بانه که سی چوار گه مال را پرین و هه لمه تیان بو هینا
له گهر نهو کویلا نه بهوونابه که لهوی ئیشیان ده کرد وورگی توم وهاوری کافی یان

را ده دا .
لیفری دهستی هینا به سهر و پوته لاکی سه گه کانیاو ده بیوت :

«نانه مانه به ری تان ده که نه گهر را بکه نه وام را هینان بکه ونه دواي قولله رهش و به دهک
هه ناسه وهك حه لوا بيقوزنه وه» .

دور کویله (سامبو ، کامبو) هاتن به به ره و پیری لیفری به وه .

ئهم دوانه ، پهروه رده ی دهستی لیفری بوون و له سهر رق و کینه و بوغزاندنی ئهم و نه و رای
هینا بوون وایان لی هاتبوو زور درندانه له گه ل هاورى کویله کافی خویندا ره فتاریان ده کردو

نه وایش هه تا بلی ی رقیان لی یان ده بووه !

ئا بهم جو ره لیفری ناپاک و تاوانبار نه و هه ژارانیه له یهك تیژ ده کردو دوو به ره کی ده خسته
به بیانه وه .

لیفری قیزاندنی :

«ناده ی سامبو بیان دهره پیش بو ماله کان» !

ئجرا روی کرده ئیمیلین و پی ی ووت :

«نوش گیانه» ههسته له گه لم وهره ژورری . . .

توم له وه زیاتری نه بیست چونکه به دواي ئه وانی ترکه وت . ئهوی لیفری ناوی نابوو ماله کان
برینی بوو له دالائیکی تاریکی بی په نجه ره له هه ردوو لاوه قولفی په پرپوتی لی کرابوو . ده توت
زبندان و له توزیک کا زیاتر هیچی تری تیارانه خرابوو که کویله کان له سهری ده که وتن .

کویله کان درهنگانیك له کار گه رانه وه بوئه و کونه سه گانه . . ئای که نه هه مانه به . .
رانیك ناده میزاد . . ژن و پیاو . . پی خاوس و برسی و شه که ت و ماندو . . هه موو ده وری

ده ستار یک ده دن تا نوره یان دی و هه ندی جو ده هارن و ده بکه نه به قورگی مناله کانیاو . .
بو نه گه تیش که توم و هاورى کافی گه یشتن گه رمه ی ئیش و کار بوو و خه له و خهرمان

کوده کرایه وه و ده بویه هه ر کویله یهك چی له توانادا بویه دریغی نه کردابه بویه که ده گه رانه وه
هه موو له پهل و پو ده که وتن . هاره ی ده ستار تانیوه شه و دواي نه ده هات ، چونکه ده ستار

که م و برسی زور بوو .

تومی هه ناسه سارد و هه ختابوو له برسا ده مرد که کامبو گه یشته سهری و نوره که یهك گه نده

گه نه شامی بو هه لداو پی ی ووت :

«بگره گه ماله رهش !! ده بی که م خوری بکه ی چونکه ئهم هه فته به له وه زیاتر تام
ناکهی !!»

۲۳ - کاسی . .

هيندهى نه برد تۆم له ههموو جهمسهرينكى ژباني نووى تى گه يشت و به ههموو توانايه كى
يه وه وبه دلسوزى ههولى ده دا ئازارو ئه شكه نجه له بير خوى به ريته وه .
خوى توند كرده وه و بريارى دا خوى راگرى بو ههموو ئازارو زه بوونى يه ك كه تووشى ده بن .
ليفري سهرنجى دا تۆم گه لى رهوشى چاكي تيدايه و خستى يه ريزى كويله چاك و بهرهم
هينه ره چاپوكه كان به لام له دله وه زورى رق لى بوو - ئه و يش رقى مروقه درنده و ناپا كه كانه
به رانبهر به پياو چاكان .

لېږى سەبىرى كرد ھەر كە لە كۆيلەيەك ھەلەداو داركارى دەكا تۆم چاوى تى دەپرى و
بەقېنەو تى دەروانى . جا لە راستى دا كە لېږى تۆمى كېرى ويستى بىكا بە سەروكى
كۆيلەكانى تر ، بەلام چاودىرو سەروك كۆيلە دەبى دل رەق و بى بەزەبى و درندەبى و تۆم یش
ھەر لە ئەسلا دل نەرم و بى وەى بوو ، بۆيە لېږى بېرىدا ھەندى عاقلى بكات !!
بەيانى بەك كۆيلەكان بەرەو كىلگەى لۆكە كەوتنەپرى ، تۆم چاوى بە ئافرەتېكى نوى
كەوت كە رېك و وېك و بە رەنگ و بۆ و ، بالا بەرزو ناو قەد بارىك و دەست و پى خېن
بوو . بەرووخسارى دا واديار بوو سى چل سالىك دەبوو .

دەم و چاوى لەوانە بوو كە ھەرگىز لە بىر ناچىتەو ەوى زياتر سەرنجى راكېشاو دوو چاوى
رەش و برژانگە درىژەكانى بوون كە كلۆلى و بەد بەختىيان تيا قەتېس مابوو .

تۆم سەبىرى كرد ئەم ئافرەتە زۆر گورج و گۆل و ئىش كەرە ، لەولا تۆمەو «لوسى» ئىشى
دەكرد واديار بوو زۆر ھىلاك و ماندوو بوو ، كە تۆم پى كەيشت چىنگى لە لۆكەكەى خۆى
ھەلگرت و خستى يە سەبەتەكەى (لوسى) وە بۆ ئەو ەى بەھوى كەمى بەرھەمەكەى لى دان
نەخوا . لەو كاتەدا «سامبۆ» بەرەو پرويان ھات و بىنى و ئەمىش كە ھەر خۆى زۆرى رق لە
«لوسى» بوو شەقېكى تى ھەلداو قامچى يەكېش گەياندە دەم و چاوى تۆم ئەمىش بى ئەو ەى
نقە بكات دەستى كردهو بە پەموو رېن و لوسى یش لە ھۆش خۆى چوو سامبۆ درندە
ھاوارى كرد بە سەرياو ووتى :

«ئىستا ھۆشت دەھىنمەو . . لە كافور چاكرم ھەيە !»

دەرزى بەكى لە يەخەى كراسەكەى كردهو تا سەرەكەى چەقاند بە لا رانى ئەو بەستە
زمانەدا ، لەتاوا بە دەم نالەو وىستى ھەستىتەو ، سامبۆ پى ووت :

«بىنو جارىكى تر دەست لە ئىش ھەلگىرى و بوو ەستى وات لى دەكەم مەرگ بە ئاوات
بخواى» تۆم ھەر چەند ئەو ەشى گوى لى بوو بەلام كردى بە رەقە بەرەبەنى و ئەم جارە چى
رېن بوو ھەمووى كرده سەبەتەكەى (لوسى) يەو ە ئەمىش لە ترسا دەلەرزى و پى ووت :

«مەكە ! تۆ نازانى چىت لى دەكەن لەسەر ئەو ە» .

تۆم وەلامى دايەو ە :

«من لەتو باشترم و زياتر بەرگەى ئازاردان دەگرم» ئافرەتە نوى كە لى يان نرىك بۆو و گوىشى
لى بوو «لوسى» چى پى ووت ، چاوى ھەلېرى و بەتۆمى ووت :

«تۆ نازانى لە كوى دەژىت . . ئەگىنا وات نەدەكرد ! بەلام با مانگىك لىرە بى . . ئەوسا
خۆت دەپارېزى» ئەمەى ووت و ھەندى لە پەموو ەكەى خۆى كرده سەبەتەكەى تۆمەو ەو
دەستى كردهو بەكار كردن . ھىشتا ئىوارە نەھاتبو سەبەتەكەى خۆى پى پى ، كردبوو و چەند
جارىكېش يارىدەى تۆمى دا .

تا روژ ناوانه بوو دهستان له ئیش هه لئه گرت و ئینجا سه به ته کانیا ن خسته سه ر سه رو به هیلا کی
گه رانه وه به ریز روشتن تا گه یشتنه ئه و جیگه یه ی په مووه که داده نین .
لیفری له وی دانیشبو و قسه ی له گه ل جووته پیاوه که ی (سامبو ، کامبی) ده کرد .
سامبو وونی :

«تۆم ئازاوه چی به و گیره شیوینی ده کا . . ئه مرۆ گرتم په مووه که ی خوی ده دا به «لوسی»
جاوا بررا روژنک دی کۆیله کان وا تی بگه یینی که گوايه ئیمه زۆر دارین و زو لمیان لی ده که یین»
لیفری وونی :

«ئا . . ئاوا . . ئاده ی بیینن بو ئیره !»
ئهمه ی ووت و خوی کرد به ژووری لۆکه کیشانه که دا ، یه ک یه ک کۆیله کان ده هاتن و چی یان
کو کرد بووه دایان ده نا .

سه به ته که ی تۆم پر بوو به لām به لاچاو سه یری ئه و ئافره ته (لوسی) ده کرد که یاری ده ی ده دا
ته ماشای کرد زۆر به که ساسی و تر سه وه چووه به رد هم لیفری ، هه رچه نده ئه میش سه به ته که ی
پر بوو به لām لیفری نه راندی به سه ریا و وونی :
«ئه مه لی . . بی ئابروو . . ئه وه نده ت نه هینا وه که پی مان ووتویت ئا له ویا بووه سته دوا یی
چاره ت ده که م .

ئافره ته نوی که «کاسی» هاته پیشی و زۆر به لووت به رزی و که شخه وه په مووه که ی دانا و
لیفریش به گالته پی کرد نه وه سه یری کی کرد . کاسی چاوی پر یه چاوی و شتیکی به فه رنسی
پی ووت و پستی تی کردو له سه ر خو دوور که و ته وه .
لیفری تۆمی بانگ کردو پی ی ووت :

«تۆم ! ئیستاش بتکه م به جی گرو یاری ده ده ری خو م وه ره ئیستاش ده بی ده ست بکه ی
به فرمانی تازه ت ، ئاده ی ئه و ژنه م بو دارکاری بکه ! !»
«گه وره م ! تکام وایه ئه و کاره م پی نه سپیری ، من به ژیا نم ئازاری میرو له یه کم نه دا وه و
شتی وام . نه کرد وه نیازیشم فی یه بیکه م !»

«وابزایم زۆر شت فی ده بی پیش ئه وه ی لای من بروی» ! لیفری ئهمه ی ووت و ده ستی دابه
قامچی به که ی و هه تا هیزی تیا بوو دای به سه ر وچاوی «تۆم» دا و ئینجا تی ی که وت به شق و
زله و قامچی تاده ستی شل بوو ، ئه و سا پی ی ووت :
«ها . . ئیستا ده لی ی چی ؟ دارکاری ئه که ی یان نا ؟»
«نه خیر . . گه وره م !»

ئاوا «تۆم» سوور بوو له سه ر قسه ی خوی ، ده ستی هینا به ده م و چاویا و خوینه که ی سړی ئینجا
وونی :

«ئامادەم شەو ورۆز ئېش بىكەم و ماندووم تا ھىزم لەبەر ئى ! بەلام ئەوى تۆپىم دەلى ئى من بەرەواى نازام و نايكەم» !
چرە چرپ بلاو بوو لەناو كۆيلەكانداو واقيان ورمە لە ئازايەتى و نەبەردى تۆم و سەبرى بەكزبان دەكرد و خويان حازر كردبوو بۆ نالە و گرمەى ئاغا . لىفرى كە گوى ئى لەمە بوو دەمى دا پېچرى و ھەرگىز لەو برۋايەدا نەبوو قوللە رەشيك بتوانى لە ئاستيا دەم بىكەتەو و بلى نە . . .
نەرنەدى بەسەريا :

«چۆن . . . چۆن گەمالە رەشى چەپەل ئەوى من پېشت دەلېم تۆ بە رەواى نازانى ؟
جا كەى كۆمەلە كەرىكى وەك ئىو زانیو پەتى چى رەوايە و چى ناپەوايە ، كەواتە جەنابت ئېسنا رەوا ئى يە ئەم ژنە داركارى بىرى . . . ھا . . . ؟

«بەلى گەورەم ! ئەم ئافرەتە داماو كۆلەوارەو بە پیاو پەتى نازام داركارى بىرى و ھەرگىز ئەو ش ناكەم . بىكوژە ئەگەر دەتەو پەت بەلام ھەرگىز لەو برۋايەدا مەبە دەستەم لەپروى ھىچاندا بەرز بىكە مەو .

لىفرى لەتاوا چاوى زەوى نەدەدى و لە تورە ئى دا دەلەرزى و گەرلە ھەر دوو چاوى دەبارى ، بەلام دانى بە خوى دا گرت ھەر وەك درندەكان كە يارى بە ئىچىرەكانيان دەكەن پېش خواردنى . ئاوا گالەئەى بەتۆم دەكرد و ووتى :

«ئەوا سەگىگى لە خواترس و بە دىن مان بۆ ھات و ئىمە گوناھبارىن و . . . ئەو زاتە موبارەكە دەمان ھىتتەو سەر رېگەى راست . . .

باشە كەرە تۆ چى لە كىتې پىروژ دەزانى . . . ھا . . . ؟ ئەى نەى ووتو ، خزمەتكاران دە ئى مل كە چى ئاغاكان بن» .

ئەى من ئاغای تۆ نېم ؟ ئەى ھەزارو دووسەد دۆلارم نەداو بەم چوارچىو رەشە نالەبارەى جەنابت ؟ ئەى گوايە تۆ مالى من نیت بە لەش و گيانەو ؟ ئەمەى ووت و بە پىلاو ھەرەكانى شەقىكى تووندى ھەلدا لە تۆم وا گۆلەى كرد خەرىك بوو لەگەل ئەرزا جووتى كا . بەلام بەرزبوو و سەبرىكى ئاسمانى كرد و ووتى :

«نەخىر ! گيانم ملكى تۆ ئى يە !! تۆ نەت كرىو و پېشت ناكبرى ! ئەو كەسە كرىو پەتى كە دەتوانى پىيارىزى ! ئىتر بەلامەو ھەرگىز ئى يەو تۆش ناتوانى نازارى من بەدى !»
لىفرى دىسان قىژاندى يەو !

ادەت بىنمەو ! سامبو ! كامبو ! ئادەى ئەم سەگە بەرن و شل كووتى عومرى بىكەن ! بەلام وائى يەك مانگ لەجى دا بۆى بىكەوى .

٢٤ - ئافره ته رهش باوه كه

شه وگار زوړى به سهرچوو بوو ، توم له هۆده يه كى چولى په نادا فرى درابوو ، دهى نالاندو خوښ له برينه كانى دهر وى و هيندهى تينو بوو وهخته بوو گړى تى به رڼى . له پرگړى له دهنكى پى به كيك بوو و تروسكايه كى به دى كرد بهر و رووى دى ، به هياوشى ووتى :
- «ته وه كى به ؟ قومى ناو . . له رى خوا قومى ناو . . » ته وى ده هات «كاسى» بوو ، چراكهى له سهر نه رز داناو جاميك ناوى بو تى كرد ودايه ده ستى ، توم ووتى :
- «زور سوياست ده كه م خانم گيان»

- «من خانم نيم . . بگره قولله ره شيكى كه ساسى وه كو توم»
هه ندى كاي بو راخست و ناو پرژتني كرد تا ته رڼى ، پى ووت بچينه سهر ته وى ربال كه وى ، به ههر خاليك بوو خوى گه يانده ته وى ، هه ندى نارام و گه ليك سه بوورى به ته رى يه كه هات و كاس ده ستى كرد به تيار كردنى زامه كانى . . ووتى :

«ههی ئاخو شهر تو نه نه بوایه وات بگردایه !! راسته تو نه بهردو دلیری به لأم بی سووده و
که لکی فی یه و ناچاری هه ده بی مل که چ بی ، نیمه لهم چولهوانی یه داین و هیچ که سیکری
سپی لی فی یه سبهینی له سهرت هه لداتی و شایه تیت بویدا که که و لیان کردوی یا کوشتیانی یا
سهگ ورگی هه لد ریت !!
ئینجا تو بو کی خوت ده فیه و تینی ؟ بوئه وانه ؟ بهو خوایه هه هه لیکیان بو بره خستی هه موو
ذهبن به دوزمنت !»

«نای که کلون !! باشه کی وای ره حم و دل ره قی کردون ؟ که واته نه گهر منیش مل که چ
چم ورده ورده وهک نه وانم لی دی !! من هه موو شتیکم له دهست چوو . . مال و منال . .
جی وری ی باش . . ئاغای چاک که واته هه ره نهو دنیام ماوه ! به خوا نه ویش له دهست نادهم
ونا به سگی بهو ده رکی ئاغای وهک سامبو !» «کاسی» هه ندی سبهیری کردو هه ناسه به کی
قوولی هه لکیشاو ئینجا ووقی :
«به خوا راست ده که ی . . به لأم به داخه وه !»

ئافره ته له تاوا گینکلی ده خوار دوو له سهر زهوی یه که ته پاتلی ده داو ووقی :
«جا بهرگری کردن چ سوودی هه یه ؟ یاده بی مل که چ بی ، یا ده بی له ژنر دارا برزی ی !»
«که واته با بزم ! لهو بروایه دام خوا لیم خوش بی !» ئیتر ئافره ته بو تومی گیرایه وه که
چون ده ستاو دهستی کردو هه تا گه یشتوته مالی ئهم سهگه خوانه ناسه . پاشان ئاوه که ی بو جی
هیش و رویش . . لهو کاته دا لیفری له هوله که دا له بهردهم ئاگره که دا دانیشنبوو پینکی
مه ی زور خهست و به تینی به دهسته وه بوو هه لده قوراند له بهر خویه وه جنیوی به سامبو نه دا که
ئاوا تووشی شهر ی کرد له گهل کویله کاندای ، نه وه تا توم ، هه تا هه فته به کی تر توانای ئیش
کردنی فی یه ، لهم بیر کردنه وه یه دا بوو . . سامبو خوی کرد به زور ره که ی دا و شتیکی پیچراوه ی
دایه دهستی ، لیفری ووقی :
«ئهمه چی یه کوری سهگ ؟»

«نووشته یه گه ورهم !! لهو نووشته نه یه که قولله ره شه کان لای جادوو گهره کان پهیدی
ده که ن ، تا ههست به ئازاری دارکاری و تی هه لدان نه که ن ، جا ئهمهش له ملی توم دا بوو !»
لیفری لهو که سانه بوو بروای به جادو شتی پروو پووچ و دو عاو نووشته بوو ، که نووشته که ی
کرده وه دۆلاریکی زیوی و چهند تاله موویه کی زهر دی تیا بوو ، موو کانی له په نجه به کی یه وه
ئالاند ، ههستی به ترسیکی زور کرد ، نه پاندی به سهر سامبو داو مووه که ی له په نجه ی
کرده وه و فری ی دایه ئاگره که وه ووقی :

«ئهم به لایهت له کوی هینا ؟ جارینکی تر شتی وای بو من مه هینه !»
سامبو ، وهخته بوو زیره بکا و بوی ده رچوو ، له راستی دا لیفری بو یه ترسا لهو مووه چونکه

له گه لږچې تېدا هم موو ژباني سهرسهرېتي و خو پرتې بوو ، جا شه ويك كه سهرگه رمي خوار دنه وهو
 رابواردن بوو زه لامېك هاتوو دوا نامه ي دايكي گهيانده ده ستې و پي ي راگهيانده كه دايكي
 مردوه ، ليغري كه نامه كهي كرده وه چهند تاله موويه كي قزي دايكي تياوو نه مېش دهرې
 هيناو ئالاندي له پهنجه يه وه و كسپه له پهنجه ي هه ستاو واي زاني دوو پشك پي وه ي داوه يده
 مووچهره كه به ته پلي سهر يا هات و له بني پي يه وه دهرچوو . ده ست به جي مووه كهي فرې دايه
 ناگره كه وه .

تير له و ساوه ليغري ناو به ناو له خه ودا دايكي دپته پيش چاوي ، به شپزه يي و
 هه لېزې كاوي يه وه ، نه مېش هه ندي مووي قزي له پهنجه يه وه ئالانده وه ده يگوشي و نازاري
 ده دا ، راده پري و هه موو گياني وهك شوپه يي له ترسا ده له رزي و ناره قبيكي سارد ده كاته وه .
 كه سامبو رو ي خوي هيدي كرده وه و لومه ي خوي ده كرد كه بوچي ناوا به لاوازي خوي
 نواند له بهر دهم كويله كهي دا ، واي به باش زاني كه هه ردووكيان (سامبو و كامبو) بانگ كاو
 گوراني بولېن و سه ماي بو بكن . زور جاريش ليغري واي لي ده كردن ، ويسكي ده داني و
 سهر خوشي ده كردن تير نه وانېش گوراني يان ده ووت و هه لده پهرين و قريوه يان ده هات .
 بو سبه يني ليغري هاته لاي توم و نوو كه شه قبيكي تي هه لداو ووتي .

- «ئاده ي هه تيو . . بزانه ئسته چوني ؟ ده بي ته وه ي دويي عاقلې كردې و ؟ بوو بوو يي به
 پياو ؟ !

توم وه لامي نه دايه وه و ، ليغري شه قبيكي تي هه لداو ووتي :
 - «هسته . . كه ره !

به لام هه ستان بو يه كيكي ناوا په كه ووتوو وداوه شاو هه روا ئاسان في به ! سهرباري ته وهش
 توم به هه ر حالېك بوو هه ستاو زور به گران به پي وه خوي راگرت . .
 ليغري زور درنده ده دايه قاقاي پي كنه ين ووتي :

- «ته وه في به به پي وه ده وه ستې ! دياره باشيان تي هه لنه داوي ! ئاده ي هه تيو چوك داده
 داوي لي بووردنم لي بكه له سهر ته و قسانه ي دويي كردت » توم هيچ نه بزواو ، ليغري قيراندي
 و قامچي يه كي گهيانده ده مووچاوي :

- «كرنوش به ره . . كوري سه گك !

توم زور به هيمني ووتي :

- «گه وره ناتوانم ته وه بكم ! چيشم كرده به راستي ده زانم و له داهاتووش دا هه روا ده كم !
 جا چي ده بي با بي » .

- «كه واته هيشتا تو نازاني چيت به سهر دېنم توم ناغا ! ؟

بو تو واده زاني به و تي هه لداهه رزگارت ده بي ؟ قورت به سهر ته وه هه ر هيچ في به ! هه ر

لهكهى بت بهستنهوه به قهدى دارپكهوهو ئاگر له ژبړتا بكنهوه ؟ چونه ، ها . . .
-اناغا . . . دهزانم دهتوانى چى خراپه پيم بكهى بهلام . . . «توم» خوى قيت كردهوهو دهستى

لك ناو ووتى :
-بهلام پاش نهوهى دهكوژى . . . ئير هيچى تريت پى ناكړىو پاش نهوه نهمرم دهست
پى دهكا ! ليفرى دانى لى جبر دهكردهوه بهلام هينده تورپه بوو نهيتوانى قسه بكا . نوميش
لهسر خوو بهسهر بهستى چى له دليا بوو هلى رشت :

-آگه ورهم ليفرى ! تو منت كرهيووه منيش نامادهم خزمه تكارىكى گوى رايه لى جهنابت
نامادهم ههموو كاتم بو تو تهرخان كهه ههرچى دهست و بازوم بوى بكړى دريغى
نكهه ! ! بهلام گيانم نادهم به هيچ كهسيك چونكه مولكى خوايه ! من له مردن ناترسم
ليفرى بهگ ! بهلكو چاوه ريشى دهكهه ! نهتوانى له سيدارهم دهى يا له برسا بمكوژى . .
باخود گرم تى بهردهى وبمسوتينى . . بهلام نه مانه ههموو زوو تر رزگارم دهكهه ! چونكه
رزلك دى ده بى بمرم و رزگارم بى جا تا زووتر بى باشتره ! ليفرى خوى دهخوارهوهو
پى ووت :

-بهلام پيش نهوه نه بى سهرت پى شوړكهه !
-ناتوانى سهرم پى شوړبكهى ، چونكه ههيه يارمه تيم بدا
-كى به نهو كهسه ياريدى جهنابت دهدا

-نهو كهسه خوى تاك و تهنه او به دهسته لاته ليفرى به يهك چه پوك داي به نه رزاو نه راندى :
-ناكات له خوت بى ! ئيستا به جيت دههيلم چونكه ئيشم ههيهو ناتوانم بهره للى كهه !
بهلام بهو خوايه نه بى نهو دركهت له ژبړ پى دهركهه و پيستت بهرم بو دهباخانه ! بوم راهسته
هيجم له بير ناچى !

۲۵ - سه ره سستی

تۆم لۆکری پیاو خراپ که بینی چون خزمهت ده کری و برینه که ی تیار ده کری له لایه ن
کویک ره کانه وه دانی به وه دا نا که هه له بووه و ده بووا په دوا ی ته لیزاو جوړج نه که وتا به .
ئجا پی ی ووتن که ناوونیشانی ته لیزا به هه موو لایه کدا بلا و کراوه ته وه و هه تا له به نده ری
« ساندسکی » یش سیخوریان دا ناوه هه چی بی و پروا ده ی پشکن و ده گه پین .
بۆیه ته لیزا یان کرد به کور و قزبان پری و جل و به زگی پیاوانه ی له بهر کردو گه نجیکی

لەرزى لى دەرچوو ھەندىكىش خۆي راھىنا لەسەر ھەلس وکەوت و پرەفتارى پياوانە تا کەس
تەمەن لى تەکا .
«سىمس دەستىكى بە ھەنرى داھىناو کردى بە کىژۆلە يەكى خنجىلانەو ناويان لى تا
خاتوو» بە کورتى بە پىي پىلانى تۆم خۆيان تەواو گۆرى و پىريار درا خاتوو «سىمس» بىي بە
«ھەزىت» کەنەدى کە دەگەر پىتەو و لاتی خۆي لەگەل دوو کۆرى مامى و کچى براکەى
لەمەنىكى

«ھەزىت»
تا بەم شىوھى ھەموو سواری عەرەبانە يەك بوون و بەرەو بەندەر چوون ، کە دابەزىن
خاتوو سىمس قۆلى کرد بە قۆلى لاو ھەوانە کە (ئەلەزا) و جۆرجىش خەرىكى گواستەو ھى
کەل و پەلەکان بوو .

خاتوو سىمس و منالە کە چوونە ھۆدەى ئافرەتەکان و جۆرجىش لەگەل (کابىن) ي پاپۆرە کە
بەسەرزىشتە کەيان دەکرد و گۆي لى بوو لەو لاو ھەوانە کەس و تەو پىزانەو يە کىکىيان دەلئى :
«مەن خۆم زۆر بەوردى پىياندا گەراوم و نەم بىنى و دلىاشم لەو ھە !»
ئەمە ژمىريارى بەندەرە کە بوو و ئەو تىرشىيان مارکس بوو کە بەدووى جۆرج کەوتبوو .
ئەمەش ووتى :

«ئافرەتە کە بە زەحمەت جيا دەکەرتەو ھە لە سپى پىست بەلام پياو ھە کە دەستىكى بە ئاشکرا
نشانەى سووتاي پىوھى .

جۆرج دەستى لەرزى و سەيرىكى پياو ھە کەى کرد بى ئەو ھىچ پى بەو ديار بى کە
بەسە ئەم دەکەن . پاشان چو ھەلای ئەلەزا کە لەو سەرى پاپۆرە کە وەستابوو . زەنگى پاپۆرە کە
لى داو مارکس دابەزى ، ھەر کە جۆرج بىنى گەشتە سەر شۆستە کەو پاپۆرە کە جوولە
شاپەتەنىكى ھىناو دەتوت قورساي يەك لەسەر سنگى لاچوو .

ئەوا کە نارى کەنەدى دەرکەوت و پاپۆرە کە نرىک بۆو لە شارى «ئامھەر تەسبىغ» و لە
بەندەرە کە لەنگەرى گرت . جۆرج کەل و پەلە کۆکردەو ھەو خۆي ھارەلەکانى دابەزىن ،
بەلام بۆ کۆى بچن و چى بکەن ؟ ئەو ھەيان نەدەزانى !

خاتوو سىمس بردنى بۆ لای پياو يکى ئايىنى لەخوا ترس ، کە زۆر جار يارىدەى ئەو
لى قەوماو ھەربەدەرەنەى دەدا کە رويان لە کەنەدا دەکرد لە پىناوى سەربەستى دا .
جۆرج و ئەلەزاش ئەو شەو ھە يەك سات نەنووستن ، ئاوارەو دەر بەدەر لەو لای تىکدا کە
بەك بست ئەرزىان تىايانى يەو لات و بى پارەشن و دوا فەلسىشيان لەو خەرج کرد . . .
بەلام سەربارى ئەو ھەش بەختيار ترين دوو کەس بوون چونکە گرانترين و بەنرخترين شىيان ھەبوو
کە ئەو ھىش سەربەستى يە .

۲۶ - سەرکەوتن

که تۆم پروو به پرووی ئاغا خوین مژەکی دەووستا بەگژیا دەچوووه واهەستی دەکرد که بەرگی هەموو ئازارێک دەگری و ناروخی ، بەلام هەر که بەجی دەهێشت هەموو گیانی دەیشاو هەستی به وونبوون و نامۆی دەکرد .

پیش ئەرەیی چاک بێتەرە بە ماوەیەکی زۆر لیغری ناچاری کرد بگەڕێتەرە سەر ئیش و دەست بەکار بکاتەرە سەرەپای ئەرەش شەوورۆژ جێیوی پێ دەداو بە دارو شەق و تی

هه‌لداڤ قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد
تۆڤۆڤ ، ئی ناهه‌ت و په‌ك كه‌وتوو و په‌ر په‌وت ، كه‌نێ په‌رۆزی ده‌ره‌ناو و بستی چهند دێڤه‌كی
له‌كێشه‌و كه‌نیه‌كه‌ی خسته‌وه‌ گیرفانی .

هه‌لداڤ ئی له‌ قاقابه‌ك بوو له‌ دواوه‌ ده‌هات ، كه‌ ناوێ دایه‌وه‌ لیفری بوو كه‌ به‌ گاله‌ پێی كردنه‌وه
پێی ووت :

«ئه‌وه‌ لیفری گه‌ماله‌ پیر! ئه‌بێ ئابین هینده‌ به‌ كه‌لكه‌ت نابه‌ت و فریات ناكه‌وی! خۆم
ده‌هزانی رۆژك دی ده‌رك به‌وه‌ بکه‌ی!»

تۆم ورنه‌ی له‌ده‌م نه‌هاته‌ ده‌ر ، دیسان لیفری ووتی :

«كه‌ تۆم كه‌ری وام ده‌هزانی پیاوی چاکی ، ده‌شكرا زۆر له‌ سامبۆ كامبۆ وه‌زعت چاكنر
بۆ به‌وه‌ به‌ ئاره‌زووی خۆت رات ده‌بوارد و خه‌لكه‌شت داركاری ده‌کرد له‌بری ئه‌وه‌ی هه‌موو
رۆژك خۆت داركاری بكه‌ی ، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ناوبه‌ناو پێکی و یسكێت
ده‌خواره‌وه‌ ، كه‌ر ده‌هه‌سته‌ ئه‌م ئه‌تواره‌ قۆرانه‌ توورده‌وه‌ وه‌ره‌ ژێر بار!»

تۆم ووتی :

«خوا نه‌كا وام لی ئی!»

«خۆت ده‌هزانی كه‌ خوا پشته‌ لی هه‌لكردووبه‌ و ناچارێزی ئه‌گینا من نه‌م ده‌كه‌یت . . وا
چاكنه‌ بۆتو رووبكه‌يته‌ من!»

«ئه‌ . . گه‌وره‌م . . نه‌ . . خوا به‌چارێزیان نا من هه‌ر به‌وام پێ به‌تو تا ده‌م
ده‌په‌رستم!» لیفری تفه‌كی لی كردو شه‌قیکی تی هه‌لداو ووتی :

«زۆر له‌ پێشه‌و هه‌یج و په‌وچه‌ر بووی!»

تۆم له‌ شوێنی خۆی نه‌ده‌هزواو ربه‌ق و بوو ده‌توت به‌رده‌ دانیشه‌وه‌ . له‌ پێنكا وینه‌ی
سه‌رنکی هاته‌ پێش چاو ته‌وقه‌یكی درك چواره‌هه‌ری دابوو و خوێنی لی ده‌تکابه‌ خوارێ و زۆربه‌

كه‌سای سه‌یری تۆم ده‌کرد، هه‌نده‌ی نه‌برد ئه‌و دركانه‌ بوونه‌ تیشك و له‌ ده‌وری سه‌ری
به‌رسكه‌ی ده‌هات و رووی تی كردو زۆر له‌سه‌رخۆ به‌ هه‌مێنی ووتی :

«ئافه‌رین بۆ ئه‌و رۆلانه‌ی كه‌ خۆرا ده‌گرن و به‌رگری ده‌كه‌ن چونكه‌ ئه‌وانه‌ن له‌گه‌ل من
له‌سه‌ر ته‌خت»

ئه‌م روون بوون و له‌هۆش خۆ چوونه‌ی تۆم چهنده‌ی پێ چوو؟ نه‌ی ده‌هزانی . . به‌لام كه‌ هاته‌وه‌
سه‌رخۆی وای هه‌ست ده‌کرد ئه‌و ته‌نگ وچه‌له‌مه‌یه‌ی به‌سه‌ر چووه‌و هه‌ستیه‌ی نه‌به‌ به‌ستی و
سه‌رما ، و نه‌ به‌ ئازاری شه‌قوتی هه‌لداڤ ده‌کرد . ئیتر له‌و شه‌وه‌وه‌ دلی ئه‌و داماره‌ په‌رپه‌و له‌

خوشتی و دلبای و نهوشتی به ئاشکرا پیوه دیار بوو و ئیتر به هیچ جنیو و ئازاردانیک نهدههژاو
بزه ی له سهر لیوی لانهدهبرد ، ئابه مهش لیفری زیاتر پهست دهبوو و چاوی دهپه پری به
سهری که دهیزانی هیچی له گهل توم داپی ناکری .

توم زور بهزه ی بهو کلوانه دا دههاته وه که له گه لی ده زیان و که دهچرون بو سهر کیلگه و له
کاتی گه رانه وه دا قسه ی بو دهکردن و وره ی بهر زده کردنه وه تا هینده ههست به ئازارو پهزاره
نه کهن .

شه ویک پاش نهو ه ی که ههرچی له کوخه که دا بوو خهوی لی کهوت ، توم راپه پری و سه پری
کرد کاسی له ده م قاپیه که دا وه ستاوه و مانگه شه وه که ی لی ده داو به دهست بانگی دهکا بیته
دهره وه ، که هاته ده ری پری کرد به قولیاو ووتی :

«دهتهوی ئازاد بی باوه توم ؟ که واته وهره ، دهتوانی ههر ته مشه و رزگارت بی ؟ زور
مهست بووه پر خه ی خهوی دی و له ته نیشتی یه وه ته ور یکم داناوه و ده رگا که ی پشته وه م
کردوته وه . . برو بابجینه ژووره که . . ئه گهر نه وه نده هیزم ده بوو شه رته خوم بم کردایه . .
ده وه ره !»

«کاسی» له تاوا هار بوو ده ی ریست توله ی نهو هه موو چه و ساوانه له لیفری بکاته وه چونکه
زوری زولم و زورداری له گهل کردبوون .
توم هیندی کشایه وه دواوه و ووتی :

«نه . . خانم گیان» نهو به من ناکری ئه گهر هه موو سامانی سهر زه ویم بده نی !
«کورپه ده بیر له و بی ده ره تان و هه ژارانه بکه ره وه که رزگاریان ده که ی ! ده توانین برۆین و
دارستانه که برینو دوورگه یه ک بدۆزینه وه تیا بزین ! ههر چۆنیک بی له م حاله چاکتره !»
«نه خیر ! ههر گیز خیر و چاکه له شه رو خراپه کاری نه نجام نادری ، ده ک دهستم به برین
چی ئه گهر . . تقومی خوینی بکه م ! کچم ده بی خو رابگرین و ئارام بگرین تا بزاین
که ی رزگارمان ده بی .»

توم هینده به نه رمی و له سهر خو قسه ی بو کاسی ده کرد تا هیدی کرده وه و خاو بووه نه وسا
پی ی ووت :

«ئه گهر ده توانی رابکه ی ، برو و نه میلینیش له گهل خوت به ره ، به مه رجی یه ک دلۆپ خوین
نه رژی»

«ده توش به ختی خوت تاقی که ره وه له گهلان !»

«نا . . کچم . . زوو ده کرا نهو به که م به لام ئیستا خوم به لی پسر اوی نهو که فته کارو
داماوانه ده زانم ده بی دايم له گهلان بم . . ههر واش ده که م . . به لام تو جیای له من و ده توانی
ریگه یه کی تر بگری .»

۲۷ - خه له تاندن

مالی لیغری گه نجینه به کی گهوره و پانی هه بوو به لام چول و پر توژو پيس و پوخل بوو . له سوچه کانيا جالجالوکه به ئاره زووی خوئی هیلانه ی تیا کردبوو ، خاوه نه کونه کی هندی نهخته و کورسی و شت و مه کی تری له قوژنیکیدا دانا بوو . ئهم گه نجینه به به وه ناری دهر کردبوو جینگای خبوو جنوکه و دیوو درنج بی و وابلایوو بووه له ژوروره ناله و هاوارو قیژوو هه رایه و جینگه ی ئه وانه . .

ئبروای لی هاتبوو کوپله کان له و گه نجینه به ترقیبوون به تایبه تی ئه وانه ی بروایان بهر شتانه هه بوو .

تا رۆژێک لیغری رقی هه ستاو ئافره تیکی لی کردنه ژوروره وه دهرگا که ی له سه ر داخست ، ئبر کس نه ی زانی چی به سه ر هات به لام پاش چهند رۆژێک لاشه که بیان دهره ئیناو ناشیان ، ئبر له و رۆژه وه بپرای بپرای کس نه یو ئیرا توخنی ئه و ناوه بکه وی . کاسی هه لی بز ره خساو هینده ی خویند به گوی لیغری دا که وا ئه و گه نجینه به ترسنا که و جی خبوو جنوکه به و هه رچی بهی به ویدا دهستی لی ده وه شین تاوای لی هات لیغری هینده ی ترس لی پهیدا کرد له و ناوه نزیك نه ئه که وته وه .

له گهل نه وه شدا «كاسی» رۆژبه رۆژ خوار ده مه فی ده برده گه نجینه كه و دای ده نا و زوور به دی
جل و بهرگیشی برده نه وی و هه رچی پئویست بی بو خوی و نه میلین هه مووی ئاماده کردو
له وی دانا. ئینجا پلانیکی ریکوینکی دانا بو را کردن، پیش رۆژنك له هه لهاتنیان کاسی
به لیفری ووت كه بیا بو شار كه رۆیشتن زوور به وردی سهیری رینگاکه ی ده کردو
شاره زای بوو نه و کاته ی خه ملاند كه ده یانه وی بو نه وه ی بگه نه شار.
كه نه و شه وه ات بریاریان دابوو تبا رابكه ن، کاسی دوو بوخچه ی هه لگرت چوو بۆلای
نه میلین كه پیکه وه رابكه ن و پی ی ووت:

له ده رگای پشته وه ده چینه ده ری و ده رۆین تاده گه یه خوار مالی کۆیله کان، ئیتر ده بی
سامبو و کامبو بمان بین و به دوامانا بین خومان ده که یه به دارستانه که دا نه و کاته ده گه رینه وه نا
به وانی تر بلین و سه گه کان به ره لالا که ن بۆمان، جا نه مه هینده ی پی ده چی تا ئیمه ده گه یه
جوگا که و ئیتر سه گه کان شوین پنان هه لئاگرن، هه ر به جوگه که دا دین تا ده گه یه وه ماله وه و
هه ر له ده رگای پشته وه دینه وه ژووری و ده چینه گه نجینه که، له وی لی ی داده نیشین نه وانیش
بابر خزیان هه ر له دارستانه که دا بگه رین. به جووته له مال هاتنه ده ری و بی نه وه ی که س پی
بزانی و تاریکه شه ویش بوو، گه یشتنه کوخی کۆیله کان و له وی وه بو دارستانه که، چون
کاسی بۆی دانا بوو ئاوا یه کیک بانگی کردن به لام سامبو نه بوو به لکو لیفری خۆی بوو،
هاواری لی هه ستا:

— «سامبو، کامبو، بیان گه نی! نه وه دوانن رانه که ن... ئاده ی سه گه کانیا ن بو
به ره لالا که ن!»

ده ست به چی هه موو پی یان زانی و کۆیله کان به م لاولادا رایان ده کردو هه ریه که ی
مه شخه لکی هه لگرت و سه گه کانیا ن کرده وه و وه ره ی سه گ و قیژه ی نه وان تیکه ل بوو.
هه موو به ره و دارستانه که ملی یان ناو کانی کاسی و نه میلین گه یشتنه وه مالی یه که که سی تبا
نه مابوو و پیش نه وه ی به چنه گه نجینه که کاسی خۆی گه یانده قاسه که ی لیفری و ده سته یه که
دۆلاری خسته ژیر بالیه وه وه مه مکي یه وه وونی:

— «ئا نه مه ده مان گه یه نینه ولانی سه ره به ستی و نازادی:

نه میلی! وه ره نه وه نده م مۆم و کتیب پی یه کانی پی به سه ر به رین... له و بر وایه دابه که که س
نایه ت ئیره پشکنی»

که چوونه گه نجینه که وه به که سه ر نه میلین لی ی نووست و کاسی یش کتییکی فیره نی
گرت به ده سته وه و ده ستی کرد به خۆینده نه وه ی

۲۸ - جوانه مهرگ

هه لهاتنی (ئه میلین وکاسی) کاریکی زۆر گه وره ی کرده سه ر لیفری و هینده ی تر دلی پر
رق و کینه کردو سه د ئه وه نده ی جاران دل پر هق و درنده تر بوو .
هه رچی داخی دلی خوشی بوو به «تۆم» ی قور به سه ری رشت ، چونکه که لیفری
هاواری لی کردن سه یری کرد تۆم پی ی خوشه و به شداری پشکنین و به دوو گه رانیشی نه ده کردن .
بۆ سه یینیش دیسانه وه که و تنه وه گه ران و پشکنین به لām ، بی گومان ، بی نه نجام بوو ، ئه م
دۆراندن و دوو که و تنه ، ئه وه نده ی تر لیفری هار کردو که و تنه گیانی ئه و داماوانه ، له هۆله که دا
دانیشبوو هاواری کرد :

اکامبو ، ئاده ی خیرا تۆم بگه یه نه گیره ، ئه م پیره که ره هه موو شتیک ده زانی ! خۆم ده زانم
چۆن راستی له و چوار چیوه ره شه ی ده رده هینم .
سامبو و کامبو هه تا ئه و ساته له ژانیاندا له سه ره که شت ریک نه که و تبوون ته نیا دوزمنایه ی تۆم
نه یی ، چونکه لیفری پی ی و تبوون که تۆم جیگری خۆبه یی ئه گه ر له و ی نه بوو !
تۆم که بیستی ئاغای بانگی کردوه زانی بۆ چی یه ، به لām پروای به وه هه بوو که خوا
له گه ل ئه وه چونکه له سه ر هه قه ، سه به ته که ی داناو ده سنی دایه ده سنی کامبوو ئه میش
به کیشی کرد ، که گه یشته لای لیفری ده ست به جی یه خه ی گرت و وونی :

«دهزانی بریارم داه وهك سهگ بلكوژم» تۆم زۆر لهسهر خۆ وهلامی دایهوه :
«زۆر چاك تهوهت لی دهوه شتهوه ، گهورهه» ! لیفری لهتاوا وشه وشه دهیوت :
«بهلی» دههوی بت كوژم . نهگهر پیم نهلی چی نهزانی کوان نه دوو قوره بو کوی
چوون ؟ !»

«گهورهه ! هیچ نازانم تاپیت بلیم»
«کهواته جهنابت ئاگات لی فییه !»
تۆم ههندی بی دهنگ بوو ، لیفری تهقیهوه بهسهریاو لی دهداو دهیوت :
«قسه بکه» بی فهر چی نهزانی ؟ ؟

«ههموو شتیک نهزانم . بهلام ناتوانم هیچ بلیم ! نه توانم بمرم !!»
لیفری چاوی په ریبه پشی سهری و قوڵی تۆمی گرت و نه راندنی بهسهریا :
«ئهه جار ، یا رات دههینم یا دهتکوژم !» تۆم چاوی ههلبی و سهیری کردو ووتی :
«نهگهر بم دیایه نه خوشی و نه ناڵینی ، ده متوانی رزگارت کهم بهو خوابه خوینی خۆم
دهدایتی ! من ئامادهه خۆم بهخت کهم له پیناوی تۆدا گهورهه ! بهلام توخوا ئهه گوناوه
مهخهره تهستوی خۆت ! تۆ بهمه زیاتر سزای خۆت دهدهی ، چی لهمن بکهی بهلامهوه
گرنگ فییهو برینه کانه زووسار یژ دهبنهوه ! بهلام تۆ نهگهر تۆبه نه کهی ههتا ماوی ده بی ئازار
بچیزی و له نهشکه نه دهانی !»

ماوهیهکی زۆر ههموو بی دهنگ بوون لیفری چاوی زهق ووشك بوو بوو ، بهلام خۆی گرت و
چی له دلپا بوو به تۆمی رشت و چهند سه عاتیک دارکاری کرد بی تهوهی بتوانی هیچی لی
هه لکرتی ، دیسان به دوو خزمهت کاره کهی دهووتهوه ئازاری بدهن تا راستی دهلی تۆم
چاوی کردهوهو سهیریکی ئاغای کردو له هوش خۆی چوو . لیفری ووتی :
«وايزانم تهوار بوو ! قهیناکه ! خۆ دهمی داخست به ههر حال ته مهش دهست کهوتیکه !»
پارانهوهو قسه کانی تۆم کاریکی گهورهی کردهسهر نهو دوو نهگبه تهی ئازاریان دهدا ، هه
لهگه ل لیفری رویشت ، به جووته چوونه ژیر بالی و او یستیان بهرزی که نهوهو بیسنهوه هوش
خۆی . سامبو چریانی :

«بهخوا ئیشیکی خراپان کرد . بهلام گوناھی ئیمه فییهو ئوبالی به تهستوی ئاغا . . !
ئینجا برینه کانیان شت و جیگایه کیان له لۆکه بو راخست و به کیکیان رای کرده مالهوهو
پینکیکی خوار دهوهو که هاتهوه قومیکی کرد به قورگی تۆم دا کامبو ووتی :
«تۆم . . زۆر بی ئابروویمان نواند به رانههر به تۆ !»
تۆم به هیواشی ووتی :

«له کانگای دلمهوه لی تان ده بوورم هاوری کانه» !

۲۹ - ئاغا لاوۋەكە

دو روژ پاش ئەو ، لاوئىك بەسوارى عەرەبانە يەكەو شەقامى دەبرى و ئەو لاوۋەش «جۆرج شېلى» بو. لە راستى دا ئوفىلىيا نامە يەككى سەبارەت بە «تۆم» ى ناردبوو بۆ خاتوو شېلى ، بەلام لە بەد بەختى تۆم نامەكە دوو مانگ لە كوئىچىكى پۈستەخانەدا كەوتبوو لەبىر چو بوو ، لەو ماوۋە يەش دا تۆم فروشراو بەكىش كرا بۆ سەر كەنارى چەمى سوور ، خاتوو شېلى زۆر خەمى بەو ژانەى تۆم خوارد بەلام دەستەلاى ھېچى نەبوو ، چونكە بەدىار شېلى نەخۆش و كەفتەكارەو ەگىرى خواردبوو ، ھىندەشى نەبرد شېلى كۆچى دواى كرد . پاشان جۆرجى كورى جىگەى تۆمى دۆزىەو ەگەشتەسەرى ، جۆرج خۆى كرد بە ژووراو ، لىغرى لە ھۆلەكە دا دانىشتبوو كە چاوى پى كەوت بە رىزەو ەپشواى لى كرد ، بەلام ھەركە جۆرج ووتى بۆ ئەو ەاتووم تۆم بىكرمەو ، لىغرى دەمووچاوى دا بەيەكداو بە تورەى وە ووتى :

«وايە ، من يەككى وام كرىو . . بەلام تابلىت قۆرو بەد رەفتارە . . خۆ كۆيلەكانم لى ھان ئەدا رابكەن و ھەلپىن ، بەسەرى تۆ بەيارمەق ئەو جووتى ئافرەق كۆيلەم راي كرد كە ھەرىكەت كىيانم بە ھەزار دۆلار كرىو ، كە پىشم ووت بۆ كۆى چوون ، پىم ئەلى ئەزانم بۆ كۆى چوون و پىشت نالىم !! ئىتر منىش فەرمانم دا داركارى يەككى باشى بىكەن ! ئىستاش وا لەسەر مەرگايە ئىتر نازانم چى بەسەر دى !»

جۆرج سوور هه لگه پراو هاواری کرد :

«کوا له کوی به ده مه وی بیسم»

منالیک که جله وی نه سه که ی گرتبو ووتی :

— «نه ونا لهم که نجینه به دایه !»

تۆم دوو رۆژ بوو له جی دا که ورتبوو .

به لām له شی سربو بوو ههستی به ئازار نه نه کرد ، کۆیله کانی تر دهسته دهسته دههاتنو

سهریان ده دا ، کاسی گوی ی له هه موو قسه و باسیک بوو که زانی وا تۆم خه ریکه ده مری و

له سه ر نه وانیش وای لی کراوه هاته ده ری و گوی ی له دوا وشه ی گرت و دهستی به شیوه ن

کرد .

که جۆرج خوی کرد به که نجینه که داو تۆمی دی ، گێژ بوو خه ریک بوو بکه وی ، له

ته نیشتیه وه چۆکی داداو ووتی :

— «توخوا باوه تۆم نه وه راسته . . براگیان !»

ده تگوت هیزکی نه بی له و ده نگه دا بوو به ده رون و گیانی تۆم دا پۆچوه خواره وه ، به نه سپایی

سه ری لار کرده وه ووتی :

«خوا جینگه ی مردنی له به رده نده تر کردووم» جۆرج خوی چه مانده وه به سه ر تۆمی خیزنه دیوو

داو فرمیست به خور له چاوی ده هاته خواری تۆم له سه رخو چاوی کرده وه نه سپایی ووتی :

«جۆرج ئاغا !»

خه یال و بیره وه ری یه کان له میشکیدا هه ژان و چاوه کانی گهش بوونه وه و رهنگی هه ندی

کرایه وه ، ووتی :

«سه د شوکر بو خوا ! نه مه بوو ئاوانی من ! منیان له یاد نه کردوه ! نه ی که گه رمی به گیانم

که یشت و بوژامه وه ! ده سا با بمرم بهس فی یه دلنیاو سه ر ره چه تم !»

— «نه خیر تو نامری . . نابی بمری . . هاتووم بتکریم و بتگێرمه وه ماله وه»

— «له وه گه ری ، جۆرجی به ریزم . . نه وه به سه ر چوو ! ! خوا منی کړیوه و دماته وه لای

خوی . .»

— «تۆم گیان مه ره !! مردنت ده مکوژی . .» تۆم دهستی جۆرجی گوشتی و پی ی

ووت :

— «به کلۆ نه لی ی ئابهم حاله تۆم دی ، نه ک تووشتی شتیک بی . . پی ی رابگه یه نه هه میشه

خوام له گه له و هه موو کاریکی بو ئاسان کردووم ، نه ی توخوا مناله کانم چونن ؟ که چه

بچوو که که م ؟ ئای که نه و دله پیرم به چه سه رت بوو بویان ! به هه موویان بلی که وه ک من

بن . . هه وال و ریزم بگه یه نه ئاغا و ئاغازن و به هه مووان . من «واده زانم که هه موو

که سبک خوش دهوی و خوشه ویستی هه موو شتی که لهم دنیا به دا . . به وه . . هه رچی هیز
هه بوو له گیانی تۆم دا هه مووی به کار هیناو و له هوش خوی چوو که ئیتر نه هاته وه سه ر خوی و
هینده ی نه برد به ته وای په کی که وت و هه ناسه ی سوار بوو . . گیانی سپارد . .
جۆرج زۆر به ریزه وه له ته نیشته وه دانیش و چاوی تۆمی لیک نایه وه که ئاوری دایه وه لیفری
له پشته وه وه ستابوو جۆرج پی ی ووت :

«هه ر چه ندیکت توانی تا گیانی تیا مابوو پیت کرد ، ئینجا لا شه که یم به چه ند پیت ده فروشی ؟
لیفریش بی ئا پروانه وه لایمی دایه وه :

«من کۆیله مردوه کانم نافرۆشم ، بۆت هه یه بۆ کوی ئاره زوو ده که ی بییه .
جۆرج ، پرووی کرده سی کۆیله که ، که له ولاره وه ستابوو و پی ی ووتن :
«ئاده ی کورینه یارمه تیم بدن تا هه لی بگرم و له گه لم بجه نه عه ره بانه که وه . .
هیچ ئا وریشی له لیفری نه ئه دایه وه و ته میش فیکه ی لی ئه داو خوی خه ریک کرد بوو که گوايه
هه ر هیچ نه بووه .

جۆرج ، پالتۆکه ی دا که ندو له عه ره بانه که دا رای خست و لاشه که یان خسته سه رو ئینجا به
لیفری ووت :

«ئاستا کانی ئه وه فی یه قسه بکه م ، به لایم شه رت بی تۆله ی ئه مه بکه مه وه . . به هه موو دنیا
ده که به یم که چون تاوانیکت کردوه و ده چم به دادگاش راده گه یم . . لیفری زۆر به ناشرینی و
به ته و سه وه ووتی :

«هه ر ئاستا بچۆ ! بابزانین چیت پی ته کری . . کوا کی دیوبه تی و ؟ کوا به لگه ت ؟ ده پرو ئه و
من چاره ر پیت ده که م !»

جۆرج ، ئه م به گزا چوونه وه یه ی زۆر پی ناخوش بوو . جا له راستیشدا جگه له لیفری هه یج
که سبکی سپی پیستی لی نه بووه که وای لی کردوه و دادگا کانی باشووریش گوی له قسه ی
ره شه کان ناگرن ، دیسانه وه لیفری ووتی :

«به هه ر حال تۆ دیاره ئازا وه یه کی گه و ره ده نیته وه بۆ تۆ پیی کۆیله به که !»

ئه م وشانه وه که ئاگرنک و ابوو بنزی به باروته وه ، جۆرج گری سه ندو ئا ور پیک دایه وه و
هه تا هیزی تیا بوو مسته کۆله یه کی گه یانده ناوده می لیفری و خپی کرد .
ئاشکرایه که هه ندیک هه ن ته گه ر به شه ق ره فتاریان له گه ل بکه ی چاک ریزت ده گرن . جا
لیفریش له م چه شنه که سانه بوو .

هه ستایه وه و خوی ته کاندو تا عه ره بانه که دوور که وته وه چاری لی نه تروکانه .
که جۆرج ، له سنووری کێلگه که ی لیفری ده رچوو ، گه بشته گردۆلکه به که که چه ند
داریک سیبه ری لی کرد بوو ، به کۆیله کانی ووت که له ویدا گلکۆیه که بۆ تۆم هه لکه نن .

۳۰ - سەرفراز كەر

جۆرج ، تەنیا دېڭىزى بۇ دايىكى نووسى ئەۋىش پىي رايگە ياندى كە بەۋ زوانە دەگەر يەۋە .

لە راستى دا دلى پرواى نەدەھات كە چى ديوە بۇى بگېر يەۋە ، چەند جار يىك ويىتى كە ديمەنەكەى بۇ ۋەسەف بىكا ، بەلام نەيتۋانى ۋ لە تاۋا نامەكەى دەدېرى ۋ فرمىسكە كافي وشك دەكردەۋە .

ئەۋرۈزەى كە بېرىار بوو بگا ، مال زاۋەى دەھات ۋ خوشى ۋ شادى ھەموو قوزنىكى گرتبۇۋە . خاتۋو شېلى لە ھۆلەكەدا چاۋەرىي دەكردو پورە «كلو» دەھات ۋ دەچوو خوانەكەى دەرازاندەۋەۋە قاپ ۋ قاچاغى رېك ويىك دەخست .

كراسىكى نوئى لەبەر كىردبوو ۋ رەفتەيەكى نايابى لە سەرى پىچابوو ۋ لە خوشياندا قىرۋەى دەھات جار جار يىش شىكى دەگرت بەدەستەۋەۋە دەھاتە ھۆلەكە تا بە بيانۋوى ئەۋەۋە ھەندى قسە لەگەل خاتۋو شېلى بكاو ۋوتى :

«ئە ئاۋا . . چەندى پى خوشە ! لەتەنىشت ئاگرەكەۋە دابنىشى . . نازانم بۇچى «سالى» قۇرىە نوئى يەكەى دانەناۋە ؟ ئىستا خۇم دەچم دەى ھىم !»

ئىنجا پرووى كرده خاتون شىلى و راسته و خو پى ووت :
«خاتون هيج دهنك وباسيكت له جور ئاغاره بونه هاتوه ؟»
«بلى ! كلؤ . . . تهنه نامه يه كى هاتووه تيا دهلى كه نه مرو ده گاته جى و هيجى تى
نه نو سيوه»

«ئەى نالى ئەو پياوه قور به سهره م چى به سهر هاتوه»
«نه به خوا . . . كلؤ . . . به لام دهلى كه گه يشته جى خوئ به ده مى هموو شتيكان پى دهلى .
«جورج ئاغا ههر وابووه دايم ده يه وي خوئ به ده مى خوئ شت بلى» .
پاشان هه ندېك بى دهنك بوون ، كلؤ ووتى يه وه :

«له و بروايه دا نيم پيره ، مناله كان بناسيته وه . . . ئەها كچه بچكوله كه م ئيستا چى لى هاره !
پى گرتوه و به ماله كه دا ده سوور يته وه و داواى شيرى ده كا»
خاتون شىلى هه ناسه يه كى قولى توندى هه لكيشا و ده سوت شتيك له سهر دليهنى ، به تايه نى
له و كاته وه كه نامه كه ي پى گه يشته و هيج دلى نه ده سهره و ت و هه ستي به وه ده كرد كه ده بى
شتىكى زور سته م وناله بار روى دابى ! وا جور لى بى دهنك بووه .
ديسان پوره كلؤ ووتى :

«نازانم ئاغازن پاره كانى هه لگرتوه ؟ ! ده مه وي توم هه مان پاره بينى كه خاوه ن كارگه كه
دهى دامى رورتيك پى ووتسم : كلؤ تو بو له كارگه كه ي مندا نامينيه وه بو خوت ئيش
بكه ي ؟ مينش پيم ووتوه : گه ورم ميده كم ، ده گه ر يته وه ، خاتون شىلى يش نايه وي
له وه زياتر لى دوورم ، ئەئاوام پى ووت . . . ئاى كه (جونس) خاوه ن كارگه يه كى باش
بوو !

له و كاته دا ، گوىيان له ده نكي عه ره بانه يه ك بوو نزيك ده بووه ، كلؤ سهرى له په نجه ره كه
برده ئەو دبوو هاواري كرد : «خويه نى . . . جورج ئاغايه !!»

خاتون شىلى ، به ره و ده رگا كه چوو پيشوازي له كور كه ي بكا و هه ركه ده ركه وت له باوه شى
گرت ، «كلؤ» ش له ولاوه وه ستابوو ، جورج ئاورى لى دايه وه و زور دل گران و په ست بوو ،
پى ووت :

«ئاى پوره كلؤى داماو !»

هه ردوو ده سته ره شه كانى گرت و پى وته وه :
«ئەگەر بىم توانايه بپيئمه وه بو ت به و خوايه هموو پاره و سامانم له سهر داده نا . . . به لام
كوچى كرد . . . كوچى كرد بو دنياه كى باشت . . . !»

خاتوو شلې قېژاندې ، به لآم کلؤ ورته ی له دهم نه هاته دهر .
چوونه ژووری نان خواردن و هیشتا پاره کافی «کلؤ» له سهر مېزه که بوو . کلؤ کوی کرده ووه

به دهسته له رزؤکه کافی بردی بؤ خاتوو شلې و ووتی :
«خاتم ئه مانه هه مووی بؤ تو ! ئیر من پئویستم پی ی فی ه و باسیشی ناکهم ! ههر خؤم
ده مزانی ههر چی ببری بؤ ئه و خواره به ساغی نایه ته ووه !» «کلؤ» روی وهر گیراو به ره و
قاپی به که رویشته و چووه دهری ، خاتوو شلې خوی گه یاندی و گه رانیه ووه له ته نیشت
خویه ووه دای نا ، کلؤ سهری خسته سهر شانی و ووتی :
«خاتم گیان ، دلم وه خته پېچری و هه لاهه لا بی»

(خاتوو شلې) یش به دهم قولپی گریان هه پی ی ووت :
— «ده زاتم چهند دلته نگ و نیگه رانی کلؤ گیان ! بلیم چی و چؤن بارت سووک بکه م !
مه گهر خوا خوی سه بووریت بدا» ! به سی قولی ده ستیان کرد به شین و گریان ، جؤرج له
ته نیشت کلؤی جهرگ بر او دانیشته و ورده ورده بؤی ده گیرایه ووه که چؤن مېرده که ی ئاوا
پیاوانه و زؤریش مهردانه به رهنکاری سته م و نار ه وایی بووه و چهند قاره مانانه گیانی سپاردوه .

* * * * *

پاش مانگیك له م کاره سا ته دلته زینه . هه موو کویله ی کیلگه له هؤله گه وره که
کؤکرانه ووه و هه موو چاوه پروانی ئاغا لاهه که یان ده که ن ، بزائن بؤ ئاوا کوی کردونه ته ووه .
مه گهر خوا بزانی چهنه سهریان سورما که ئاغان خوی کرد به ژوورداو چه پکی کاغزی
به دهسته ووه بوو ووتی : ئه مانه . «بروانامه ی ئازاد کردنتانه» . . . یه ک یه ک ناوی
ده خویندنه ووه بروانامه ی خوی ده دایه دهستی ، ئیر دهست کرا به هاوار هاوار وستایش کردن
هه بوو له خوشیاندا ده گریاو هه بوو بروانامه که ی ده گیرایه ووه بؤ جؤرج و ده یگوت نامانه وی
ئازاد بین و ئاغا و ئاغازن به جی بیلین ئه مانه وی لاتان بمیننه ووه وله ووه زیاتر تریش سهر به ستیمان
ناوی . پاش ماوه یه . . جؤرج ، رازی کردن ووتی :

« . . هاوری کاتم ، ئیوه من به جی ناهیلن و کیلگه که پئویستی به کریکارو کارگیر هه یه ههر
وه ک جاران . . به لآم ئیوه به ژن و پیاوه ووه ، ئیستا ئازاد و سهر به ستن و له مه و دوا به رانه به به
کار کردنان کری ی خؤتان وهر ده گرن و به تنیا سوودی ئیوه له ووه دایه که نه گهر هاتوو مردم یا
مایه پوچ بووم ئیوه راپیچ ناکرین و جاریکی که نافروشرین» . .
«من خؤم لیروم و قیرتان ده که م که چؤن رهفتار بکه ن به و شیوه یه ی که ئیستا ئازادن و چ
مافیکتان هه یه» . .

بەككە لەو كۆيلە پيرانەى كە سەرى لە كىلگەكەى شىبى دا سېى كردىو ھەستار دەستى
بەرز كەدەو ەو ئاسمان و ووتى :
«دەبا ھەموو سوپاسى خوا بكەين بۆ ئەم مېرەبانىيە» ھەموو چۆكبەن داداو سوپاسى خرايان
كرد ئىنجا جۆرج ووتى :
«بەك شەم ماو ەدەمەو پىتان بلىم ، بى گومان ھەر ھەمووتان . . . «باو ە تۆمى پياوچاكتان» لە
بەرەو . . .

ئىتر بۆى گېرانەو ە كە چۆن ھەتا دواھەناسەى كۆلى نەداو ە لەبەرەنگارى كردنى زولم و
زۆردارى ، پالەوانانە تا چاوى لىك نا سەرى شۆر نەكرد .
لە كۆتەى دا بە ھىواشى ووتى :

«ھاورىيان ، لەسەر گۆرەكەى ئەو ، پەيمانم بەخوای خۆم دا ، كە ھەرگىز كۆيلەم نەبى
وھەتا مردن ، ھەرگىز نەبم بەھۆى دا برىنى ھىچ كەسلىك ، لەمال و منالى خۆى و بىبەن لەو دوور
ولانە بى كەس كوژى كەن . . .
ھاورىيانم . . .

. . . ھەر كە ھەستان كرد بەختيارن بەو سەربەستىيەتان . . . ئەو ەزانن كە بەھۆى ئەو گيانە پاك و
بى گەردەى مام تۆمەو ە دەستان كەوتو . . . جادەبى چاكەو پاداشتى بەو بەدەنەو ە كە لەگەل
خيزان و مندالەكانيا رووخوش و دل نەرم و باش بن و ھەرگىز فەرامۆشيان نەكەن !! ھەر كە
سەبرى كوخەكەى «مام تۆم» تان كرد ئازادى و سەرفرازيتان بىتەو ە ياد و ەزانن كە ئەو كوخە
نیشانەو قىلەى سەربەستىيە !!

. . . دەكەواتە لەسەر شوین پىى ئەو پياو ە مەزنە برۆن و ەك ئەو پيار چاك و دل پاك و كۆلەندەر
بن لە ژيانا و ھەرگىز لەبەردەم زۆرداران دا . . . مل كە چ نەكەن .

۵۴	۱۴ - تاق کردنه و کان و بیروای لژلیا	*	پیشگی
۵۹	۱۵ - کهنای	*	هاریت پچمر ستره .
۶۰	۱۶ - گوله که دهویری ..	*	مام ترمی راستی
۶۴	۱۷ - مردنی لیلانگلین	*	ژلره به کی سرنج پاکیش و چند رایک ..
۶۵	۱۸ - بهیک گیشتن	*	۱ - یاونکی پر له هسنی مرولایتنی ..
۶۸	۱۹ - ئهوانه ی مرؤف دهست بهرداریان بووه	*	۱۲ - دایک
۷۱	۲۰ - بازاری کزله فروشتن ..	*	۳ - شمویتک له مالی مام و ترم
۷۴	۲۱ - گوزهرکردن به پروباره کهدا ..	*	۴ - همدست و سۆزی کزله فروشاره کان :
۷۶	۲۲ - سوچه تاریکه کان	*	۵ - ناشکرا بوون
۷۸	۲۳ - کاسی ..	*	۶ - به پروشی دایک
۸۲	۲۴ - ئافره نه رهش باوه که	*	۷ - مرولایتنی ئه ئلامبکی ئه نجرومندی پیران ..
۸۶	۲۵ - سمره سنی	*	۸ - سپاردنی ماله فروشاره که
۸۸	۲۶ - سمرکه و تن	*	۹ - میواخانه ..
۹۱	۲۷ - خهله ناندن	*	۱۰ - لای کزمله لی کوپکزه کان :
۹۳	۲۸ - جوانه مدرگ ..	*	۱۱ - لیلانگلین ..
۹۵	۲۹ - لاغا لاره که	*	۱۲ - لاغا نوی کانی ترم
۹۸	۳۰ - سمرقراز کمر	*	۱۳ - مردنکی لازاد بهرگیری له مالی خوی دهکا .. ۵۱

چاپخانه‌ی سه‌رکه‌وتز
سلیمانی - شه‌قامی حه‌مدی

طبع هذا الكتاب بموجب موافقة وزارة الثقافة والأعلام

تحت الرقم ١٧٣ في ١٩٨٦/١١/٢٤ ومددت لغاية ١٩٨٨/٦/١٧

رقم الابداع في المكتبة الوطنية / ٥١٨ / في ١٩٨٨ / ٥ / ١٠ بغداد

نډم جړوکه

• به ناوبانگترین چړوکه له دهريای
نډه دي نډمريکي دا .

نووسه ده که ی ناستی زيات ناسته ده
نډمريکا نډکات پيس شري نډمريکا نډم
وولاندو داواي ماته زده کات کات
وډه هډه بروکت و هډه نډم
نډم جړوکه کور او ده نډمريکا نډم
روزنه ی زوری نډمريکا

خه لکي . نډم سده ده پش هډه پيو پيسی
به خویندنه ده ی نډم جړوکه نډمريکا نډم
چونکه رووداوه جهرگت بره که ی «مام نوم»
هډه گیز کوتای پی نه هاتووه . . به لکي
هډه نډمريکا نډمريکا نډمريکا
هډه نډمريکا نډمريکا نډمريکا
هډه نډمريکا نډمريکا نډمريکا
هډه نډمريکا نډمريکا نډمريکا
هډه نډمريکا نډمريکا نډمريکا

نډم جړوکه لوکي خدات و سکوسای
جړوکه نډمريکا نډمريکا نډمريکا
هډه نډمريکا نډمريکا نډمريکا

• چړوکه نډمريکا نډمريکا نډمريکا
خه بات و وټنکوشان له يادی ناکات !!

